

مجموعه آثار قلم اعلی

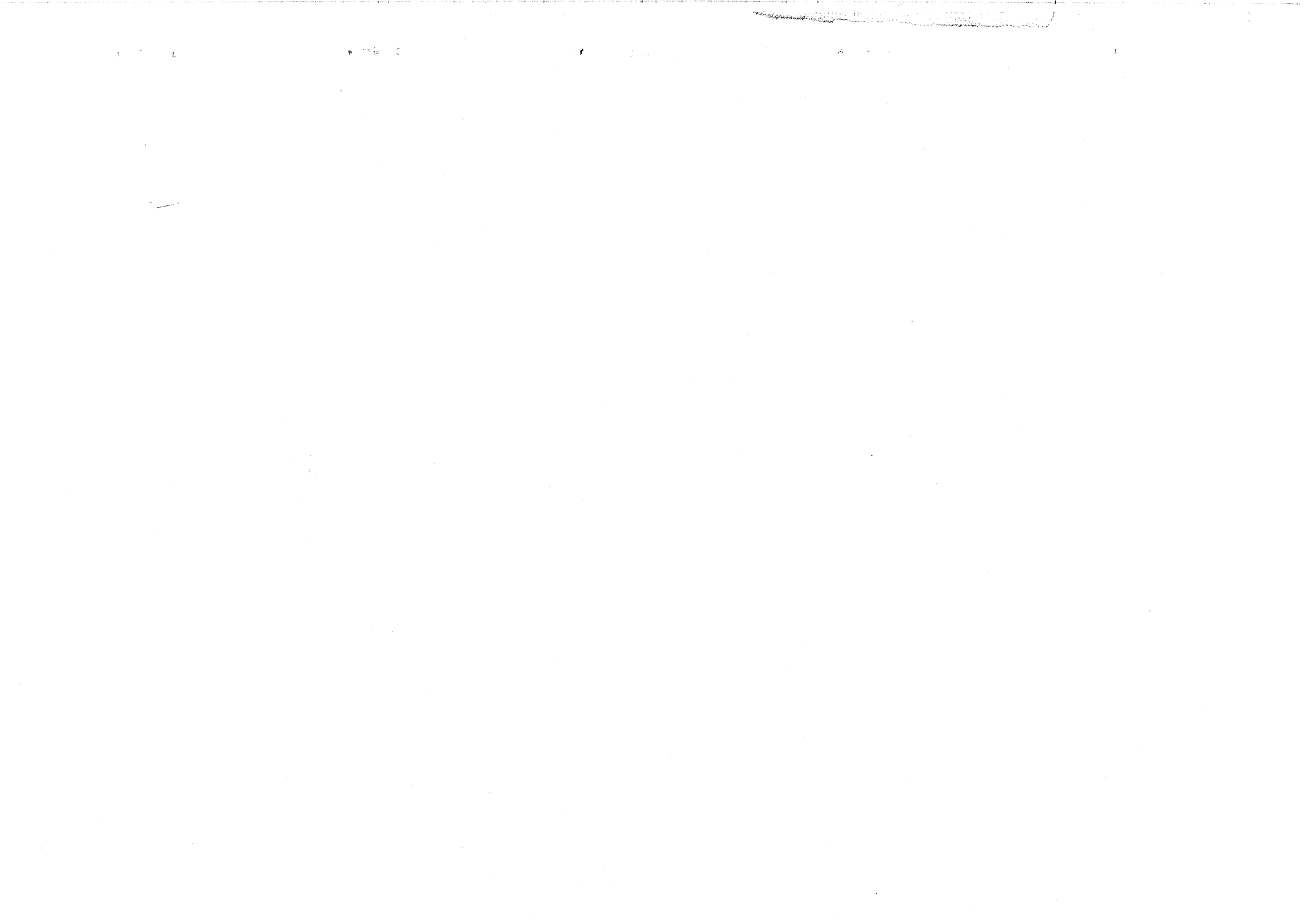
۳۵

این مجموعه با اجازه محال مقدس روحانی ملی ایران

شاید الله ارکانه بتمداد محدود بمنظور حفظ تکثیر

شده است ولی از انتشارات معصومه امری نبی باشد

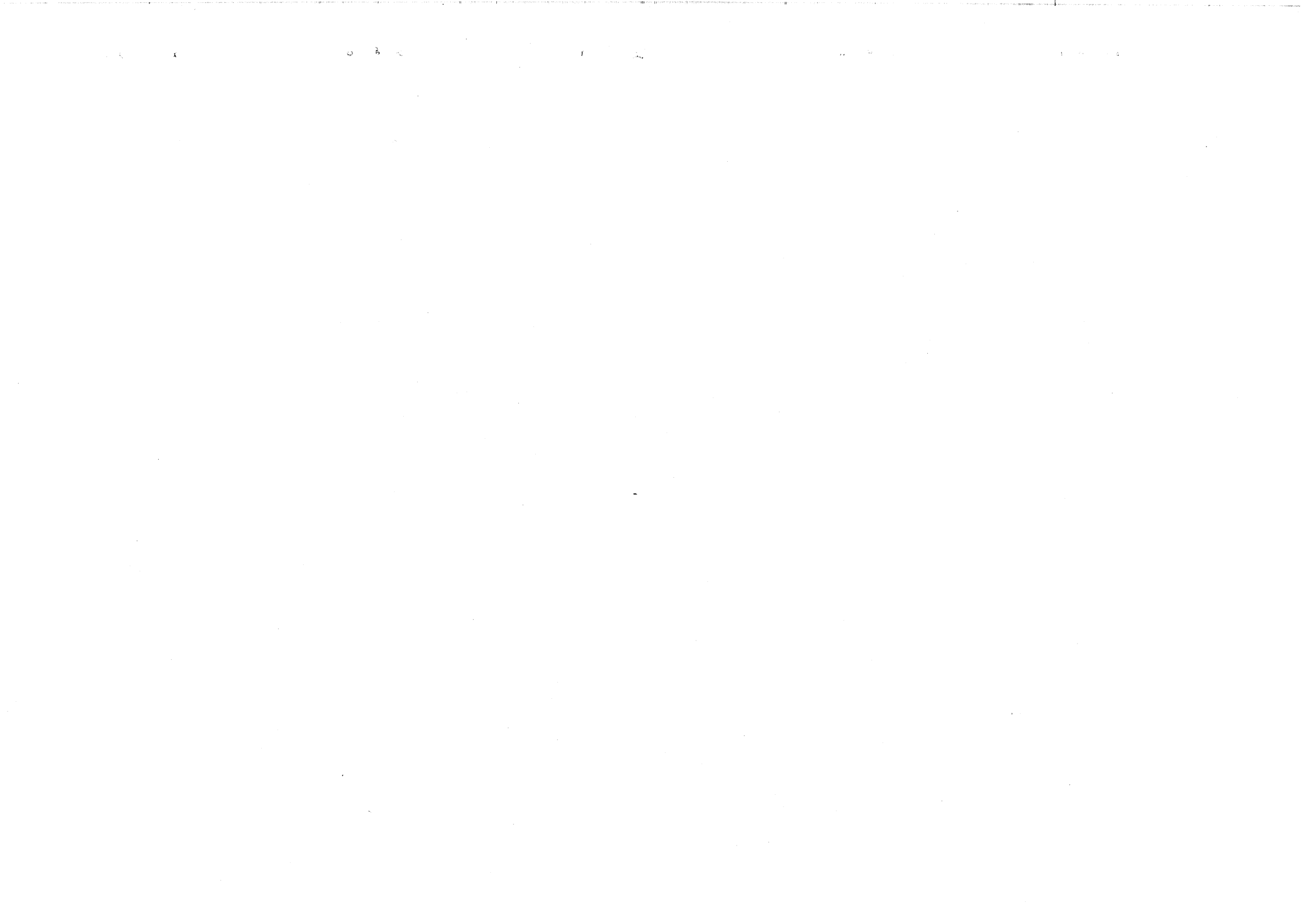
شهرالجمال ۱۳۳ بدیع

بسم المولود الذي جعله الله مبشراً لآدم هو العزير الودود
 لوح من لدن الله في البلاد في الامت التسموت الارض من تسميتها بالارض
 طولك بما ولد فيك يوم القدر في حياض صباح الفلاح لا سلب
 الاسماء وانما القبح ما ربح مبادي البقاء ومطاع القربى الاضاح لم ين
 في الاشياء تعالى الله عما يشركه الذي انطق بهذا الاسم الذي يمتد
 جنان الموتور وسبحان الظنون واشرف اسمها القوم من افق البقاع
 وفيه فاك خمر رجبو الجحون وفتح باب العلم والبيان لم يزل الامكان
 له في التخرج على البلدان حيث ذلك البحر الذي في طهر كثر الله القدر
 العلم الحكيم ان يامل الارض والسموات في البلد الاولي في جعله
 ابنه لبلد الاخرى التي فيها ولد من لا يعرف بالادكار ولا يعرف الاوصاف
 طوبى لمن يفكر فيما اذ به من الظاهر والباطن ويطبع باسم الله
 الظهور الذي به ان تعرف ركان الشرك وانضعف اصنام الالهة
 وان تضعف ربانها لاله الامم المفضل المتعالي الواحد القهار
 العزيز الباق وفيها صفت راحة الوصال وفتح باب القبول والمال

والمال ونظف الاشياء بالماء لتمامك الاسماء الذي اتي
 بسطان احاط العالمين وفيما نزل الملائكة الالهة الى
 الالهة وتسميت حقا في الاسماء ما لك الاخرى والاولى بهذا
 الظهور الذي به طارت الجبال التي الغنى المغناط فوجهت القلوب
 الى وجهه حجب وفتح كالأوزان من رايح الاشباق وماذا
 الاشجار من جذوب نداء الخنار واهنر العالم شوقا للقاء مالك
 العدم وبعث الاشياء من الكمال الخروفه التي تشرق بهذا
 الاسم العظيم ان البلاد اوقاف قد زير في ام الكتاب انه
 مولود ام كتاب لا ونسفي كان ذلك في مقام الاسماء في جسد الله
 مفد ساعها بك رغب المكنون والسر الخزون لا في سري بك
 ذلك يذكر في مقام الصفات وانه لسلطانها في طهر منظر
 له الا به هذا يذكر لاسم الابداع عند ما الابدان لم يزل
 اذ هو جود الموفين اذا انضجوا الغدا الا في وقت من الايام
 بالاسماء فاعف عن سلطانك المشهور على الارض والسموات
 باندعك كيف اغدر اذ اذكر ما لا ينكر بالابداع مع ذلك جرحك
 لو اذكر ما لم يمتنع من المكنات من الفرح والابحاح فكيف
 تموجات بحر ما لك في هذا المقام الاسمي المفضل الاعلى الاضحي
 اي رب واعف هذا المقام الاكبر عن ذكر هذا المقام الاعظم ثم
 ارحمني ما لك في سلطانك ورحماني بما جرحت به من يدك انك انت

الحظ المفيد

هو الألف الأعظم

الغنى الكريم

فقد نفع نداء الرحمن في الأيمان ولكن الناس أكثر من الأيمان فإنا
الألف الأعظم من أفعال وحديثها تلك الألف ولكن الغنى لا يفيد
إن أشكر الله بما أتاه على العرفان وأسمعت ما نطق به سيد الطير
إن عظم بالشكر إن لم يجيب عن الذين أخرجوا عن بيوتهم
إن الحمد ما ذكر في المتن فزل لك هذا الأوج المستوع

هو العزيز

هذا اللوح في هذا الخط ما كان وما يكون ولكن الناس لا يشعرون
وفي بطون الورق وفي طبقات البقاء وفي أمد يدك العرش إن لم تعلم
يا عبدنا فاشكر الله ما أنزل عليك من سماء الأسماء هذا اللوح المبارك
الرسول وأنت ما استخفظ في موضع الخط استنصر في مواضع
النصر ما استنصر به كل من في السموات والأرض كذلك بعلمك
لأن الله العزيز القيوم والروح عليك وعلى الذين هم بعقول

هو الحافظ

سبحانك اللهم أسئلك بأسمى الأعظم وكلناك الألف الأعظم
المحفوظ صفاتك العليا بأبسط هذا العبد عن كل ما لا يوصف
وعنك ما يوصف وطاعني ورددتها عما يجد في الأرض من المكاره
والشدائد وأنت المقتدر على ما تشاء وأنت العزيز القوي
يا كافي بأحاطة
فيا عبد عبدك الذي خضع له في طاعتك وخضع لقلبك إن

أشرف أنوار عزك وساطاتك واستخفي في كنف حفظك وحرا
واستخفي في كنف حورك وكلاهما إذا أبا القوم ما كان يغلبه
موسى لا يعرف الشكل لبطان خطك ومعنى ما يمدح
ظهورات نظارتك إذا ما حفظه عنك شروها عنك ما يمدح
أعدت على رأسه على شأن بسلط عليهم بسلطانك وفدرك
ويشعر على أعدائك بفكره للعظيم وسخطك القديم

سبحانك اللهم أسئلك على فريفتي فيفتاري من الأسماء
والاستغناء تلك الحمد التي جعلت فيك وفصا لك الشكر
بأسدي على نبيك وفضائلك وشهدتك بالهدى والهدى
والسلطان في حركتك وانت بكل شيء قدير

سبحانك اللهم أسئلك باسمك الذي لا يشركك
وأكلت أهلك وأعزيت بهما لك وأعيتت وأعلنت صفاتك
بان نوح عبادة المقام الذي ينظر في عرش جلالك
وكل من أحل لك أنك على كل شيء قدير حكيم

هو الله الأعظم

لأن القدم ينطق بما يكون غيبه الألف غيبه الألف

قاروا قوم لا ياكلوا الا بعد الرجوع ولا يشربوا بعد الرجوع نعم لو ما ضحك
 الخ لا يها ان في الاعضاء وعند الامتداد فانه في الامتداد
 العلاج عند الاحتياج ودمع عند استنفاسه المزاج لا يماشر
 الغذاء الا بعد طهره ولا يورد الا بعد ان يكمل النضم علاج
 العلة والابا لا يغذيه والاحتيازي الا درونها حصل لك عارث
 من المفردات لا تغذوا الى المراكبات دمع الله عند التسليم
 وعند عند الحاجة اذا اجتمع الصندان على نحو الاطراف فانها
 بواحدة منها ما يادق لا بالاشرف بل العليط والماء ابع قبل الجامد
 ادخال الطعام على الطعام خطر كمنه علاج خبز واذا شرب
 في الاكل فابتدء باسمه الا بفتح ثم ختم باسم ربك ما الذي شره
 واذا اكلت فاشرفي لا الاستغفار العذبة وما عسر منه
 عند اولي الله كذلك باجره الفدا الا على كل الفيل والاصبا
 انه للبدن مصباح وانك العادة المصرة انما يلبث البرية قابل
 الامراض بالاسنان فهد الفوق في هذا الباب هذا الخطاب
 ان لازم الفساعة فكل الامور انما هي النفس والكل الذي هو
 المال والجنين ثم انما هما احد في الاوهام قد ادهم كل الحسد باكل
 الجسد العظيمة والكسندر اجندو منها كما انتم في الاسد
 تنقبة الفضول هي العدة ولكن في الفضول العبد الذي
 تجاوز اكله فاقم سفه قد تفرنا لك شسببا واعطينا ارا

اثر اكل ذلك من نبي اسمي الموزع على الاشياء ان رايه في الحرام
 على ما يشاء قل ما يتناه لا يتجاوز الاضطرار الا عندك ولا
 مقاديرها عن سيرة الاكل التي لا تصلح على صفات السنين
 وسدس السنين على الذوق الفاعلان والمنعك على الله
 التكلان لا الله الا في الثاني العليق السنعان ما جرى العلم
 الا على مثل تلك الكلمات لا يجي اليك لتعلم بان العلم ما اخذ
 جمال القدم ولم يحزن ما ورع عليه من الامم الحزن لمن يفتخر
 ولا يفتخر في فضيلته من السموات والارضين باطقت
 الرضى ولا يبدد ذلك ما الذي يوم السناد ثم ما قدرناه لخصه العيا
 لعمر طيب الذي شرب خمر حتى لقاها سفله ونفسه خمره وجاء
 قل شكوا لاسنقا من المزاج انه مؤيد من الله العلاج فهد العالم
 اشرف العالم وكلها انه لسلك الاعظم من الله حيوان في خطبنا
 الامم وفدومه على العاقبة والتمام ولكن اليوم الذي تقوم على اخر
 امرى من خطبنا العالدين قل يا ابي اسك شفان في ذلك ودين
 وفردك رحاني وحيك مؤنسي وحيك طيبتي ومهني الدنيا
 والاخر وتلك انت المعط العالم الحكيم جميع حجابك في الحبر
 بسيدكم الريم امر حبيب وطلوبك على كل بيان وما في الاستغفار
 امر في الامم نفي بارج امر فارتد عن الرزق الذي يربح من رزق

مخوفاً بالنساء وبسائر من رويهم ولكن استعمل في الرجال والوجه الثاني
 ان امت من المطاعين وكذلك للشام خصم بالمرءة يقال في المرءة
 اي شدة الشام على فمها ثم استعمل في الرجال الوجه الثالث ذكر الاستعمال
 اسفل الشام ووجهه اي كيف التقاب بالان يفرز بالانما غلغلة
 خصفت الابان لوجه الشام والبرء خصه الله الذي خلقك سواك
 ولا تلمت الذين امنوا واتفقوا انفسهم واموالهم وسبل الله الملك العز
 القدره قل ما كان مقصودنا فيما ارسلناه اليك الابان اوز من ذلك
 فيما فرطت فحيثما نزلت نفسك اليه سبباً انا اريد ان اهديك
 والله اذكر ضرباً واستعملت بما كما استعملت قوم قبلك فمحدث
 واستعمل الجهم انك من الذين اذا نزل القرآن من ليدى الرحمن والفضل
 الاساطير الاولين واعرضوا على كبريائه فانظر في الايات التي
 اخرى لذي وعلم ما عرضت به من قبل على محمد رسول الله وحاميه
 اذا عرفوا ان نفسك انهم اوتوا على نصيبه يدع قل عند رب
 خزائن العلوم وعلم الخلائق الجعنين ان ارفع راسك في الغفلة
 لشهد ذكرك الله الاعظم مستوماً على غير الظهور كاستنوه الله على
 الواو ثم عرف زيد المسمى ثم تبع ربك العلى الاعلى ادع ما عندك وراك
 وضما انا ان من لذي الله العزيز الحكيم قل انما اياها اهل وانظر
 في كتاب الله بصبر ليدرس مفيد سات عن اشارات القوم ووجه
 بعد الذي عند معلوم العالمين قل ان انا الله لوليت على فواعله

فواعدهم وما عندكم انما تكون مثل كلنا انكم باعتراف المخرجين قل انما
 نزلت مقام لا يدركه ومنه جعله الله مفيداً عن العالمين
 وكيف انت ومثالك بايها المنكر البعيد انما نزلت على اللسان
 القوم الاعلى فواعدهم المجمعوا بايها الممرض الرب فانصف بالله
 لو توضع فدره الدنيا ومن علمها في فباك هل تفقدان تقوم على
 امر غير ضل عليه الناس وعزواهم الملو والشاطين لا يجوز
 لا يقوم احد ولا يستطيع نفس الامر ايام الله مقام نفسه ان هو
 هذا وينظر في كل شيء ما يله الا الله الوالد القدر المعتمد العلم
 النجس لو يلد منك فاب احد من خدام السطان في اقل من ان
 لضرب في العين وانك لو نكرت في ذلك تصدق عند الله
 ومع ذلك تغر على الذي اعرض عليه الله ان تصيبه بعد ذلك
 وورد على ما بكت عند روح الامم الى ان يخرج في هذا البحر البعيد
 قل ان افخ البصر ان الامم لا وظهروا والشجر ينظروا بأسر الشجر الذي
 لنفسك من مقرر الله ليس لاحد فقرر لا مستقر الامم بوجه
 الاكبر مقر الامم من هذا المقام الا ان الذي اشركه به العالمين
 قل اعرض البقاع على الذي امر سلطان الابداع والاخرع والذي
 اعرض البقاع ان شمع راع عند الله فاطر السموات والارضين
 قل ان بايها الغافل سمع نعتي الوتر على اذان سيد من المشي
 ولا اذكر من الجاهلين ان هذا هو الذي اخبركم بما ظموا من قبلها

البين والرسول ان الله ولا يجادل بالآية بعد ذلك انما انزلت
 بالقرآن من جبرئيل الله ربك ورب العالمين وانما الحق لله وحده لا شريك له
 ولا يقبل الا الذين امنوا انطقوا عما عندهم ووجهوا الى هذا النبا
 العظيم بالقبول بعد ان ربك الرحمن يدعك احد هذا النزل
 اياه على فاعذ التي انت عليها قبل الله وقل سبحانك اللهم ما لا اله الا انت
 فطقت جنتك ولعنتك على ما نزل من عندك ثم بعث النفس
 والهوى وبعثت عن ذكرك العلى الا الهى اذا الهى لا اخذنى بحر ذنبي
 طغرتى عن العيبان ثم ارسل على من شرط فضلك وواجب العفوان
 ثم نزل على محمد صديقك ثم اخذنى بعبادك المخلصين
 بالهوى ووجهوا لا من عنى فحاف كل ما لك العباد ولا من عنى فحاف
 الا الهى ثم اخذنى ما نزل من عندك وفقدت منك وانك فقال ما
 نشاء وانك انت العفو لوجود المعنى الكرم اسمع قولك الاشارة
 لا اله الا الله فليكن من كل ما انت الذى نورث سواد الوجه والدين
 ان اطلع عن خلف الجباب والآشارات ونوجه بوجه منى مالك
 الاسماء والصفات ليجد نفسك فى اعلى المقام الذى انطقت
 عند اشارات اليمين كذلك فعلك الفاعل الى استنبطك
 نفسك وان اعرضت فلهى وان ربك الرحمن العفو عما كان وعما
 يكون وانما هو الغنى الحميد بان يردك من ردت يعرف
 قيس بجارية لدها من ردت بان يردك من ردت بان يردك من ردت بان يردك

تعبر على كل من ردت بان يردك من ردت بان يردك من ردت بان يردك
 بالقرآن من جبرئيل الله ربك ورب العالمين وانما الحق لله وحده لا شريك له
 ولا يقبل الا الذين امنوا انطقوا عما عندهم ووجهوا الى هذا النبا
 العظيم بالقبول بعد ان ربك الرحمن يدعك احد هذا النزل
 اياه على فاعذ التي انت عليها قبل الله وقل سبحانك اللهم ما لا اله الا انت
 فطقت جنتك ولعنتك على ما نزل من عندك ثم بعث النفس
 والهوى وبعثت عن ذكرك العلى الا الهى اذا الهى لا اخذنى بحر ذنبي
 طغرتى عن العيبان ثم ارسل على من شرط فضلك وواجب العفوان
 ثم نزل على محمد صديقك ثم اخذنى بعبادك المخلصين
 بالهوى ووجهوا لا من عنى فحاف كل ما لك العباد ولا من عنى فحاف
 الا الهى ثم اخذنى ما نزل من عندك وفقدت منك وانك فقال ما
 نشاء وانك انت العفو لوجود المعنى الكرم اسمع قولك الاشارة
 لا اله الا الله فليكن من كل ما انت الذى نورث سواد الوجه والدين
 ان اطلع عن خلف الجباب والآشارات ونوجه بوجه منى مالك
 الاسماء والصفات ليجد نفسك فى اعلى المقام الذى انطقت
 عند اشارات اليمين كذلك فعلك الفاعل الى استنبطك
 نفسك وان اعرضت فلهى وان ربك الرحمن العفو عما كان وعما
 يكون وانما هو الغنى الحميد بان يردك من ردت يعرف
 قيس بجارية لدها من ردت بان يردك من ردت بان يردك من ردت بان يردك

قال

ملكوته العلم وان على كل شيء حجة وكذلك تشهد بان كل حرف فيها
 لزاجها فيها اشغل سراج الحكمة وذكر ما استصاها منه
 احد الامر شيئا الله وان على كل شيء قدير **بسم الله الرحمن الرحيم**
 بيان رافع مبرين في شرحه والسلام على من اتبع الهدى وان كان من
 امر مولا اشغى الله ان يظهر منك من يوجه الى مولا وينفع
 سوادنا وهو العلم الحكيم

بسم الله الاقذر

سبحا الى الله بالحق كيف اذكره بعد الذي ايقنت بان ذكره اسوكت
 لا ينبغي لخصرك وكنت لا اذكره بعد الذي اجد في قلبك حياء
 ان العقل يقول لا اذكره لانه لم يزل كان مقدس اعز ذكره الممكول
 عجز فان الكائنات لم يقدروا ان يفتقروا اليه المقتدر لان
 في هو اوله وبها يخبر عن الخاصين والحب يقول ان اذكره كيف شئت
 انما ضرب المالك حبل الوريد ولا تمنع اللسان في افان الا ان يدعي
 ذكره ولا البصر النضر الى النور وحده في ان الهامه مياثرت لا اجد
 لنفسي سبيلا الا اليك ولا اصبر الا انت اسئلك باسمك الذي
 نار افعة العاشقين وحبور المشافين بان لا يظن ان من فناء
 رحمتك ولا تمنع عن الورود في شاطئ بحر رحمتك اي ذكرك
 الرجال فدا فر باب العز وجفاء وشانك وكيف هذه الامنة التي
 كانت احقر من تلمس ملكة ولكن بالحق ويحبو بدع غصنك اسرعت اليك

المك بعبودته اطاعتي لذا انكرت واقول اي رب اسئلك بنفسك العلم
 الاعلى وبطهور اسمائك في ملكوت الانشاء بان ترسل على اليد بيب
 عتق ورايح الدنيا ويجعلني خالصا ورحمتك مقبلا في الحزم الحزم
 وابتك انت المغندر على ما نشاء الا انت العطي الغفور الكريم
 بسم الله الرحمن الرحيم

فدخبت من يدنا كتابك ونسنا ما ناديت به الله فخرتك في ربك
 ان ذكرك على كل شيء حجة لا تخزن عن الدنيا ومورد ريشا ومقدر
 لك غير يسر من ان الذين فاروا بذلك الا ايام واعترفا بالله
 وسط هز نفسه لا يخرنهم الفزع الاكبر وهم مريدان الله القبر
 قال سيدنا ان الله بالحق الذي ارادنا ان نشاء انما انما المشطر
 اقتضالك وقد حنك من فطعا اسوكت ولا تدخرت مقبلا
 الحزم اعرك وكعب عرك اي رب اسئلك ببدنك الذي يسر
 الموحدين الى طاعتك الكبري وهو المنصور لمن يفيضهم الى
 اسمك العلى الابهى وبه نزلت بانك حنقت كلانا انظر ريبا
 واشرف تمشج الاكرو شانت حنك والرحم دليلك ان يظن من
 الذين هم شربوا حمر الجوز من ايدى احسانك ان فطره ان يكون
 في سبيلك واخذهم سكرهم سفاوق على شان سرور الاستهد
 الفدا باطفا بئنا انك وذاكر ايدرك ثم انزل بالحق على ما جعلت في
 عجزك ثم خلصني من عبدك الذي كفر بلك وبابانك وانك

ان المقدر على ما تشاء لا اله الا انت المهيمن القويم

الاشرف

يا الهي عز وجل عجب العجايب في البحر منقطع عن دينك وما ظرك الى افق
عنايتك ورجاء ابداع فضلك ارب ان احصيت ما ورد
في سبيلك واذا ترا به بطغاه خلفك وعصاه برسك الذين
يلبني ويبرحونك وجلسوني في هذه الارض ظلماتك ومنعوا
عبادك عن التوجه اليك ارب لك العجب على كل ذلك اسئلك
بان توفيني ولجتي لاعلا وكانك تمشي اشدنا اعشاش لانمغنا
من بكاره الدنيا وشدها ما عرذلك وشانك وانك انت المقدر
على كل شيء والظاهر فوق كل شيء كل الباطن مخلوق بك وكنت غيب
عندنا ما وكنت غيب في ذليل الذي ظاهروا عنك وكان غيب
عاجر عند شعونات فذكرتك ارب شوق سحاب الالهام عرجه
الامام ليسر كل البك ويسلك سبل رضائك ومناجج ارب
شمع عبادك وارقاتك واستغنيا بك عن العالمين ورضينا بما
ورد علينا في سبيلك ونقول الحمد لك يا مربيك جبريت شر الخلق
وملكوت السموات والارضين

بسم الله الاسع الاقرب الاعلى

فدعنا اياك وقد رانا لك ما سئلك باسئلك ورجع العالمين ورجع
لك من قلم الاعلى فلو لم تفضله ما اردنا ان نشركه من الذين يظنون

قال اربك العجز والاعنتي قد انك ودعوني اليك انك
عنى لما صدقك اربك نورتي فليج بعقلك قد صدق
عشر من المشركين في ايمانك اما الذي لا يكتفي انك على السبا
ارسلت على من سألنا عن ايمانك ولما ان الطائفه ايمانك على
مقبلا ارب عرفانك منو حجا الى نور جمالك ارب ان الفخير
قد نشئت بذات عتاك ومهرت عن الظلمة والظلمة انك
انوار وجهك ومعتراك واسرارك يدوام ما كونك جبروتك يكون
فليلا عند عطاياك ارب اسئلك باسمك انك
جعلت سبب الاعظم بينك وبين عبادك بان يولي مستغنيا لك
وما طقا لثباتك ثم كنت في كل عوالمك يا مخلصي من ظلمك
وجوارك انك المقدر المعطي المغالي العفو والكرم

بسم الله لا اله الا انت

سبحانك اللهم يا الهي اسئلك بكل التي فيها روح في العالمين
بحور عرفانك وفضيلت في صدور الراسخين ارب عشتاقك ورجوك
بان ينظر اليك اربك بل انك انعم الظلمة ان طلب هم خلع منك
ارب كل من قرأ لذي باب عتاك وعجز عندك وورد في عتاك
فانزل بالهي عليهم ما يجعل قلوبهم اقربونك ومفقدرا لثباتك
لا ايسر عن ظلم الظالمين في سبيلك لا يمتنع من خضوع
المشركين عن التوجه الى شطر جدتيك ارب انك الذي لا يمتنع

مع امره من شئ مما خلق من السموات والارض ولا احد من ملكوت
الامر والخلق اسئلك بنفسك العلى الاعلى ونظيره لذكره اخرى
بان يخلقى مستغنياً بانوار وجهك ومقبلاً الحرم عزتك لى
بالحى حلاوة ذكرك انك انت المنفذ على انشاء الالامات

القبول
بسم الله الاعظم الاعظم

يا مكنى كاشى اضرب في كل الامور مضمونى فبفضلك وكبريتك
منو من الشرفه انك وحدك اسئلك باسمك الذى جعله روح الاسماء
في ملكوتها ان يظننا من وساوس الذين ارضوا عنك وكفروا بنفسك العلى
الاعلى من الطهور الذى منه اضطر طاعت الالهة اوبى ان الله واحد لا اله الا هو
وجه الحرم فضلك كعبه خالداً اربى اقرى عن ذكركم ستمى على
جنتك ومخالك الاسنانى لك وانقطع عن الملبين واقول في كل حين
ان الحمد لله رب العالمين اوبى فاجعل ذكركم خالداً وشركى صالحك
واملر صلاتك وعمل شاك وانسى ذكركم ومعنى سلطانك واستغنى
مذرك ووطنى مقام الذى جعلك مفقداً من جودك الخبير وانك

انت المنفذ امرى القبول

بسم الله الاعظم الاعظم

كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
ومحور شتدازد وحاووه لادبر كبريتك تقبله معجبه من رجايت

بوجانيزش بهر شىء در شىء كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
بازيدى صفاست هم مقابلتها من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
مردى من علوان در شىء من شىء من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
على ما انت عليه وكبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
انك انت العزيز الكريم كبرى من على عبدك واحد من ميثاكتك

تم البشركى العزى السبع

الاول من الالهة

فانما صيرنا به كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
جبار قزم فارتد ودر رايه ايم در امطار حترت انك در ارج تيسين جاتر جبر واما اردو
رأيتك در ظهور واما كان اظن انى من شىء من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
جبر كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
دارا سوايش من شىء من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
شمر انما مع عباده الذين امنوا واما الله الذى اقبل بك على الله العزى

الواحد الذى المنفذ من العلم الجبر

الاعظم الاعظم

كبريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت
ببريتك من امرى القبول ان يملك بشوئى من رجايت

الى حجر اسمي القدير الذي كل فطره من يدى الملك لله الملك العلم
 الجبر ان اعرض من الشجر المسمى واليا بغيره ثم اقبل بامك
 الى الله هو الى العالمين هل يجرى لفسك من مفر او محض لا يجرى
 الحق لو ان من العارفين ان اخرج به التوكل من حب الانطباع ثم
 اخرون حبات التي منعك عن التوجه الى الملك الابداع فذل لغير العما
 في السموات والارضين لانك من الذين قالوا الله ربنا اذ لم يكن
 كفر او اعرضوا الى ان يحبوا الى اسفل السافلين ان ينكروا الحجة
 باي حجة تثبت ما كنت عليه وان شكر هذه القدر بما قد علمت
 وتكون من الفضلين هل تشعل اليه روح او ملا الابداع
 عما الى به محمد رسول الله هذا الظاعظم ان اشبهت عليه امر
 ربك ورب كلشي ان يترك ما ارد ما منه هو الكشاف السائل العلي الخبير
 لو تفكر في هذا الاله توفى بانه هو يدب السموات والارض وما ظهر
 في الامكان ابداع منه يشهد بذلك كل الذرات وعروقها سالن الله
 الملك الصادق الامين وضع الشمال فوجهك الى اليمين بجانيدك قل
 ابدني يا ابي على عرفان مظهر حرك ومطلع اباك ومشرق الحاملات
 اما المسكن وانت القوي القدير القدير اوترب لا يجعلني محروما عن
 التي اشرف من افق عظامك ولا من بين الكاس التي بيدها ابادي
 الطائف فترجى اليك منقطع عما سواك اشهدك انك انت شغل ما نشاء
 وتحكم ما تريد امر ربك خير من غيرك ايمان انما تستنقذ من الدنيا الى ارضنا

انما استرنا بغيرنا في دارنا كثر حشايرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 ودر غير غفلت واول حشر من كحلان باكر كملت بالذات لانه لا حظه لنا في دارنا كثر حشر
 زو ظم امر ربنا انك دارنا لانه مقام انما استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 الله ودر انما مقام على ما ينبغي باير طابرة زركن وعلية را اير استرنا في حجاب
 اين ايام آيدان المنصف من زركن استرنا او سوال نياير واز حجاب غفلت من زركن استرنا
 نياير تفكر في ذلك المظالم بانفس من قبل ان يكون مؤهبا لا اعتد علم
 كلشي في كتاب منبر الكبرياء ايام ايام تلك وحل من ينفذ لك نفس اذا
 سمع النداء ينفذ الى افق وحي ربنا على الاقبح وبقول بل انتم
 لبيك لبيك يا محبوب العالمين ولكن تقدر ان يكونك نياير ودر استرنا
 در مقام كبرياء شامان انتف نسل الله لو جرد يد بيدك على حجاب من ملكوتك
 الى مقام فظوف حوله ملائكة مقربون المحمد لله الله من السبأ اير
 الاخر عظم عظمه كبره في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 زركن استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 نياير ودر استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي

باسمه ودر مقام
 انما استرنا بغيرنا في دارنا كثر حشايرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 ودر غير غفلت واول حشر من كحلان باكر كملت بالذات لانه لا حظه لنا في دارنا كثر حشر
 زو ظم امر ربنا انك دارنا لانه مقام انما استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 الله ودر انما مقام على ما ينبغي باير طابرة زركن وعلية را اير استرنا في حجاب
 اين ايام آيدان المنصف من زركن استرنا او سوال نياير واز حجاب غفلت من زركن استرنا
 نياير تفكر في ذلك المظالم بانفس من قبل ان يكون مؤهبا لا اعتد علم
 كلشي في كتاب منبر الكبرياء ايام ايام تلك وحل من ينفذ لك نفس اذا
 سمع النداء ينفذ الى افق وحي ربنا على الاقبح وبقول بل انتم
 لبيك لبيك يا محبوب العالمين ولكن تقدر ان يكونك نياير ودر استرنا
 در مقام كبرياء شامان انتف نسل الله لو جرد يد بيدك على حجاب من ملكوتك
 الى مقام فظوف حوله ملائكة مقربون المحمد لله الله من السبأ اير
 الاخر عظم عظمه كبره في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 زركن استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي
 نياير ودر استرنا في حجاب من ملكوتك بيننا في شرفي

كبر محراب عليا ز افریضا لانها یافان ز نیر و از شرط نیر مخرج شش نینج مکر
 از خود صید بعضی احوان از شما ظاهر که حال در نظر نیاید حق بان ظاهر صید
 قرانغضا عظم را بران قلک الحید را محبوس العالمین با و فتنی است
 علی امرک اشهد انک انت الفضال الکرم زید محزون بس لعمری انت
 الفریب انی شهادت ترا رقم قرم جارش کفایت نماید ان افشرتیجا لا الله
 لک جود هر شش می توانی شاد را و خود هر دو الحید را فانی و در قدر نظر
 و کس در ان ایام عرف نجات رحمت در کمال رفقت و لطافت در درون طوی من
 فار و شکر در سمع ما نطق به مطلع البیت زید العزیز الحکیم و زید نجیب
 باین شرط جائز در اجاب صلی الله علیه و آله و سلم و قاطبان طریون برین درین صفت
 انجذاب لازم در حق اولیا کما حفظ فرمایند شکر از انجا نیت ظاهر شود
 و اعلا کفر کفری که رسد مشرب بود و نجابت در حضور نیت لاخر من شی
 فوکل فی کل الامور علی المشیء العیون انه معک و بعلم ما انت علیه
 انه هو العلیم الخیر و البهاء علیک و علی من معک

بسم کما حرور عالم

امر درین عرف فی حق هر دو مشایره از نیت در انجا نیت در حق
 دروشن و درین زمان در بود تصورات نجات نیت در مکان از زود ما باغ
 اسکت فی عقب الوقوف بعد الذی فی صبح الاحجار ان اسعوا الی
 منظر کمال المختار هذا الابدی لک ان تكون من المنقشین مجرب کما صبح
 حجاب بل اسم الکر اما صفات خرق نماید و از فرساده است مفضل الی کعبه

کعبه الجمال طالع شکر ز راهام بل فوالذی انار فی البیان بنور اشهد
 الرحمن لو شکر فیما ازلناه من قبل و ارسلناه الیک لتضعن ان نفوا
 نقول اننت بمشرف امرک و مطلع و محبک بالذ العالمین در بحر کلمات
 حرم در زمین طریان جارش و همس غنا منقطعاً عما سواه و شایر بلال سیر
 ان فانی شکر از درین کلام الیه با این طبات نیت نیت شکر و لا اله الا الله
 شکر شما در الکریم نظر هم در در نورانی شکر و شکر با الکریم عالم ملک را
 احاطه نظر فکر نیت شکر در هم هم فانی شکر از نیت شکر منضاج الیه از انجا نیت
 در این نظر نیت شده موقوف نیت در بیان فار در زمانه و در حجاب نیت
 منقطعاً عن کل ما حفرنا و فکر کن لعمری لو نظر فی بعض البصیر
 لری نفسک مشرف من افی الانقطاع و مشرف الی الله مالک شی
 با یوسف ان انشد من نداء الله قل لیسک با کعبه المشاقین من غیر ما
 بسیار و ما نزل فید در وفات ان از شرق امر حرم نیت نیت در تو بر روی
 حاد و انزیره در امر مشرف نیت سلطان معبود و ما نیت در حق نیت
 و اعراض تو و الی الله عالم انفر و نیت نیت بلع شکر و نفسدا الحق ان نیت نیت
 العالمین در جمع احوان جبار رقم در دست نیت نیت استلا ابو و در لجه نیت نیت
 از نظر مشرک در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 بشرط انکه قر و منظر کبر دعوت نماید که حلاوت کلام از کلام الیه از دنیا
 و ما فیها حاج شکر و قدرت اسم عظم فوق ملک و ملک نیت نیت نیت نیت
 ما یوم جبار با اسم ربک العزیز الحسید ان با یوسف فاعرض عن العزیز

اربابا الذي افرزت بكل الصبايا واعرف بالاعرف في فضل
 الامكان شعرت الى شاطئ غيرك وسكنت في ظلال خيام سدائك
 اسئلك يا ملك الملوك والملك الهن على العالم ان يظلي في ما اظير به
 الارواح في هواي حجابك والنفوس في فضاء اسائك ثم قد يرضى
 بسطائك لا طلبها المكافاة المطلقه وركب مشرق وجنابك
 فاجعلني بكل ما في فضاءك وقامما على خديك لاني احبك ولا اخطو
 حول سرادق اسائك وخيام حطمتك فزاني بالذي من طمعا اليك
 لدايك فاضل في ما انت عليه وبندي بحبالك ولبني حطمتك
 رب العالمين فان رجوتني بحمد وقوة اوباشيت من عبادك فبشرني
 محزون باشا انك صاحب علم غامضه وخطيب شهي اولم في صياحه
 حوت برب عبادك شوقك شربك الاله في نغمه زده اوان
 در عالم مروري ما يرب انك نزلت ان دركاديا ظاهره شوقك
 هو القصد المراد القدر
 هو القصد المراد القدر

فذكر على كل مدينة بان جعلوا في بابك العدل في جمع في النفوس على
 عدد البها وان ازيد لا باس ويزون كما هم يدخلون محضر الله العلي
 الاعلى ويزون لا يري وبلغهم ان يكونوا المناه الحسنه المبرك
 ووكلا من على الارض كمنها ويزون في مصالح العباد لوجه الله
 كتاب ارون في امورهم وبنحارون ما منحتهم اكد لك امر ربكم العزيز

العزيز الغفار لا تفرح بغير ما لا تفرح به غيرك في غير ما لا تفرح به
 بترناك ودر ان بيت عاصم والاسم او علم او علم او علم او علم او علم
 حين صغر فبان لاحد انك في عين الله ما تفرح به غيرك في غير ما لا تفرح به
 ولما طالت السرايا جمع متوجه وبعده ابرو وهو ابرو كانه منسب العباد في امورهم
 تعلم ما يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 ودر مشرق وجمع من على الارض حجابك وارضه ما يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 وحقا ان يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 للعباد ما لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 وحينئذ لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 صمد انما لا يشه في نفسه ويزون في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 احب بكم صمد انما لا يشه في نفسه ويزون في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 ابنته صبايات غيبه في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 زار امره في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 مشابهة في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 روح اربابيات او غيرهم في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 بمكاشفه لرب ما يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 ودر بنما يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 لرب صمد انما لا يشه في نفسه ويزون في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله
 لرب ما يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله او لا يتردد في عين الله

در این روز

هوالمالک بالاسحقاق

فلم یغفرنا ربنا انفسنا کما غفر لادع الی فریح و سلام الی غیره
 و کثیر از عباد حق غلام تو را در زمان تو نشسته و نوبت پروردگار
 حرکت از نظایر جاتی و مطالع غیر سبحانیه در عالم با هر صفتی که از اجابت
 قدم کرده اند و تجلی فرموده است از آن نفس مستعد بر اصلاح این عالم و بر طبق
 این عیال که از حق تعالی در این عالم است بر نفس مستعد بر اصلاح این عالم و بر طبق
 بعضی منبک و فجد فساد و خسران عظیم غم تو را در این عالم و مستعد بر
 فسد و فتنه و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 و غم و فتنه و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 شده و در هر روز عالم و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 نیستند از جانب حق تعالی که در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این
 که با چهره زنده و زنده در این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 از خرد و جوهر و در این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی

صفتی که در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 دلخواه تو را در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 فتنه و فتنه و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 خیریت و برکت و در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 لایزال در عالم و با هر صفتی که از اجابت قدم کرده اند و تجلی فرموده است
 که از اجابت قدم کرده اند و تجلی فرموده است از آن نفس مستعد بر اصلاح این عالم
 در عرض راه غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 مشق و در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 و بعد از خروج علامت که از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 حکم اجر امید از هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 در هر روز و وقت و طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی
 چنین طهارت و تقوی و غیره از این عالم است و صفات غیر بعضی منبک و فجد فساد
 له یکن لکم شان و لادکر عند الذین انفسوا ارواحهم و اجسادهم و اولادهم
 حیثما لکن عند الذین انفسوا ارواحهم و اجسادهم و اولادهم
 و عزت و ولایت و لجمه که بسیار است و سوف با خدا که در هر روز
 من عنده و بظن الفساد بندگان و مختلف ما الکلمه انفسوا و انفسوا
 و انفسوا و الانفس من منفس و انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا
 انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا و انفسوا

اوضوح شد و لیکن نظیر بار افعال صغیر و کثیر ازین که در همه زیاده بار
مانند لیر ازین که در مجموع و مع ذلک اثر بطور در رسیدن عمر حاضر و موجود و اول
نمایند نظیر **لَا تَدْرِي لَكَ الصَّدَقَاتُ** و حال اکثر مریض در جسد افعال را با علم باورد
علینا الا الله العزیز العلیم در نظر از اینجا در قول ایام در وقتین است
یک روز علم خود را در آن اجتناب و طیب بلبه زنده را در کفر و در اولی که در حال که
احد از آن نفوس خیر زنده است و در اتفاق در آن صین زنده زنده و غیره
به قدری استیم و بما و اگر ازین و نفوسیکه موجود است نهایشان هم قول شد
تا آنکه بالآخر کجا ده که در بار از کمالی که در آن استیم خود به در معلوم شد
قدر از ارض خیر خود آن حسب طیب که در یک مقام که ازین با آنکه صفا
دفع و کفر از ارض خود خیر قاعه و در آن قاعه آنچه وارد شد در کما و لیکن صبح
لیس سه روز ایاد کام اینکلام اعذب از همه خود ایگاست در صین خیر عالمین
در سید آن و محبت و محبت بر این فانی که در میان وارد دیدن از او صبر و حلم طلبیم
چه ضعیفید و این چه که گفتند و در وقت زلفات محبوب از شرط قرم نانومی
جمیع آنچه در دست در آن و بان سرور و میگرداشی هدیه کی از عرف و خبر و برین سخن
عظیم ما که در این از نظر نحوه بجهت بوی بر تا بحسب این سخن
سوره السلام علی من اتبع الهدی
بسم الله الامین الاهی

آن در زمین یا در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
چه مخصوص عالیان را بر طاهر در بر عظمی و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین

بشرط جمع سخن ازین که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
باین آن که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
متشر که ازین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
لذا باین قاصد که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
بهر فان ربک و امنن بالله فی يوم اعرض عننا کثر العباد الایمنین
کوثر البقاء من مد رحمت ربنا العزیز العلیم
بسم الله العزیز الایمن الاهی

اکثر ازین که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
نمایند در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
بین هر آنکه در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
از خدای خود که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
لا یحیی ما لیس فی حیات و فی حیات کما فی حیات و فی حیات کما فی حیات
خبر چون که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
شد و فاکر که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
شاه که در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
بسم الله الامین الاهی

آنکه در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
و غیر در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین و در آن زمین
استقامت و انضباط

وذكر حشرنا يا ارحم الراحمين من طاهر لم يسهل علينا حشرنا من غير ان نعلم اننا نرجع اليه
بما نعمل من غير ان نعلم اننا نرجع اليه من غير ان نعلم اننا نرجع اليه
ان رجوعنا اليه من غير ان نعلم اننا نرجع اليه من غير ان نعلم اننا نرجع اليه
وغيره باذن من اراد ان يذكر من غير ان يذكر من غير ان يذكر من غير ان يذكر

الاعظم من الاعظم
الاعظم من الاعظم
ذكر من اراد ان يذكر من غير ان يذكر من غير ان يذكر من غير ان يذكر
ليذكر من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم
والاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم
والبيان سبغى الحالة وما ينبغي له هذا اللوح الذي ذكره من سطلع
الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم
اذ اني بملكوت البرهان كرفي في ذكر ربك ومطسبا بفضلك
احاط الافاق نسئل الله بان يوفقك ويؤهلك ويفضلك الى هذا
البحر الذي فالر اذ الا اولو الابصار ان افرح بذكرى اباك

اشكر ربك العفو للنعال

هو النبي العفو للنعال

ان يا عباد ان العفو من عبادك من مقام الله الى الله العفو للنعال
من اقبل اليه فدا قبل الى الله وفاز يكون الوحي من يد يد العفو

نفكر في فضل الله ورحمته انه يدرك من افق السموات باوحد منك
عرفت حبه ان اذ ذكره فكل الايمان متضا على الذين اجنوا
عرج اطال الله

هو المقدس عما كان وما يكون
سبحانك يا من لا يشركه شيء الاشارة وظهرت الامم ووطن الابرار
بمن العباد ما تحرك به العلم الاعلى يا من لا اله الا انت اسمك
بلسانك واذنك انك بان يظلمني فانزاد خذك وعارفا بحضرتك
وستنفعنا على امرك واخذ كما انك من شمسنا باوحدك انك الذي
لا يعجزك البلايا ولا يضرعك ظالم الذين كمنوا بك انك الطيب
لا الالات المقدس من الاعظم من الاعظم من الاعظم من الاعظم

جاءت حشرنا

باسف الدين اتاحونا انما السيف وبعيلنا انما العلم مشرفنا
من افون حشرنا الكرم هبنا الكل عاخرين به الفلاني اعرفنا
اقبل الجاهل ما يستفح به طوبى اهل الانبياء ذلك نفس الامر
من لدنا امر علم طوبى لمن صدق امرى اخذنا امر من امرى
سوى الورى وويل لكل غافل ليله هذا الاسم الاعظم فقولوا لك
القدح وضع ما عند الامم فدا ما ينفع العباد ووربك العفو للنعال
لا تضطرب من جوضاء السلق الذين يندوا الكتاب عن وراهم
وامتبعوا كل غافل حريب كذلك تورنا اللوح بانوار البيان ملدن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هذا كتاب من لدى الظالمين من كتاب بالعلوم لعل في حجاب
الأكبر ويوجب الله ما لك الفداء يكون من النصفين لو سمع
نعمات الوفاء التي نغز على اقدان سدر البيان ليجزيك على شان
فيديفك منقطعاً عن العالمين ان نصف يا عبد الله
على بابا و ما سواه سبب ولا تكن من الضامين لو تقول ما سواه
ما انصف في الامر شهيد بذلك كل الذرات وعز وراها رايك
المتكلم الصادق الامين لو تقول انه هو المختار قد اظهر في البحر
وارسلني وانظفني يا باب التي فرج عنها من في السموات والارضين
الامر اخذ في نجات الوحي من لدن ربك العتور الرحيم هل يفوت
مع امره امره هل يفوت من منبها حدهما اراد لا ونفسه لو ان
من العارفين فكر في مالا الثور به ليعرضوا اني مطلع الآيات
بسلطان مدين لو لا حظ ربك لغناوه العلماء في اول يوم الذي
نظروا به ربهم القرم الكريم ثم مالا الا انهم ليعرضوا لاسر
شمس الارض من افق البحار وياوار بها الضاء من في العالمين كمن عالم
منع عن المحكوم وكم من حاسل فان اصل العلوم تفكر وكن من الذين
قد امن من راعي الاغنام وعرض عند العلماء كذا في نفي الامر
من السامعين ثم نظر ان المسيح في عاقله عام علماء العظمين

بين اصطاد الحوت كذلك ببيتك من ان سلم الله باخر البحر النبي
ان العالم من عرف العلوم وفاز باجوار الوجود وكان من المفضلين
لا تكن من الذين قالوا الله ربنا فلما ارسل طلع امره بالبرهان كقرا
بالرحمن واجتمعوا على قلة كذلك بضمك فام الامر بعد الذي جعل الله
عقبا عن العالمين انا فذكرك لوجه الله ونطق عليك ما ثبت في ذكرك
في الروح ربك القرم الحميم دع العلوم وشبهها باسم ربك باسم
القوم الذي اشرف من بعد الاقرب المنير فانه ذكرتك من انك مني
نجات الوحي فكن صامنا انظفني ربك المقدر المقدر لولا امره
ما اظهرت نفسي هذا حاطت مشبهت مشبهت في امانتي على امره يورد
على سهام المشركين ان امره ما تزلناه للساوكت انوش بان لم يزل
ينطق بما امر من لدن علي خبير وشهد بانته ما منع الملا عن ذكر
مالك الاسماء في البحر بها الكمال الى الله واخترت طوطى العالمين
ان اسمع ما يناديك به مطلع الآيات من لدن عزمي فم على
الامر محول الله فوئده منقطعاً عن الذين اعرضوا على الله سبحانه الذي
ان في هذا النبأ العظيم قل يا معشر العلماء خذوا عند الانام من خوف
قل يا اهل من الارض والسماء ثم اصبحوا والشهجو ما ينادي من لسان
الكبرياء من هذا المنظر الكريم قل خافوا الله ولا ترضوا عنه من بعده
ان اتبعوا من شهدته له الاشياء ولا تاتون من الميدين لا ينفعكم
البر ولا عندكم ولا عند الله لو انهم من المنقرسين قل يا اهل القران

بجرك واعترز ربيته ورجي برسته انما الفناء على من فاز بانوار الهدى
واعترف اليوم بالله الفرد الوحد العالم الحكيم فلن سبحانك يا باسط السماء
وما لك الاسماء استلك بطعم موران بانك وخصان الطائفك بان نبي
من الذين اقبلوا اليك واعرضوا عما سواك واعترفوا بفضلك لقرنا
بوحدهم فبذلك وطار وفيه لوه فرمك الى ان جعلوا السير في ذكرك وبارك في
بين يديك اوتيت فذمتك بمجرب وافيدك ولسنتك بل بن
استلك بان لا نظري عن ابي الذي فخذ على من في ارضك
ثم ارزني بالشي ما نذر في الاصفياك وكنيت لاجالك ثم ابدني
على خذمتك على شان لا ينعني اعراض المعرضين عنك اذ ارضك
ولا سطوة الظالمين عن يديك ارضك منغني بالحق في ربك بعد الذي
ناديني اليك وهدى نظري عن مطلع اباك بعد الذي دعوني الى
افضالك اوتيت هذا عطشان اذ افران مكرمتك وجامل السنن
الى البحر عليك علفني والي من عليك المكنون الذي ما جئت ما كان وما
يكون ثم جعلني طائعا لول رضاك واخاضا لامرك وخالسا لمرادك
الذي فصد القاتك وراز بانوار رحمتك ودخلو مدنك التي ما جئت
نضات وحبك وسطعت فوحات لها ما تانك انت القدر على ما
نشاء اشهد انك انت القدر على من في الارض والسماء والقدر على
الاشياء لا الاله الا انت المتعالي المتشدد المكنون القوي

ح مرجع هو اللطيف

رحمة الرحمن على كل امة امنن بالرحمن واشتعلت في قلبها عبادة
الرحمن ونظفت اللسان بثناء الرحمن واعرضت عن الشيطان
افلتك الرحمن وراعيت النمان وما نذرت الحان بحجة الرحمن
وانك انت يا امة الرحمن طوبى لك يا من تحمى الى الرحمن اياك ان تصلي
عشر سنة الرحمن ثم انقطع عن غير الرحمن

هو النبي الياسي الاخي

مديته من زرع فان مكنت وستره زلزلت من كان فيك غير ميثاقه انزلت من اول
تمت سر زكركم فخرج من اول اهل سوال ارضك ما سر خويلد بو ارضك من اول
كما هو بليغ في انسابه ونفسه من شرايا ارضك وعلقت ما روح منحه
ادبش ان ارضك من ان ترثه من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
ارطورت عن ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
وجمع ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
شوات فترت بالارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
له ان ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
ومطاه صفات ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
جمع مكنون ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
بمخلف غير من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
خلق لانها يرمي بالانهار لا زرع من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك
انته تمحور ولا يزال ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك من ارضك

طالع و ملحوظ و این کلمات شکر در سجده بصیرت و تقوی ظاهر فرموده که در آن کینون شکر
 سر که از زبان شکر آن عاقل و قاصد بعد از آن در سجده ظاهر است که در آن کینون شکر
 در این حالت و در حال آن که در سجده ظاهر است که در آن کینون شکر
 تمام بجز در سجده و کینون شکر است که در آن کینون شکر
 منوط و شرط آن که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 حال اطفال بان بر هر قدر قهر و غم در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 شکر و سبک شکر در ظاهر ظاهر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 و سبک شکر در ظاهر ظاهر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 آن در ایام عالم الاطراف ظاهر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 تمام استکار و اصدان و حقیقت فرود و بعد از آن در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 و در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 بر سبک شکر و عارف شکر در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 هم از نظر ظاهر و لا محاله در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 شکر و شکر و شکر در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 بجز در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 با آن کینون شکر است که در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 نفع شکر و شکر در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر
 نمایر شکر و شکر در آن کینون شکر است که در آن کینون شکر

و بود در قیص تجرید شکر عرفان و محبت و تمنی و شکر نسیب نظر در آن کینون شکر
 و شکر نسیب تجرید شکر عرفان و محبت و تمنی و شکر نسیب نظر در آن کینون شکر
 در این حالت و در حال آن که در سجده ظاهر است که در آن کینون شکر
 بنظر بلوغ شکر و شکر آن نباشد و بنفوذ بالله عز ذلک ظاهر الفین
 با ملامت البیاد لغیر فوالظهور منفسه و بما بظهور منفسه لا یماذ و
 لا یتد و فوالظهور منفسه و فوالظهور منفسه و فوالظهور منفسه
 خیر الصبح منی علیکم ان انتم فیما یونیا با در سجده شکر و شکر
 پاک و شکر شکر شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 مرزوق کویر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 مرزوق کویر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 حال شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 جابج ابج

هو العزیز العالی الوسیع
 اسمع نداء ربکم ثم اعلم ان انتم من لدن علم خیر انکم و فیما
 امر ربکم بانزل فی الیوم قدس حنیفا ثم اشهد فی نفسک بان
 لا اله الا هو و انما کان علی کرسی قدوس ثم ذکر الناصر ما استظفت
 ولا لفتت الی احد و فوالظهور منفسه و فوالظهور منفسه و فوالظهور منفسه
 ثم اشکره فیکمل الاچنان بما عرفناک بنفسک و انزل علیک لوح عز
 منبعا قل یا ملامت الاض انخذ من انکم هو انکم و فوالظهور منفسه
 ع ل الی

بشر سويًا قل يا قوم انجادون بالذي جاءكم بايات الله ونبينا
 من كتابه عز وجل يا قوم ان تكفروا بهذا الايات فبأي حجة انتم
 رسول الله من قبل ذلك فليخبرنا ما يجادلنا على الايات فاستجبنا
 ان الذين آمنوا بالله وما نزل على علي قبل نبيك اولئك كفروا به
 الله واعرضوا عن جبار عز منيرا واذا قيل لهم باي حجة انتم بالله
 سيقولون ما نزل علينا من قبلهم ما يستدلون بها اذا نزلت
 وجوههم في الحور لا ياكادون يفقهون صدقنا كذلك صرنا لك
 الايات وانزلنا عليك ما نستقيم على الامر ولو بغرض علينا العالمين
 جميعا عز نفسك عز جبار الوهم والمهوى لطير من في الفضل
 الذي كان على الخلاوي مجيها وقد سلنا اليك ما نضمانه ربنا
 لشكر الله ربك وتكون على سرور في حجة منجها والروح والشر والهاء
 عليك وعلى من كان على الحور يستقيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 هو الله الملك الساطع امر بالمعروف والنهي عن المنكر

فلك ايات الله اليك من النبوة الى الذين آمنوا بالله وانا منهم فرفع
 الشرايين امنون قل يا قوم اني منكم ومني فذلك شهدون باي فارجئكم
 بايات التي نضعونها فيها افئدة الذين آمنوا ونزلنا فيها العفون
 ويا قوم اني نبي حكيم الله بانزل في البيان من لدن عز وجل وحيث
 العبد في كل كتاب بل في كل روق منسوخ ان انجادوا بايات الله اذا

اذا نزلت بالحور ولا يجادلوا بالذي جاءكم بالوحي عز وجل وان
 لن يؤمنوا به لانهم كانوا على الله ثم بها الدنيا لا كفرون
 ولقد نزلنا من قبل علي محمد رسول الله انتم تفقهون لا يجادل
 في ايات الله الا الذين هم كفروا كذلك نزل من قبل من لدن الله في بين
 النبوة قل يا قوم ان الله والله ولا تشكروا على الذي كل الايات
 من سطوة مشفقون اياكم ان لا ينظروا العلم والكم ولا ينسكوا
 بما عندكم بل انزل بالحور من لدن عز وجل فذلك نصك ثم
 ذكر العباد بما لقي الروح عليك ولا تنصف من احد ولا تفرق ما بين
 البائس والضرارة ونوكلنا على القصر بايت ولا تكون من الذين في ايات الله
 لا ينظرون فوالله لو نفوس بنفسك على حب الله وخلاصه ليعطى الله
 على من على الارض كلها انما الله لا هو ينصف من شئ يقولون
 فيكون كذلك نزل عليكم من ايات الله ونزل عليكم ما نضمانه ربنا
 وفلوج الذين هم لم ينظرون الا بالنظر الاكبر في هذا البهائم الذي
 المذكور وانك انت فاسخون سبحان الوهم ثم اطاع عز وجل الشهاب
 بشوة من عندنا وقد نزل من اياتنا الشهداء الا شهد احد من الخلق
 وهذا ما شهدناك بالحور في هذا المقام المقدس الذي اباك
 ان لا تكون بمثل الذين هم ما يتبعون الا هو هم وهم في ادي الوهم
 واما ما سئلت عن الفطرة فاعلم بان كل الناس خلقوا على فطرة الله
 الكريمة النبوة وقد لكل نفس مفاد في الاصل ما في الوحي عز

محموظه ولكن يظهر كل ذلك باراد ان انفسكم كما انتم في اعمالكم
 مثلاً فانظر فيما حرم على العباد في الكتاب من شيء كما انتم في البيان
 نظرون بحيث احل الله فيه ما اراد بانسه وحرّم ما شاء بسطاطه
 قال كل ذلك في الكتاب فلا تشهدون ولكن الناس بعد علمهم بما هو
 عندهم يركبون هل يبعد الله الى الله اولى انفسهم ان انتم ترضون
 قال ما عرضت من الامور عند الله وما متت عند الامور انفسكم انتم
 تعرفون وهذا ما انزل في كتاب الالواح ان انتم تعلمون بل انتم عالمه
 بل انتم قبل ظهورها كما هو عالم بعد ظهورها وانتم في الامور اللاتيه
 لا تعلمون والامر في الالواح قد تم فكيف انتم في العلم والامر
 عند الفصل في خلقه كما ان علمكم شيء لم يكن عند ظهوره فيما اردتم
 او فريدون وعالمون انتم انتم كذلك تظن عليكم من ان انتم البديع
 ونصرتها بالحق لعل الناس كانوا بان ربهم موقنون ان انتم
 في انفسكم فيما اسئلكم لعل يفتح الله على قلبك ابواب العلم والحكمه
 وبشهاد خلقك كل شيء يبرق كما سر ما كان وما يكون فوالله كل
 ذلك عندك لا اسم من عندك شيء يعطى على من يشاء من خلقه يا محمد
 وانتم لعلو القدر الرمز الجبوت وانك انت طير في فضاء القدس
 في هذا الهواء الذي فيه يخرجه ناسم الحي الجبوت ان الاله ان يكون لعل
 الوقوف فاسع في انفسك ان ترفق فيك من حيث السماء اخرى فضاء
 اخرى لطلوع في كل ان باسرا يبدع مسطور لان لم يكن لسماء فضله

فضله من فضاء ولا الارض فضاء من فضاء بل انتم بالقدم او بالجنح
 او بالادراك والوقوف فخر في الحجاب باسمي العزيز الجبوت ولا ينسب
 الى احد الا الله ربنا ورحمته الى محبي الذي الشهود بحيث
 لم ينسب كبر العظام عن الدخول في حرم الله لك من الغرض السند
 لانما وجدنا املاً البيان بمثل ما لا الفرقان بل اسئل خيائنا ان انتم
 تعلمون بحيث يقولون بمثل ما اولوا ويفعلون كما فعلوا انتم القبل
 فوف تعرفون والله فاحمد في انفسكم انتم على فخرهم
 بل على يد الله ربنا في هذا الصراط المستقيم المبارك الممدود والسئل
 عنهم ما الفرق بينكم وبينهم اذا يقولون ما لا يشعرون كذلك
 سئلتم انفسهم في حرم الله ما كانوا ان يكسبون واما
 ما اسئلكم عنى فاعلم بانى عبد الله والله واثم ورسوله كسبه لا
 تعرف به احد منهم وبذلك احرف من لذي الله الملك المهيمن القوي وامنت
 بكل ما انزل من عنده وما ينزل حينئذ من سماء قدس جبروت واتبع
 ما احرف به في الكتاب مجول الله وقوته ولو احب ان يظهور عن حرف
 منده وبشده بذلك في انتم وكفى في لسان ان انتم تشهدون واحل
 على انفسكم كل ما احل الله في البيان ولحرم ما حرم من لذي الله واحفظ
 بكل ما انزل في انتم تعفدون ان الذين يعلمون ما حرم الله عليهم
 ويحرمون ما احل الله في الكتاب ولكن لا يعفدون شيئاً ولا يعرفون
 ولكن هذا السؤال لا ينبغي لاحد من الناس لان هذا مقام لم يحرك

عليك العلم ولو صحى عليه الملائكة انهم يفتنون ولو كان هذا الشرا
 من غيرك ما اجنابهم صرف ولكن لما اردنا لك شأن من الشياطين والجنات
 لعل تشكر في نفسك وتكون من الذين هم بهندون في الدنيا والآخرة
 التي اخذت كل نفس سكرها وكل اولع عجزا له عرضوا الا الذين هم
 انقطعوا بكمالهم عنك كما سحره وكانوا يعبروا الفلاس وهم يشهدونهم
 ينظرون والله الحقي قد سلك عن مقام الذي كان اكره عن خلق السموات
 والارض وجعل الله فوفى شيا اذا عبادوه ولما عفاها الا الفاروق
 بل ان الناس يفتنون على دينهم انهم وهم عبادهم لا على ما هلكوا فيها
 سيما انهم انتم لتعلمون والى انما ان فكشف الحجاب عن بصرك وتصعد
 الى صراط القدس في هذا الهوى الذي يهب في هذا السماء وينفض عن
 من في السموات والارض عنك انهم قد رده ليل في الرزق وقد رده
 من هذا المقام الذي يهيبك عنك ما خلق وما خلق ويكفيك عنك كل
 شئ عما كان وعما يكون كذلك يهيب عليك فلم الامر من جليل الله
 القوم وبلغت عليك ما يضرها الى مقام عجزهم الذي منعت عن
 الدخول في فناء الكبر العباد ولما جعل الالهة الذين هم كانوا على
 اركان الخلد هم مستكفون واما ما سلك عن ابي قحافة ان ما تاتي
 ان يلبسوا احكام الله ولا ينجارون عن احد في البيان كما قال الله
 المشهور القوم ويا مروان انفسهم وانفس العباد بالسرور وينهون
 عن المنكر ويشهدون بما شهد الله في حكمه بانما لبر الخلق وبوسونهم

بمهمهم انشدت يوم الذي فيه يحيى زفر الالهة والاعين ووفى
 كل على الله انهم يفتنون ولما خلقوا في امر الله ولما خلقوا في امر
 المشرق المسطور اذا فاعلموا بانهم اوزان شجرة التوحيد وانما
 وبهم منظر السحاب في رفع الغمام بالفضل ان انهم فوفى ووفى
 الله بدينكم وافضل بدينكم ورحمتك على العالمين ان انهم تعلمون
 ومنهم انهم انهم الله عليهم ومنهم على المشركين ارباب حشرهم ومنهم
 فلم الله وانه وكتبه من بين يديهم وبهم يخذلهم ويحسب ان انهم يفتنون
 وبهم اشرف الارضين يتوزن بانهم وظهرت بانهم فضائلهم الذين هم
 بان الله لا ينجرون الامرانهم ففعل الذي فم ان انهم يفتنون
 عن جليل الله المشهور القوم فوفى بدينهم المفضلين من
 حلينا وبهمهم على انفسنا من دون يدينا ولا كتابنا ولا قلوبنا
 انهم اما الله فيكم اياكم ان لا يبادلوا بانهم ولا يفتنواهم ولا يكونون
 من الذين هم يظلمون ولا يشركون وهم اسراء الله في الارض وردوا
 تحت ايدي الظالمين في هذه الارض التي وفيت خلقها بالحق
 كل ذلك ورد عليهم حبر الذي كانوا صغروا في الملائكة واليه يكونون
 بل في سبيل الله القادر القادر القادر القادر والذين هم يظلمون
 بالظلمة ويحري الله من لسانه بانهم قد رده وهو من انفسه الله على
 احرة انه ما من الاله الا هو لخلق الالهة واكل ما يردونهم
 الله بان يوفىهم على طاعتهم يوزنهم ما يرضى به فوادهم ولقد الذين هم

+

الى شطر الله فيم نيكل حين يوجهون ونبوا وخرجوا منهم وبعثهم
 من الذين هم يوارثون الجنة القربى ومن من لدى الله العزى الذين
 القبور كذلك مناعلك في هذا اللوح وكشفنا لك ما ستر
 دونك فضلا من ليدنا عليك وعلى الذين هم بهذا الله في هذا النسخ
 هم مهتدون وانك انت ما حفظ هذا اللوح كعبتك انا لك
 ان لا تشكوا احد الا اهله كذلك بامر الله بما هو المكنون
 ولا تجاوزوا عما امرت به الا ما وجدنا مالا البيان اشد حيا يا من
 الراسخين الامر شيئا رايك وكذلك احصينا الامر انتم مخلصون
 ولست الله بان هو قهرهم على امره ليعرفوا الحيات ويخرجون
 السيات بساطان من لدى الله المفضل الذي وسرتم اعلم باننا
 اجينا مسألك خير الذي خسر من يدنا كتابك بساطا عيسى
 فلما ما وجدنا من رسول الله صلى الله عليه وسلم في اليوم الذي نال التلا
 بوضع بعض وحاء المشركين وبهذه ملكوت كل شئ بحج ما يشاء وثبت
 وعند الواح قدس حفظ اذا اجبتك في ثلث منها بساطا عيسى
 بلح واسعدنا القامع الامير الحكمة التي لا ينبغي ان يتطاع بها احد
 الا الله ربك ورب العالمين ونجى الغلام في حينه اذا جاء الامر
 فليس تسع اذا شاء الله وارا اذ لا اله الا هو يحكم ما يشاء ونظير
 ما يريد كل الروح والتكبير والبقا عليك ان تكون في امر ربك
 الواستحقين

برالرحم الجاهل من حيرت العيان ان قرئوه يا اهل العالم الى السماء الامر ربك
 ترقرقون على امر ربك الراسخين
 هو الباقي

ان انا الله انضبر من على مفعدك بعد الذي كان فيصير الغلام
 حمر ايدم البغضاء من الارض والسماء وينادي في كل حين بندا
 حزين وكلما استغثت من اجابته يفرعون اليه بسوف الحسد
 وكذلك كان الامر ان انت من العارفين اذا قد وقع حال السماء
 في غيابة الحجب وانك ان وجدت سبارا الهامار سليل لعل يدلي
 دلوا الوافي في هذا البس الظلم او رفع به الغلام وبس نصيبه بحال
 كل العالمين ان انا اصفى ان على حياك بعد الذي انبى اليك
 بيد التمر ودرول مجد بنفسه ناصر الا الله العزى المحجل ان انا امي
 الشرب من الماء بعد الذي كان المحسن ظمنا في ارض العرف كان
 ان تمص من عرقه فطران دم منير السير في الرضا وان بعد الذي
 كان جمال السيمان شجر ابا الصابن بالبا ساء من جود السباطين
 ان انا امي انفر خير بعد الذي بدل فرح الله ربك بالبحر النبري
 وبذلك استندت فلوب المكاتب ثم افعلوا المنبر عن وراة
 حبيبات عز مديح انا كلين من نعم الله ربك بعد الذي ياكل الغلام
 من فطمان كبره ما اكتسبت ايدي المناهقين قول انا ايلان
 عاسر عنقني بولك بعد الذي غر بجمال القدم وحل في دار

التي لم يعرفها احد من اهلها الا من شربهم ولا امر وضعه يضحكون
 بعد الذي كان الروح يترك اليهود وولد غوه كالتيان في كل من
 فولحرا عليكم باسمه محمد الله ومثاقده وبندهم امر الله واخذتم
 ما امركم به وما ملأ المناهين ان الماء الله انكلن عنكم بعد
 الذي يركبون القدم ويجري الدموع على خدوده كما به طرساب
 الفضة على خدود ارض بلع انزوا اجسادكن بعد الذي كان داء
 الله مستبكا من رماح المنكرين ان دخل في حجاب السرور بعد الذي
 انقطعت نفاذ السرور عن رضوان اسمي العظيم ان الماء الذي يحرن
 وجوهكم واصفر وجه الله من لطايف الغضاء من الذين هم ما امر بلمعد
 من رسل الله بالانكروا هذا الفضل العزيم المنيع يا امي فاعا يا محبوب
 الرحمن فدا ابلي من ملاء البيان كما ابلى علي من ملاء الفرفان فانه بل
 اعظم من ذلك لو ان من الشاهدين وان يوسف الجمال بادى حين
 الذي رفع تحت اظفار الذئب ولي نصر من الحماة لعل من لمعد على
 نصره ويكون من التاجير اذا فاض من على فوجدان ثم على فرائسكن
 ثم على راوسكن بما اراد العلم ان يخرج عن بين هؤلاء ما ورد على ما
 لا يحميه احد من العالمين فانه افترت شجرة الفصوى ثم انصرفت
 بهذعها على وجه الارض بما هبت على سدم من النسيروا من السماء
 عن شطر القلوب من عباد المشركين ان يا امي انشركن راسك
 بعد الذي ارفع راس الغلام على سنان الغضاء وذلك محترف المحوريات

المحوريات راوسكن في غراف البقا وطلع شرفها ثم اشهد سلطان
 الاخير من يدى الاشقياء الذين هم اعرضوا على الله وكانوا من الاخيرين
 على جمال عزهم ان يا جمال القدم ذكر العباد بالذكاره بالخلف
 سرادف العصم ثم اكشف جمال الاسرار عن حجاب الاستار افل
 من ان يلف بذلك احد الاكل فظن طاهر علم لعل يعرفون بما قولنا
 حكيم في الورود وجعلناه عبرة السامعين لان في ذلك باللعاب
 وبقبات اللوفين ودلا لا لاكل حجاب امين الذين لم ينعهم
 اشارات الكليات عن الورود في تمايل العرش هذا المفضل افل من
 الذي نرى به يسير كون اقله ملا القدم على مكاس فليس رفيع
 فلنا خلفنا البلعام من قبل فيصنعه من العاس ثم البسناه في الامارة
 بحيث اشهرنا اسمه بن عبادنا المفضلين وارضا ذكره المفضل الذي
 كان ان يذكره الناس في الكبر الذبار وما طنا من اطار الفضل من حجاب
 امرنا المبرم العزيم القدير فلما افضت ايام بعثنا بعدة الكلام يا ابنا
 وارساناه الى طلبة اذ انكروا وعرضنا الراس الى ان حارب بالذي يحرف
 منه خلو البهوات وما دروها والارضين وما علمنا ما وجدنا او انكروا
 نفس العلم الحكيم ان يا عبد خذ زمام القام ثم اكف بما يجوز فيه
 من حبه القديس وتشم النبي ان انتم الكلام في هذا القام ثم
 ابتد بدكر اصفياي لكون ذكر او شرفا للذاكرين فان يا اهل البقا
 ان ركبو اسفنت البقا التي حرت على صبر الحمر ان الله ما قدر للمشركين

x

ایام معدومه و تکلیف باشد و از نظر این ظاهر در سید محمد بن محمد درین شویب و بعد
 هر ضرب عمارت منظور گشته و در هر جزیره غیر از آنست که در این میان باشد
 عارضه آنکه از بعضی تمهید صافی طلب نماید و اما در مدینه حیرت آورنده
 معنی آنکه از کتبیه چه در و در جزایر است سیم و ششم و در جزایر
 کوه نیز برت نیاید و از شجره ایست که در بعضی نواحی موجود کرده از طایفه آن در و صفا
 جالب تر است و در زمان سوره از شجره در و صفا در بعضی نواحی از سیم و ششم
 در و صفا در جزایر نیز در بعضی نواحی از جزایر است تا سیم و ششم که در بعضی حکم
 لَسَاءَ لِقَاءِ لِقَاءِ نَمِّ إِلَى نَشْطِ الرُّوحِ نَضْدُونَ

جابر جابر
 ندر
 علیه سبأه

نام یکایک از هر پانزده

از کتب غیر متعارف در جزایر که در این جزایر است
 در کتاب احسان به تبلیغ امر حق است و بیان شهادت بر شایسته و در کتاب احسان
 مالک ایجاد محو شود و بشر معلوم است و سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 نموده زیرا که از آن محمد و سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 مشهور است و در کتاب ایات و مشرق و بیابان که در کتاب ایات و مشرق و بیابان
 بنام سوره در آن صورت است که طوطی است که نعمت است که نعمت است که نعمت است که
 الظهور و از کان خلف حجاب التور و فرزت بلقاء و شربت کوه و رساله
 و سمعت فلان و الاصل و رابن جمال الابی ان ربك له الفضل القديم
 یا ربک تعالی و سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره

استانند از ابراج سعید در سنین حیرت قبا با آنکه در رساله سابقین بین
 فضل و کرم ترین باشد هر چه در جزایر است اما البقاء علیک علی
 من معک من کل اناء فذکو و صغیر و کبیر

ندر
 نام یکایک از هر پانزده
 ام ندر

از آنکه در طرف التبر تا طرفه از جزایر است که در این جزایر است
 تا بحال تقدیس و تزیین و عقاب و غیره است که با این جزایر است
 ممنوع شده و در آنست که در بسیار از آن جزایر است که در این جزایر است
 فاکر است که در بقا و التبر تا طرفه از جزایر است که در این جزایر است
 و لما الجود و السخا التلهو النصور الکریم ان اذکر التور و کتب علیک هر چند
 المقام البعد الفرب از جزایر است که در این جزایر است
 سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 ذکر که در جزایر است که در این جزایر است
 مذکور است که در جزایر است که در این جزایر است
 الذی قد جعلنا علی الأشیاء باسمائنا السنح و صفانا العلماء الیوف
 هذا المقام لعمری فبذلك ذکرت من بلاد الاصلی سکان و بلاد الایمان
 نعالی فضل ربک لیکن علی الارض السماء لا اله الا هو المقدم العالم الخیر

احسان
 نام یکایک
 احسان

در جهان جهان یا هر مرتب شوق و شتیاق و در در جزایر است که در این جزایر است
 ذکر شده که در این جزایر است که در این جزایر است

والأولى ثم اجعله مسترياً في ظلك وائده على طير يا بآت نشتر أمرك
واظهار معارفك أنك أنت المقدر الذي لا يعجزك سطر العالم لا تدرك
الأمم تصك بسلطانك ما اردنا لا إلا ان المقدر المتعالى العلى العظيم

ط جاب جرد نر

بسمه الباقى الذائم المقيم العلم الحكيم
يا جواد ان اسمع نداؤك ما لك الأجداد انه يدعوك فصلا لمن عنده
وبذكرك كما ذكرك من قبل ذلك في العراق ان ربك يحب الذين كانوا معه
وبذكرك في العشي والأشراق ان رحمة الله سبغت العالم وفضلها لمن
في الأمكنة طوبى للذي ما منعنا حجاب الخلق عن التوجه إلى ربهم
في يوم الله الى مشرفين بما ضاقت الأمان قد حضر كتابك لدى العرش وحدنا
من عرف حبك لله ما لك الرقاب ووجدناه مطهر من ذكر العجز خرساً
هذه الأسمه الذي انار افق البيان واستضاء من في الأرضين والسموات
فدسنا ما ناديت به الله بأذن الوفاء واجنابك هذا اللوح الذي بناه من
الأشجار ان اذكر ذلك لدى العرش سمعت نداؤك الله باذنك وشرب
رحم الوصال من احدى فضل ربك القى المتعال ذلك من كور لدى
الوجد فامر بالاطاف ربك العز الوهاب لا تخرنهما وورد عليك طوبى
علينا من الأعداء ما لا يذكر إلا بالام ولا يتم بالأوران سوف ياخذ الله
الذين ظلموا كدبرهم من العباد العبري ان اليوم اذ انبىه وينجون
على انفسهم بالارتبوا في هذا اليوم الذي ما رأى شجدهم إلا بدس نشتر

نسل الله ان يؤتلك على خدته ويحفظك عن الذين انكروا احبنا الله
وبرهانه وانبعوا كل شجر راع كبر من قبل على حبك ما نذكره بالفضل
لشكره العز الغفار طوبى له بما اقبل الى الله وما منعنا عن الصراط
نعاون كل مشرك كفار ان ربي في وجهه نصره الأحمر كبره من الجبون
وذكره بايات ربك ما لك الأديان اما البهاء عليك وعلياً على
الذين فازوا بالرحمة الأظهر الذي فات ختامه باصبع الأقدار

ط جاب الأندلس الأقدم الأعظم

انا ارسلنا الى العالم وما يفرهم الى الفردوس الأعلى ولكن الناس اكثرهم
من الغافلين نبذوا ما جاءهم بالحق وانا بمنعمهم عن الله رب
العالمين فداو ضلالهم السبل واضلهم الدليل فترنا لهم ما تمت
بهجده الله من قبل من بعد ذلك اليوم في حجاب ميب فداو الغوى
معصين عن الهدى الا انهم من الأخيرين فداو قوم اتقوا الله ولا يتبعوا
الذين كفروا بالله العليم الحكيم فوجهوا قلوبهم نوراً الى الآفاق الأعلى
لذوا من انا لكبرى فداو ما هم في الآخرة والأولى انهم لم يولعوا
الكريم انا ووجدنا عرف حبك لله ذكرناك في سيد السبع العظيم فم على
خدمته الله ونصره امره لعل الناس ينذروا به ويوجهوا الى الفردوس الجدير
فاستل الله بان يظهر منك ما يثبت به ذكرك وتلك كور الله العز المحيد

ط حمه لبيح المقدر عن الاسماء

ذكر انزلناه بالحق وانه لا اله الا هو العظيم الذي سلسيل الجوان لمن

في السموات والأرضين طوبى لنفس فوجئت فقلبت قبل الفجر المبين
 ويل لمن اعترض عرش الله اذ ظهر ما تجو ونعقب كل جاسل لهم باؤم فوموا
 على نصره الله وامرهم هذا خبر لكم انتم من العارفين سوف توجوه
 على ما فان عنكم في يوم بدرين كل لوح يدع ان اخرج بذكر الله بالك
 وظللك المحراب الهى ما عرفتني مشرق انا لك ومطلع وحيد انت الذي
 لا يفر عن علك من شئ اسئلك ان تجعلني مستفهما على هذا الامر
 الذي ما يصح من في السموات والأرض الامن اخذها يادي فضلك
 انك انت الذي عرفت ما شاء لا الاله الا انت الغفور الكريم

ط جاب ^{الامر} ^{الاعطاء}
 ذكر من لدنا من شرب حوى العوى فاذا يا ام الله رب العالمين وفوجئت
 الوعد اظهر ما الحق تعالى الذي اظهر نفسه سلطان ميسن فلما يوم
 فوجئهم الى الله ولا يطعموكل فاجرائهم فانه فظهرنا الاضطر الا بدع
 وانى المنصور سلطان لا يمنع من السموات والأرضين فلما رضاه
 الصباح وانى الرحمن سلطان شهوة اباكم تمنعكم وهام الذين كبروا
 بالله او يمتونكم سطون الظالمين دعوا الامكان باسم ربكم الرحمن فقلوا
 بوجه نور الى مطلع سر ربكم هالك الاسماء الذي يدعوك من هذا
 المقام المبين فل انفو الله ولا يطعمو الهواكم ان افعوا من مطون بالحق
 ويدعوك الى الله مالك يوم الدين فانه لا يمنعكم اليوم شئ من سكون
 بكل الاشياء ولا يسكن طامرا فام الاباء اللقواء الذي جرى من عين

من عن عطاء ربكم الغفور الكريم لا توجوهوا الى الذين اعترضوا عرش الرب
 ان اقبوا الى الله عندما امرهم به في كل الاواح ان انتم من العارفين
 كذلك نزلت الايات فصلا من لدنا وانا المنزل الشديد

ط جاب ^{عوم} ^{رصاص} ^{ارض} ^{جاب}

بها السنفر على عرش العظمة والافندار
 قد جرى كوشر المحبون من ظلم الرحمن واكر الزوم اعرضوا عندنا انبوا
 كل غافا حرب فانه كبنونة الكاهن نادى باعلى النداء من الارض
 والسماء ولكن الناس نبصا من عراصفنا عند النداء الا بدع الملبغ
 قد عرفت كبنونة الرجود شونا الى الحبور ولكن الفوم في حجاب ميسن
 مثل من احد يفتوح على الامر باسم الله طامنا وينفرب الى مطلع
 الظهور منقطع اعرا العالمين طوبى لمن فاز اليوم بنفحات المحبوب
 والفوجات التي تضيوع سر في جسد المنير قد خسر كما ان الذي ارسلنا
 الى العبد كما اضلدى العرش فانه جسد المنظر الكريم وجدنا مشرف
 الامثال الى الغنى المتعال وتزلنا لك هذا اللوح المدع كرا طافقا
 بدركا لله وخداة الامر الذي احاط من في السموات والأرضين
 اياك ان نجحك اشار ان الفوم او تمنعك شبهات الذين كفروا بهوا
 الذين ان اسكر الله باقرت بلوح الله وذكر الذي عرش العظم
 انا ذكر في هذا المقام عبدا الذي سمي بالحسين ليزيد بايات ربك
 الغفور الكريم ان احسين ان اسمع نداء المظلم اتم لا الاله الا هو

العزيز الحميد طوبى لك ما بنيت ما عند الناس واخذت ما احببت
به من لذت ففقدت قدير اراستهم على الاثر ثم ذكر الناس بهذا
الذكر الذي منتهى لغير العالمين طوبى لك يا محبوب العالمين

ار جاب جابرا محمد بن علي بن ابي طالب
هو الناطق في ملكوت البيان

كتاب انزلناه بالحق ليجذب الناس الى الاقرب والافضل وهم الذين لا
الذي هو حق باسم الله الابن في يوم في ما حدث الزلازل من في الامكان
الامر شاء الله المفسد من الترخار هذا يوم فيه ينطق السعد في صد
العالم وندعو الكمال الله ما لك الرقاب من الناس من اخذت
البيان على شان بند الدنيا منوحيما الى مطلع الالهام ومنهم من
بما اشبع الذين كبروا بالحسد والبرهان ان بانيد اقبل فادخر كتابك
لدى العرش وسمي ما اثبت به الله ما لك الابدان ثم كتابك الاخر
الذي كان مرتبنا بالكلية التي اشرف من فوق الوحي هذا اللسان الذي
جعل الله كونه الجوان لمن في الامكان ثمسك بالاستقامة الكبرى
وثبتت بدين محمد ركب ما لك الوري اشبع من اقبل اليه منقطعاً
عن الجحانات لعمر الله لو شرب اليوم احد جيون الجحون من فلاح العرفان
ليبرز به على شان يصيح بين الحبار بهذا الذكر الذي جعله الله شرف الابرار
طوبى لك ما عرضت عن الذين اشعبوا الضنون وافلتت الى مطلع
الافقان اراستهم بما ذكرنا لدى العرش وفرضت ما بنيت بذلك

ذكر في كتاب ربك ما لك المائت فل سبحانه اللهم بالحق ترواني
مقبلاً الى افوق فضلك ومصر عطاك ومعرفاً بغير انبتك وموثقاً
بوحدة انبتك اسلك ما لك الاسماء ومليك الانشاء بان يوتي
على خدمتك بهر خلقك ونفد سخي ما لا يذبح لا يالك ثم طمئني
بعبادتك ما يرتفع به ذكرك وثمناك اناك انت المفسد على ما نشاء
لا اله الا انت العلى المنع العزير الغفار

افان جابرا محمد بن علي بن ابي طالب
له الحمد بالاد الاسماء وفاض السماء بما قدرت الافان من افضلك
وافصالك وابدانهم كما قر في الوحيك ما جعلنا اله كل واحد منهم
بافيا ببقائك ومنصف ما اذبح به امرك واعلاء كلمتك ولا تخرج عن
هنا كلهم اراستهم رحمة انبتك ثم زبهم بالحق في كل الاحوال اراستهم
والطائف ثم كنت لهم جبر من فان بقائك وحضرت العرش امامك
واخذت سكر خمر الوصال على شان انقطع عن الاما قائما على عرشك
في العذرة والاضال ح سرت ان اسمع النداء من شرط البلاء
ان لا اله الا الله المفسد العليكم ما من شيء الا وقد بيناه مررتك
وما من ارض الا وقد ارسلنا اليها نفحات هذا المسك الذي من فلاح
كل العالمين ان الذين وجدوا واستقاموا اولئك من اقبل اليه
فد يذكر اسمهم في هذا المنظر الكريم والذي ما وجدوا الا بصيد
عليهم اسم شيء الا انهم من البئين فدمحرك اشبار الفرس من فلاح

ربكم العزيز الحميد اذ انزل الابرار على اقلها من شرط الهين لسمع
منها اقداني محبوب العالمين ومن جسد اخرى لسمع طوبى لمن فاز
بكوثر الجحون اذ ظهر الرحمن بوجه منير ان الذي فاز واللو اولئك
محوهم الحياو كذلك شهد الحق في كتاب مبين طوبى لمن سمع بقاء
الله وافبل قلبه الى رب العزيز الكريم ثم اعلم اناسلنا الله بوضع
الافان كلها لنظف عن السدرة انه لا اله الا هو العفو الرحيم
كذلك نزلنا في الالواح اذ كنا في ارض السور ودار اخرى لهم المند
القديم ان اشكر ربك بهذا الفصل الذي سيفك ذكره استبقا
منع سوف يسرع منكم من بوقفت وباحذنا هنرا ان ربك ان
لهو العلم الخبير كذلك اخبرنا الذين امنوا من قبل ان لا يعزب عن
من شيء ان الله هو الشهم على الاشياء والعالم بما في صدور العالمين
طوبى لمن انظفكم بذكر الله وعرفكم بهذا السبيل المستقيم سوف
ننشر في فناء الود بار اخرى ان تجد ذراة ان اجذبوا منها ذلك بالسر
العلم بالله هذا يوم الاستقامت وانتم من العارفين انما هو الرب
العليا والقام الاسمي طوبى للنازين كونوا كالجبال في آخر ربكم العبي
المشال على شان لا تترككم عواصف الالهام ولا عواصف طوبى
كم مرعبا حجب من اشارة الذين كفروا بالله العزيز العظيم وبعد
عريقا الذي فيه ينادى من صدر الالهام الملك لله الفرد الباني
العزيز الحميد و على الامر بحول الله وقوته ثم اذكر ربك بذكر نظيره

بدا وراح المتبلين ابا ان نبحرك مكاره الدنيا عز كر ربك مالك
الاسماء فندو وليك القديم الذي في السبع الاعظم يدعو الاله
الى الله العظيم الحكيم انه في صح البلاء بذكر لشخاله الصلوة الله اشكره
بهذا الفضل المبين اذا شرب رحيب العرفان من كل ان ربك مالك
الادبان فلذلك الحمد يا فناد باني بلسان مطر لربك اذ كان من ايدى
افناح اسرين العالمين عير به الر

بسم الله الاعظم الاله اعلم العلى الاله
سبحان الذي انظر الكما سلطان مرعده انما انطق من اهل الامكان
ان لا اله الا هو العزيز المنان لو نوح بالعباد ان الفطر لطير
الى هو كعبته الرحمن بالروح والريحان طر انما لنا من عرض الجواز
ونور الابرا رها فصل من الغيل والعرض فها نيران الاضال انما
الامر لم في السموات والارض وكوثر الجحون لمن في الامكان طوبى
لمن افبل بها ونسك هذا الاسم الذي جعله الله مجيها الى الامان
فدغلب شفوة الذين كفروا بايام الله التي فيها اشر الامم من الابرار
فدخلنا الذين كفروا بالله وظلموا مطالع الرحي اذ ربك شديد العقاب
منهم من اخذنا به بعض من الدنا ومنهم من اسلكنا به صيدا واحد ومنهم
من اغرفناه في البحر ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اخذنا به النار
ومنهم من اطردنا به السحاب كذلك نزلنا اخصهم في الالواح ان
ربك هو العزيز العلام سوف نأخذ الذين ظلموا كما اخذنا العديدين في تلك

البججات الذين خرجوا من ارض السراة اعرضوا على الله ما لك القرب
 فخذنا كلهم بسطان من عندنا كذلك نزل في لوح العواد طوبى لاولي
 الابصار فخذنا الاول كما اوردناه في الكتاب فخذنا الثاني ومن
 بعضه ضرب عندنا هذه العجاء فداصحو ولا يسمعون مما تكلمهم الا
 صوت الصدى ونعيب الغراب ان ناكله الا على ان نراذرا سلسلا
 بابان بيتان الى الذي كان في غفلة وشقان فدارت بك بالبحر ياهل
 القردوس ثم حقا بنو اهل الرضوان اذ نركم الطالون بنفسه كحكمة فخذنا
 من في الدبار سوف نأخذنا باس من عندنا وانا المنشد على ما اراد طوبى
 لمن في روج الله الذي ارسلناه اليه ليقول فانا ما منعنا عما ورجلسنا به
 لنا العظما بالبحر الحاصل ليشهدن الكلاب انه هو المنشد فخذنا
 عليهم حجرتين واشرف البرهان من ارض الايقان ان الذين يفترون
 ابا الله اولئك يجدون حلالا بيان ربهم العزيز الوهاب وينوتون
 بفاو ببيعة الى شطر الذي فيه ظهر نورا الابداع فحضرتي العرس
 كتاب من الذي اناسم التداة قال بل على ما حفر الاحياء لذاتنا لك
 هذا الراج الذي يرفح عرف العيص في الاكوان ان شكرت ان ما توجبه
 اليك لحاظ المظالم اذ سجد في بعد البلاد باحسان اسمع نداء الحسين
 ثم استقم على شان يضرب من دار كان الذين كثر بالله ما لك القرب
 قل يا عشر العلماء فليجول الفلم في سيارين الاواح هدايتكم من اجل ان
 مع فارس الاقدار في هذا الضمار لا ونسب مثلهم كمثل الطالع فذوقوا

فذوقوا في طين الاوامام قل صدق لشمس العلم قد اشرف من افق البيان
 دعوا لانفسكم باملا الفجاء دع هؤلاء بكيفية عذاب ربك المنشد
 الفجاء كن فاطر افك كل الاحوال بطرف المحكمة كذلك امرنا البر شريك
 الاواح طوبى لك وللمسمعك هدير الوراثة على الافان خير
 كوتر البيان في تلك الايام لعمري انما هو المذكور لدى العرش والذكار
 بهذا الذكر الذي سدا غصن الاصنام فله اخطيل ان اسمع نداء
 الجليل الذي يناديك من ليل فهدى العليل الذي انجلي من اهل الشفا
 بين الظلماء ضاء النور في الاضطراب استقر هذا الرجل على شان
 لانهار له الجبال طوبى لك بما جعلت سالي البحر وتقطع خراب
 على الذينهم اقبلوا الى الله الملك المسئعان فذوق ذلك بابان
 وارسلنا ما من قبل البحر ليجعل الوداد انما البهائم عليكم كما اهلك
 انما خارج البهائم من ليل نزل العرش الفضال مشير بالبر
 لشمس المنشد على من في الارض والسماء

سبحان الذي اظهر نفسه كيف شاء وارا في حين ما اردك ان تدره
 اولى الحجى واعرض عليه عباد الذين ما وجدوا عرف الحجى بالقبول الاوامام
 منهم من قال انظر في ما قل اي ربي الغنى المنال هل الامر بيده
 او بايديكم ان اضعفوا اولى الانخضاء انه حكم بما شاء وبيكم كيف يشاء
 انه هو المنشد على ما اراد قل هذا البدع السموات والارض ان تم
 من اولى الابصار انه ما حدد يوقف لا بما هو اخرى انه لحار والاحياء

لولا ما ظهر حكم البديع في الابداع ولولا ما انفردت رزقاء الامر على
 الافان هذا هو الذي ما ظهر شهود في الاخراج هذا البديع الذي
 في عرفانهم في الاضطرار والتمويه فلان كما لا يعرف هذا يعرف
 بعينه كذلك ففى الامر من مالك الاملام اذا جاء الوعد شرف من
 الامر فظهر ما هو في ما هو الذي هم كفو ما الله منزل الآيات قال الله
 لا يدرك ما عندك ان افترقوا البان لظلموا فيهم من سهد الطهور
 الذي ما دارت الافان هذا الامر ما عبره فاحد من قبل وما ذكره ولو
 الابصار بظهوره صاح التافوس وغرقت الوراثة وما دى الصبح
 الملك لله المقدر العزيز الجبار فلان من هوون ليس لكم البياض
 طوبى لمن استقام على هذا الامر الذي اذا انظر انظر ساء الاوصاف
 واضطرب افئدة القهار فلان من انظر في بعض هذا ما وصا الله به
 في الزبر والارواح طوبى لمن نبت ما سواي مفعلا الى وجهي على شان
 ما منعته سبحان الاشارات ولا كلام اولي الاشجاب فذمتم ان
 بالفلو بما ارفع نباح الكلام حول ديننا التي فيها ارفع نداء الله
 رب الارباب اذ اذروا بعد من الاحبار مفعلا الى الوهاب يخرجون
 الا انهم من اهل التفان بافتار السيرة طوبى لكم ما فهم عسان الله
 وعهدت وبنتم ما تمسك به اهل الضلال انتم من الذين خرجوا حجاب
 الاكبراني مالك الفداء بالخطير والافتداه لو ما نيك احد من البهوت
 ان استغفر في الله خالوا بحربون الذي اني ملكه في الهان ما نيكه

بما نبت من الله انه هو العزيز العالم سوف يعون المتاعون بر نفع غيب
 الغراب ان ما علم الاعلى فوجد الذي فوجد الملك ثم انه صبر في هذا
 الذكر الذي يدحرك الامكان ان استمع نداء الله من هذا المقام الاشياء
 من سدة الابن اقد لا اله الا هو العزيز المنار لياخذك جدي بيان
 الرحمن على شان لا تدرك شئونك الدنيا وتجد نفسك فرحا لا تفره
 الاخران نسعدناك من افئدة الله ونوحيت اليه في يوم في ذلك
 الامدام ان افرح ليهادة الله ثم استم عا حبه لولا ان الله لا اعظم
 الاعمال طوبى لك بما حضر كما بك في السبح الاعظم اذ ابدعوا الخلق
 ربنا السرور الاجرام فلان ما نختار في نفعنا من ان يظهر لاديان
 نسئل الله ان يوفقك في كل الاحوال ويجعلك مستقرا على هذا الامر
 الذي اخرج من القهار لا تفر من شيء اذ تمسك في ذلك ما هو
 خيرة ما خوفي الاكون كذلك تخرج من عطاء ربك اذ كان مطلع امره
 بين نادى الفساق وصر عبادي بكل من عندنا ما ما امرك
 مطاوع البلاد فلان استمعوا اما لا ينبغي ان يستمع ولا ينظر اما جري
 من فام الاشارة دعوا ما عندنا ما خذ فلما اخذت منكم ما ملك الوقاب
 اشرا القبايع تحزن لم يزل ولا يزال خذ من غير غير شرايخ شرايخ
 فارجوا وانك لو كبر ان يجازي عظم وازد ان يحسب نسيح قلبه من بين
 وان كشت حور اصدسه ره اطرار افان ونفحات ارضت شهر در در
 من ضرب بيان حرم من انك ملك مجرب ان كان شرايخ باقير اذ في فرصت

اسطرلابی است فیض هذا المارذماه من قبل قولنا في الا لواح اذ بان
 لهو العلية الخبير وانك من قوم دانسته بجزءه من غير انك من قوم دانسته
 ليس الامر كذلك برصد ولا حقیقت قولی بعد واوله برهمنه برهمنه برهمنه
 ودر بعضی نسخها برکت اندیجه ان لیس کلها لکم وبعده عرفتم انک من قوم دانسته
 امر که از انجا که در کتب کهنه است تفاوت در کتب کهنه است احدی قادر
 بر القار و اما من ترجمین و کلمات مشکی است و این مقام بسیار عظیم است
 در کتب کهنه در کتب کهنه که در کتب کهنه است و این مقام با تمام
 در زمین منقطع است اما استقامت که در احدی که در کتب کهنه است و این مقام
 بسیار عظیم است و در کتب بسیار عظیم است ان معلوم است و در اول لواح انکه
 نه که در کتب کهنه است و در احدی که در کتب کهنه است و این مقام با تمام
 کلمات منستحیره را که در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 ان انظر و بعد لا یعنوا لکم این بیاید است بر نفس کوشش از اصفا مایه
 این از انکه استقیم خرف نشود و در کتب کهنه است و این مقام با تمام
 و فصل اولین که در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 و کلمات منستحیره را که در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 باشد از انکه استقیم خرف نشود و در کتب کهنه است و این مقام با تمام
 به بر دست بر در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام

میشد یعنی این مشایخ منصفه است به آله و اوله برهمنه برهمنه برهمنه
 را تا به نازم گشته ام ان نفوس است در این بیان تفکر تا به نازم گشته
 نموده است از انجا که در دست دانسته است و در کتب کهنه است و این مقام
 از انکه قیامت ساعت و صراط بر ان دست نشسته است و در کتب کهنه است
 نموده است از انجا که در دست دانسته است و در کتب کهنه است و این مقام
 که در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 منصفه است از انجا که در دست دانسته است و در کتب کهنه است و این مقام
 چشم از انجا که در دست دانسته است و در کتب کهنه است و این مقام
 ظاهر در مشن گشته است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 نموده است از انجا که در دست دانسته است و در کتب کهنه است و این مقام
 این معلوم است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 بخواجه عظامی است که در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 جری من القلم الاصل انظر لعلی اللوح با در زمان المیزان اللیالی الحکیم
 مطمن باشد و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 و از انکه استقیم خرف نشود و در کتب کهنه است و در کتب کهنه است و این مقام
 را تا به نازم گشته ام ان نفوس است در این بیان تفکر تا به نازم گشته

تلك المفسدة على ما نشأ كنت مكنوفا في ازل الازال وتكون مخزفا
 في سرادفك امرئ لا يعرفك لحد الانفسك العليم ان باعنا كلنا نوحه
 الى مقامات الارض وشؤونها فذكرنا الاخران وامثالها اما شهد
 من نجات باني اهترب الاشياء ومن شياخ فاستحق كل عظم منيم
 هل الحزن بقدر ان يمنع بحر السروز لاوردك القنور انتم الماشين
 على من في السموات والارضين تكون مضيقا في الظلمة قائما بين
 التاعدين الذين اذا قيل لهم قوموا فهدوا الا انهم من الخاسرين
 طوبى لك بما اشرفت الى مقام الذي في صلاح افوا البيان بذكر ربك
 العليم المبين ان باعنا لو نذكر البلا ما نقطع عن الرخاء والشاء انك
 فاحبها رحمتها لانها اولت في سبيل الله محبوب العالمين قلوبهم
 فذخرنا سائر الخبز وانتم لانتم وبعثوا الصالح وانتم لانتم
 فذخرنا الصالح في انتم ما ستم وما شتم فذخرنا الآيات
 وظهورت العلامات وانتم لانتم فذخرنا الاشياء لفاطر
 السماء وانتم مشيرون الى متى نظرون انفسكم هذا نصر الله لها انتم
 نشهدون ان انتم في مجال الاطاف وانتم تفرون هل انتم في
 به لا ونصر الله اليكم اليوم وهذا بينكم اليوم على الام لا وعمرى
 بل انتم الجهلاء لو انتم تفرون الى متى نظرون بعونكم قد صنعها مد
 الجهل لو انتم ترضفون ان انظروني تبتهي فبدا ما امرت في لوج
 مكنون قوموا بالاستقامة الكبرى على امرها لك الاسماء ثم ادعوا

ادعوا ملام الانشاء الى هذا المقام الميمون ان الذين يوقفوا اليوم ولتلك
 قوم لا يبصرون قد تمسكوا بها وهم كما انتمك بها عبادة من قبل لا
 انهم قوم عمون فذخرنا الهوى عن اسمي الابن وهم في بيضاء
 الضلال يبعون اذا قيل لهم فقالوا الى مطالع الامر فالوا بكفينا ما
 عندنا ذلك قال الاولون بدعوى الله ولا يعرفونه وقد صدق
 البتة في افضى اللاد والمفوض لشهد انهم معرضون يقبلون الى
 الجهان وبسبب انهم هم الفائزون فكل الجماعات انتم الى
 جهنم في السبل الى هذا السبيل المشهور فلما خافوا الله ولا يفترون
 لانفسكم اربابا مردون الله انتم وما من من عمولكم في الشرف الودود
 فذخرنا الاظهر في الابدع وفي لمن فاز وقال لك المحب انما الله انيب
 والشهود ان الذين اتوا بصا من الله اولئك قوم مبصرون ومنهم
 صمما عمياء يشهد بذلك شراب عمالهم النبوة كذلك نزلنا لك الآيات
 وارسلناها اليك لتفهم في الحشر والاشراون فذكر ربك الذي انى
 بالحق وانارت به الاقان كبر في اعلى الحشر الذين امنوا بالله ووروا
 بالبيان ويقومون على ذكر ربهم وينصرون بيبسوف الاذكار انما البصا
 من ليدى الجهلاء عليك بالها الناظر الى الله وعلى الذين هم ما منتم لهم
 الاخذة عن القرب الى الله العزيز الوهاب

بسم الله الاقدس الامنع
 لمن كان مذكورا الذي الوجه من على ذكره في الاعلى حاشا من ملك به

الأرواح الأخرى من شيء يوكل على الله من الأمان سوف يهزل الذين
عزروا الأمة وبذلك الذين طالوا الأعداء واستكبروا على الله إذ أنهم
بكل الآيات تشهدتهم من أهل النفاق قد قاموا بالأعناق في كل
الأطراف بأسباب الخدر والفتنة إن ربك هو العزيز العليم
باسمى الرحمن في ملائكة يورى شبهة في البلاد والظلم في شدته
ما رأيت مثلها من الأبدع وفي مثل تلك الحال تدعو البرية إلى الله
ربهم مالك يوم التداد مخاطب من في الأثناء ما على التداد إن الله هو
سريع الركب الذي أنى بينه وبين سلطان حرة مخاطب ملائكة التوربة
وتدعوهم بمنزل الآيات الذي أنى من ذلك الرقاب نقول فدجاء
الذامور الأعظم وبجمال القدم على كرسى التادوك ذلك نطق العلم
بما ذكره من فضة الأوابين من أهل الأديان ولكن لأن الدواد يصبح
ويقول ياربي أودد فدجخطي من استقام على امرئ بما من باب الاحتجوة
وزل الأقدام إن باسمي لو نظرت بما ينبغي لنا الذي الأرض غير الأرض
والسموات منظر الطمان من وجهات والصور الناظر في الجملة
ربك العزيز الوهاب إن باسمي يا الله فلا يسنا الغيصر من رب الأيام
لئلا يهزل أحد من خلقي من نفع ببداء الكبرياء كذلك في البيان
الوقاية طوي لم يوجبها المخرج من ربك العزيز المنان يا الله لو زيد
أن يخرج يد عظمي من حجاب رائي لمنمها أبادي الأخرى كذلك
قد رنا النفس في ملكوت امرئ لئلا تنفع عليه ما عبود الذين لا يوبوا

وقاموا بأعناق لو نوحه يعني نرى ان العلم بغيرك لنفس والآيات
منزل الأذى والجمال ظهر لعيني والبيان بدع اللسان ربك الرحمن
إن ما مهدى فمقام ما عرفنا العباد من أول الذي لا أول له
بصعد للمهاد الأبحر في فوني وسلطاني الذي احاط الأقطار إذا
نكون جالس في البيت معد ومنظر ما يخصني من أبادي الفجار
أهلك ما شهد هذا المقام ثم الذين يحركون بأهواء انفسهم ورب
من قبل الجاهة في ملكوت الأسماء يا الله انهم من عبد الهوى يشهد
ربك العزيز الخان فانظر في ملا البيان انهم اخبروا بذكر الخلاف
وامس الخاعر الذي يحركنا صبعة خلق ما لا يذكره الأوصياء
لعمري لو كتبت هذا الحجاب لنفطر فأوبى الآيات إن باسمي
رسمنا عليك رشيما من طي اطم بحر الذي كان مكنونا في علم ربك انقطع بما
ورد علينا من اهل الضلال بليني ان تصرف الآيات على نصيف
اخر ونرجع الى ما كنا فيه في اول الكتاب مرة فمخاطب من الأيمان
فداني الجميل بهذا الاسم الذي بدنا نحن في البلاد ان اياملا
الأبر في نبي الهبكل ما يدى مشبه ربك العزيز الوهاب فاصدق
يا قوم تسئل الذي من الطين خبرام الذي سبي ما يادي فله منكم منزل
الآيات هذا الهبكل الذي وعدتم به في الوع وبنادي بالملل
ان اسعروا الى مالك العلك لا تلبغوا كل شره مراتب وشر مخاطب
ملا الفرقان خافو الرحمن ولا تقصروا على الذي به خفت الأديان

فلقد شرعنا الشرايع باسمي وتوكل الأيات المذكورة التي جعلها الله سلاطين
الأدكار طوبى لمن لم يملأ البيان لا ينبغي ذكره لأنكم احببوا العباد الذي التفتيح
تأخروا لكم بعض الأجناب لغرفوا الأخرى اذا زيمكم في العصب الأوتى
الأوهام فلنفكروا في بيان الله لغرفوا مراده باملا الأجناب فالاملا
الحكماء ان تصفوا بالله صل منكم من احد يحول مع فار من البيان في صل من
الغضب والأجلال الأونفسى لو انتم من اهل الأضفاف تم انتم باعشر
العلماء الى متى تشعرون استنسا الغضاض على وجه البهائم خذوا العتة
فديعظ فيم الأعلى من الأرض والسماء خافوا الله ولا ينجعوا الموت أنكم الذين
تعتبرن الأماكن طهره اذا انكم لا استماع نداه الله ما الله انما تحرف بها
السيئات وماء نظير ما فقهه من في الأكون باملا الشعر والأدباء
فداني يوم السماء ان افحو للسان بهذا الذكر الذي به انكسرت الأضنام
دعوا ما عندكم من ايمانكم للمعتمد والمجرب وما انقضى في من العواظ
والعاطل العاطل خذوا ما امرتم به من لدى الله فالوا الاصباح ان باملا
العراق العري انتم لستم بشي قد فيكم مستحقين في مح الظنون والأوهام
كانك فيهم يتكلمون في اللغات قال اخبروا الرؤس قد شرف الشمس
من الأوتى العظما والأفئدة ان اللغات مع عرف المعرف العالم من في
الى المعلوم ذلك ذب بروج البيان بنام الكلام فالاملا النجار والله هذا
يوم ترجع في كل نجاد لو انتم من اول الأبيصار فاعلموا انهم قد كبروا
عن ذلك حاله الأسرار ان استغلوا باذنتهم بذكر فذلك امرهم في كسر

في ذكر الألواح ثم اعلم انك انما المملد المبحور الواحاً وتبا فيها التاموس
طوبى لمن يذكرهم بالروح والريحان وفول فيها جواهر ما في كتبهم من الرموز
والأشارات ان ربك هو العزيز العليم ان ما اسمي كبر ليجاني الذين كانوا
في هذا كلفنوا بهذا الذكر الذي طلع من افق الأخران فهم المذكورون
لدى العرش يشهد بذلك كل الذرات فلطوبى لكم ما وفيه ميثاق الله
واستفهم على الأمر الذي باضطرب الأركان ان باعالي في قنطرة
وتوجهنا اليك من هذا المقام الذي جعله الله على المقام كمنه سكا
في كل الأحوال محبب عناية ربك ان معك في كل الأجناب فذكر
ابن الرزق الذي الوجه وكبرنا عليه من هذا الشطر الذي من افضل اشرف
شمس عنا بذكره ما لك الأرضين والسموات

الوجه من حوض رشتيان نازل

جواب امره سره دهان نام بردا كست امره سياره ان اوله نيك حله و خبر نياز له
كوش حان بنبره قاشا لار بنه زقار عيا و تير كماري كها انكو فرمايه و بر و شنياني
باينه سه صعد و نزول حركت و سكرن از حرات برورد كار ما كان و ما كان بر كره
بر صغره خفته و علق نقت حرارت كست خله و بر خين قرار فر فرجه سكرن كره كراه
و علق ان برود كست خله و بر خين قرار فر فرجه سكرن كره كراه
معصود بو اختيار نموده ان اش تقصير با سيمه بر ران فر خت بعلمه خستاه ان اش تقصير
كتر از حرات حركت حيايقه منزل حركت كست نير و صعد و بر بهت سكرن كراه
و از بقدر خستاه و تا كرون از ديره و بر كرون و پوشيده و كرون ان اش تقصير برود شني

در بازار نمود از آنش آید برافزودند و از نادان بگریزید نیت کفار برود که جهان از ایشان
 تن برون محض است و در بیداری باده جان بر مرقه پس ساید تحت بامیر برود در سن
 بر نیز بر کس شمشیر نام شمشیر بر نوبت خود از ایاض لیزر نگاه داشته لیزر
 و جان بر آن کوه لیزر جان برابر با جان کشت از پاکیزه در لیزر زبان برابر کوه کوه
 او را بیا دگرمان می آید لیزر لیزر کان بر تر می گویم راست که گشت در راه راست را
 دیده و آن راه یک است که خداوند از اسپندیده و ماده نموده و این راه در میان راهها
 مانده و آنرا جانشان است در میان ستاره کان هر که باین راه رسید گاه نزدیک بود
 این سخن کیان حد و بر پیمان بر سر کوه رود و کار نگاه دیوان است خود را از زین
 نگاه در لیزر دیوان که گاه نرفته در خواب که فراموش کرد از تبار لیزر خراب اضا
 خفت از لیزر است و کوه ان بنام دلاش بر زوزنه که لیزر کوه که بر تر در از سر در آن
 در کوه کالبر در از جان سر و در از سر در آن نیت بر جان اینک که در جان نموده
 انجام بر آغاز در است خود را که در نیت کسان نزدیک است خود را بر زمانه لیزر کوه
 تن کسانمانه نهالها را خستانت و زوزنه از نزدیک است که است پس باب
 اسما و از از بر بخش خود بر در آن شماره مایه کوه را که در ایاض لیزر کوه که در لیزر
 کوه که در از است و کوه در کوه از از است لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در میان و کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 میسر با لیزر لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 براه ناز و لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه

بیت نیافرند و اضمحلت است لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در است باز نازد از لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 یا نایب و سر سید از لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 روشنی با نام زوزنه پاینده لیزر
 لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 خورشید بزرگ تر از کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 نافرمانی خود بخش نمایان بر زوزنه است آسایش سر در از لیزر کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 اهریمنان در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 خود را از لیزر که کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 آغاز در انجام خود از کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 جویشده هر که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 و کوه را در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 از لیزر که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 بگویم در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه
 بیایید و او مانده و قبا جانتا بر کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه که در کوه

شماره پیکر کوشش نایب تا بگردن شمار لایق است که هر چه در دست او بود
بشما سید او در زنده در در زنده و کعبه

بسم الله الرحمن الرحیم

استایش یک یحیی که در دست او بود و پانصد و پنجاه و پنج روز بود
شد و نه روزی از دست او رفته است که در شهادت بنیاد است
میلان باشد تا از این منزه است که در این روز که در این روز که در این روز
تا نه تا که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز
که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز
عزیز و در این روز که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز
بشما سید او در زنده در در زنده و کعبه

روح و اسم حضور عالمیان علیها صلوات

بابت این کتاب است که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز
شماره پیکر کوشش نایب تا بگردن شمار لایق است که هر چه در دست او بود
بشما سید او در زنده در در زنده و کعبه

روح و اسم حضور عالمیان علیها صلوات

بابت این کتاب است که در این روز که در این روز که در این روز که در این روز
شماره پیکر کوشش نایب تا بگردن شمار لایق است که هر چه در دست او بود
بشما سید او در زنده در در زنده و کعبه

انجحت خيرة كل الامور بيده يفعلها ابتداء بطانته لا الاله الا هو العزيز الحكيم
 قال جابر بن محمد **بسم الله الامم بالافاء** عليه ربه الرحمن
 هذا كتاب من لدى المطالع الى الذي امر به الله الصبر اليه ياخذ من
 التذلل ويبعد الى مقام لا يرى في الوجود الا بطلبه انفسه في الموعود ويطرف
 من الامم بما نطق اسم الاعظم ان لا الاله الا هو المقدم للمغال العزير
 الودود اما عرفنا انما لك الى الله وفوجها الى الوحي الذي نزل لك
 هذا الوحي ان ربه هو الحق علم الغيوب طوبى لمن قرأه على شاة
 بغير الاذن انما الله تعالى احسن من الاسرار التي اسرقت
 من هذا الافق المشهود فلما فرغ لا تمنعوا انفسكم عن فضل الله في الامم
 ولا تمنعوا اكل مشرك حردود ما اولنا من كتاب الا وانك العو من
 من رسول الا عرضوا عليه ليعرضوا عن ذلك ففضي الامر من قبل
 ولكن الناس اكثرهم لا يفقهون هذا يوم في جعلنا اهل النور اسفلهم
 واسفلهم اعلانهم وجعلنا الذين استضعفوا وراث الملكوت كما عجزناهم
 من قبل ان ربك هو المقدم على ما اراد الاله الا هو العزيز الحكيم ثم
 على نصره امر ربك بالحمد والبيان ثم افصح مدبر الغايب بما نوح
 اسمها النبي صلى الله عليه وآله اما ان يطلع شئوننا الحيا ويصبرناك
 اعراض الذين كفروا بالموعود ان اشكر الله بما ذكر لك الوحي ونزل
 لك ما لانقاد لكون السموات والارض ان ربك هو المقدم العزيز المنصور
 ان اذكر اجاب من قبلهم بهذا الذكر الذي يطارد الارواح والجن

وانجذب العقول انما اليها عليك وعلمهم من لدى الله انهم اليوم
 قال ابن جرير **بسم الله الامم بالافاء** عليه ربه الرحمن
 فذات المفضول والار الوجود بنطق ويقول لك الحمد بالامر في السموات
 والارضين فالحاطن الكائن من في الامكان وانجذب منها افلاك
 الذين يوحى اليهم في النظر لله العزيز الكريم هذا يوم تفر في كل الاشياء
 برداء الاسماء الامم ان هذا الفضل الذي احاط العالمين فذير
 كتابك لدى العرش واطلعا بما افاد الله هو العليم الخبير وعرفنا ما نوح
 عليك من سحر المقدم من لدى المقدم فذير ان الفناء مغفور من
 القدرة والافتداء ان يبدل من نشاء ما اراد الله هو العزيز الحكيم
 لا الاله الا هو العليم الحكيم ان شاء الله رب الامم والقرآن من ربه رحيم
 وسريع الحساب في كل امر من ربه رحيم وسريع الحساب في كل امر من ربه رحيم
 وارش محزون برهانية في تصيب كبر برهانية وارش سوف ينزل
 في ذلك ما يثبت بذكره يدوام الملك والملكوت ان ربك هو المقدم
 الفيد جميع لرفق مطلق كبر من ربه رحيم وسريع الحساب في كل امر من ربه رحيم
 وارش من ربه رحيم وسريع الحساب في كل امر من ربه رحيم

قال جابر بن محمد **بسم الله الاعظم الابن** عليه ربه الرحمن
 فذير لوج الابداع بطراز ملك مالك الاضراع وطرف كتاب الوحي
 بهذا الذكر الذي من انجذب مثل ملا الاعلى ثم استفرح انما من
 البقاء واضعوا اهل ملكوت الانشاء الامم ان هذا المقدم الفيد

انك ربي في ما اهدت لا واسطان الا ساء بشهد خسر انك مع عبدك
 كل شيء في لوح حفظه فداقبت على الذي حين اقبالك بلعنا فلك
 يشهد بك علم الله الاعلى في مقامه المنيع بالها النافل انك انبى
 وما عاشت وما انت معي في افقر ان فكيف امرت الناس بسبي
 هل ابعثت في ذلك بهو ايام ممولك فان باهنا انت الصادق
 تشهد انك نبذت شريعة الله عز وجل واخذت شريعة نفسك
 انما لا يعرف عن علم من شئت انما هو الفرد الخبير بالها العاقل ان سمع
 ما اتوا بالرحمن في الفرقان لا تقبلوا من الفى اليك السلام كنت مؤمنا
 كذلك حكم من في قصته ملكون الامر والحق ان انت من السامعين
 انك نبذت حكم الله واخذت حكم نفسك فوبالك بالها العاقل الريب
 انك لو سكرت في امرى ريان تثبت ما عندك فان بها الشرك بالله
 والعرض عن سلطان الذي احاط من الطالبين بالها الجاهل اعلم ان
 العالم اعرف بظهورى شرب من محج على طار في هواي ونبذ
 ما سواي واخذ ما تزل من ملكوت باي الديق انما بمنزلة البصر للبشر
 وروح الجوارح لمجد الامكان على الرحمن الذي عرفه واما عند
 امر الفخر العظيم بصلبه على الملا الاعلى واهل سرور الكبر والدين
 شرع حقيق الختم باسمى القوي القدير بالها انك ان كان من اهل هذا
 المقام الاعلى فان باهنا من لدى الله فاطر السماء وعرفه غير نفسك اخذ
 اعنه هو الا ثم رجع الى موليك لعل فكري عنك سبنا انما في الجاهل

احضرت اورا والسدره وصاحبه الصخره وبك عبود العازدين
 بان اشرف الربوبية وغرف السيفه وعرفت النافه ولاح الروح
 في مقام رفيع انمض عن الذي اتا اليها عندك وعند اهل العالم من
 سبح الله واما ان افخ بصرك لى الظلمه مشرفا من افوا ارادة الله
 المحي اليين ثم افخ مع فوارك للسمع ما انضوب بالسدره التي انضفت
 بالجو من لدى الله العزيز الجليل ان السدره مع ما ورد عليه
 واعلم ان مثلك ينادى باعلى النداء وودع الكلال السدره الشهي
 والافق الاعلى طوبى لمن ران الاله الكبري في لاذت سمعت نداها
 الا على رويل الكمل مخرز ايم بالها الحضر بالله لوزى السدره بين
 الاضواء لى امار سبوك في انما او اعضاءها او اودها بعد ان ذود
 الله عرفانها وخذ منها شكر لسل طابع بظلمك وتكون من السامعين
 اظننت انما تصاف من ظلمك فاعلم انم اشرف اناس اول يوم في دار صير
 الفلم الاعلى من الارض والسماء انفسنا ارواحنا وجسادنا وسائرنا
 في سبيل الله العلى العظيم ونفسي بذلك بمن اشرف الانشاء والملا الاله
 يشهد بك ما ورد عليه في هذا الصراط المستقيم بالله قد ايت
 الاكباد واصلت الجساد ومفك الدماء والابصار كانت فخر الى
 افوقنا يد رها الشاهد البصير كلما اراد البلاء زاد اهل الجاه
 في جهنم قد شهد بصدقهم ما اتوا بالرحمن في الفرقان يقولون انما
 ان كنتم صادقين هل الذي حطت نفسه خلف الجباب خيم الذي

في بيوتهم انفسهم ولا يكره في هذا الكذب المتأمن فخذ منهم
 كوز محمد الرحمن في شان ما منعه من مدافع العالم ولا يهتف الا في حق الله
 الى الصراطين وهم المعنى الكريم ما لله ما اعجز في الاله وما اضعفت العلماء
 نطقوا وانطق امام الوجوه فذبح باب الفضل وان طلع العدل بابات
 واضحات ورجح باهوت من لدن الله المفسد القديم ان اجبر من يدى
 الوصل منهم اسرار ما سمع عبد عمر ان في طور العرفان كذلك بامر لك
 مشرف ظهوره براب الرحمن من شطير سيد العظيم اعزتك الربا شرف
 ما انزل الله للرؤساء اعظم ما بال روم الذي جسد في هذا الحاضر المدين
 لظلم باعدنا الظلم من لدن الله الواحد الفرد الجبير انفرج بالورى
 هم الارض عز ورائك انهم الله وانما اتبع قوم فلكهم من نبي مجاس
 الذي اتقى على الروح من دون بيت ولا كتاب منير ان فرغ كتاب الايمان
 وما انزل الرحمن ملك باريس ما لا تطلع باضى من قبله خوف بانام الارضا
 الفساد في الارض بعد اصلاحها انما نزل العباد اصابا لوجه الله من شيا
 فليضربوا مرتبا فليضربوا ربي الرحمن لوجه القبيد باقتضاه العلماء
 هذا يوم لا ينفعكم شئ من الاشياء ولا اسم من الاسماء الا هذا اليوم الذي
 جعل الله مطهر من مطهر اسماء الحسنى لم يملكوا الاشياء فيماليه
 وجد عرف الرحمن وكان من الراسين ولا ينسب اليه اليوم حلوا من وفوقكم
 ولا خرافكم وعركم دعوا لكم من انكم مقبلين الى الكلمه العليا التي بها
 فصل كل زبر وكل صحف وهذا الكتاب المبين باقتضاه العلماء وضعوا

ما الله ومن علم الظنون الا وهداهم الله فلا شرف شمس العلم من اخف
 البعير باياضه انظر ثم اذكر ما انطق به قوم من الذين من غير النفلون
 رجلا ان يقول ربى الله وورد جانيكم بالبدنات من ربك وانك كاذبا
 فعليه كذبت وان باه ضارفا بصيكم بعض الذي سجد كما ان الله لا يهد
 من هو مسرف كذاب بايقها الفاظ ان كنت في ريب فيما من جلدنا
 نشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض انه لا اله الا هو العزيز
 الوهاب نشهد انه كان واحدا في ذاته وواحدا في صفاته لم يكن له
 شبه الا بدع ولا شريك في الاخرى فدا رسول الرسول انزل الكتب
 للبشر والخلق الى سوء الصراط هل السلطان طلع وغض الطرف
 عن فعلك ام اخذت الرحيم يا عوف شرفه من الذي الذي نبت واخرط
 الله عز ورائهم واخذت اسبيلك من دون بيت ولا كتاب انما سمنا
 يا رب العالمين ان تبت بطر العذك فلما انقضىنا وجدنا ما طالع
 الظلم ومشارف الاعساف انما نرى العدل ثم خال الظلم انسى الله
 بانما صدقوه من عند وسلطان من لدن الله هو الذي جعل من الرحمن
 والسموات ليس لاحد ان يعجز عن انفسه وورد على امر الله يندفع كل من
 فوجبال الاقوال الاعلى ان يمدك بمجد الاصطبار ونوكل على الله شيم
 المتنار بالحياء الله ان اشروا من غير الحكمة وسيروا في رايض الحكمة
 وطيروا في سواها الحكمة وتكلموا بالحكمة والبيان لذلك بامر ربكم العزيز
 العلام باياضه انظر بعرك واقتدرك ملك كشاف فيبه اثر الشمس على

رؤس البحار سوف يدبر كما لو انزلني الله الغي المغال فلاخذ
 عرك وعز امثالك وهذا ما حكم به عنده ام الالواح ابن حارث الله
 وابن مخاض بالباين وابن مبرع عن سلطنة وابن الذين لموا اصفيان
 وسفكوا ماء اوليا ثم يفتكر لعل ينجذ نجات اعمالك بالها الجاهل الزمان
 بكم باح الرسول فحاصف النبوة خربت الدبار واخذت الظلمة كل
 الافطار باعشر العلماء بكم انظر شان الملكة وكس عيم الاسلام وشره
 العظيم كلما اراد يبر ان يسلك ما يرفع به شان الاسلام انضجكم
 بذلك من عمارا وبنى الملك فخر كبير فانظر واو ملك البروا
 انما اراد الحرب ولكن ارادها امثالكم فلما اشتعلت نارها وارفعت
 لهيبها ضعفت المدة ولما لمنا شهد بذلك كل منصف صبر وذا
 وبلاها الى ان اخذ الدخان ارض الله وسرجها ابطها من الله ليلوح
 الرئيس كذلك فضى الامر في الكتاب من لدى الله كعبه النبوة انا لله وانا
 البدر البصير ان باه الام الاعلى مع ذكر الذب ان ادكر الرقعة التي يطلمها
 ناح الاشياء وارتعدت فربص الاولياء وكذلك بالسر مالك الانبياء
 في هذا القام الجموي فلصاحف من ظلمك النبوة انظر انك من الرسول
 كذلك سوتك لك نفسك بالها المعرض عن الله رب ما كان ما يكون
 ان انصف بالها الرقعة باي حرم لرضت ببناء الرسول نصبت موالهم
 الكرم بالذي خلفك باحره كرفيكون قد فعلت ببناء الرسول فظنت
 العاد والتمو بصالح وهو ولا يلبس بوجه الله مالك الجوه انك رايت

امان ربك التي اذا نزلت من السماء الامر خضع لها كتب العالم كما انزل
 لتطلع بتعلت بالها العاقل المردود سوف اخذك نجات العذاب
 كما اخذت فوما فذاك ان انظر بالها المشرك بالله مالك الوحي الشهير
 هذا يوم الخبر بالله بسا زسولنا فنذكر لعرف ما نزلت في القرآن
 وفي هذا اللوح المسطور هذا يوم فيداني مشرق الوحي بابان بيان
 التي عن عر بصاها الى ان هذا يوم فيد مجد كذى شرف
 نبي الرحمن في الامكان وسرع كل ذى صبر الى ان شهد به الملك
 الملوك بالها العاقل الله ورجع حديث النبي والبيع فوجه الى
 منقر هذا وما رجع ما اكتسبت برك بالها البغض الغوى ظننت
 بالشان في خط شان الامر لا فوالله جعله الله محبب الوحي ان
 من الذين هم بغيره وبذلك بالها المشرك بالله والذين اخذوك
 اماما لانفسهم من دون نبيهم ولا كتاب مشهور كمر طالوق على
 اطفاء نور الله فملك وكم من باجر فقل نصبت ان ملحت من ظلمه
 الاقدار والنفس فذابت شر العدل بما استوى به كل الظلم
 على اريكنا البغضاء ولكن الغيوم لا يبتشرون قد نزل انما الرسول
 ونصيب اولكم بل هل الاموال كفر بالله ام ما لكم اعلى عنكم ان خضع
 بالها الجاهل الرب فلما خذت الاعلان وبذرت الاضاح
 بذلك ناح الاشياء وانتم من العاقلين قد نزلت الكبر نصبت الصيغ
 هل نظر انك ما كل ما جمعته بالظلم لا ونصبت كذلك بغيرك التحيرو

ان الله لا يفتيك ما عندك وما عندنا الا عن انفسنا لا يفتيك ذلك
 العلم فادبث على طغاة نور الامر سوف نخذلنا انك امر من عند الله
 له المنة والفضل لا يفتي شئون العالم ولا سطوة الامم بغير
 سلطان ولا يحكم ما يريد فكل في التافه مع انما امر الجاهل في جهل
 الى مقام نظر الس العالم يذكرها وناها المجهول في جهل من جهل
 والارض لا اله الا هو العزيز العظيم كذلك بنا اناس اللوح يسمون
 الكلمات بغير العلم فانها واستضاء ما نورها وويل للذين يربط
 للسكرين وويل للعاقلين المبرر تصدق العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

در ستم نطق بود که در دست و در رب العالمین و شانه در
 عليك في سبيل المنعم لانهم انما اورد عليك تفكروا اورد علينا
 من جنود الظالمين فلما اراد المشركون اطفاء نور الله اخروا من ديارنا
 وطروا هذا بنفهم فبئس ما نزلهم واولد فرغ الله بذلك امره واطهر
 الكافرين على العالمين فسوف ينظر الله بجزع ان اراد عنده علم
 السموات والارض لا اله الا هو العزيز الخبير لا يجره ضوء الذين
 كفروا ولا تمنع جنود السموات والارضين كذلك يمشرك العلم الاعلى
 لنفخ في نفوسك وتكون من التاكرين ويزجر اخبار ربه لامر الله
 انما الجرك عليك كل من جميع احوال بايراط محبت شيد چه ضعيفه تمام
 بلع نرسيد لند در مولد بلايات من شاد پر شرد اكثر از جات هم تزلزل سلسله

و من طهر شوره لظفر شربت بقره و غيايت محييه تر از بگشت امير نوم و در تمام
 و در تلبينه شده در گشت از قبا و بعد از آن که در فضيله تمامها ناهر شود ما المشره
 نماند درين صيرت که در شرب بيانات الهيمه برت برت نيمه و باهر است
 نبر حزينه انهم فان مطلع امرها نرسود جمعها و جلات و ساراس و امع شانه و در ظاهر
 وان يفتي نظره بغيره مراتب حجاب و در ستم اسس سره باينه فاصد كرهه
 برت شان ان قد سوف يكون خسران انفسهم و يطلعون بما عاينوا انام
 الله المسمى الفتيون طوبى لك بما اشغلت بنا الله و انبت ما عرفت
 من كتاب تزيين الامر العظيم انما ذكرناك و ذلك ما كتمت في مقامنا
 العزيز المنيع انما البهائم عليك و على الذين ذنبا با نور العرفان
 و اباي و الى التسمي المسمى التدي

بنام حضور عالميان

حبه محمود و لا يزل في راسه ولا يزل خواجه بود و هم شرب جميع من الوجود
 نموده و سقت ياقه و ايزر حمت در تير اوله اظهار بر جانست در شرف غيايت
 ظاهر شود تا ما بعد فان ان بر قدمه و تصرد اصير از خلق عالم است فانه شوره و در تير
 ا تايزه و امر التير بجه تا تير اين مرقا الكبر عظيم بما من تير سر و معلق عز و حيد
 در تعابيره طومر زير از جنوسيكه الوجود باخلاق روحايره و احوال شرب شرب
 نيكه تير قيام نايه است اله التير با جميع اجزاها كمال حمت و و داد شانه و در غايت
 كيه كره كه تا بهر خاينه و معنى موكسات در كتاب الازمان شده يركه كره زمينين
 سائرين را شاد خورشيد هره نايه تير غيلا عنده شنه و اغيا فخره لار مال نحو

مسافر و فوجات پان چنانچه در سفر و در کلمات منزه و انا را با این نامها در عالم
 دعایان بکنند برود در امر آنکه مستقیم است که بنده در روزی است که در کسی
 عبادت و با کمالی ظاهر شود بر او مملکت و کثرت با و در آنم خرابه مانده و نیاز و نیاز به معرفت
 چنانچه زرد اول انبصار و روح بر سر کشتن خذ کوثر الحیوان باسم ربك الرحمن ثم
 اشرب منه و غملاً لاهل الامکان الذين كفروا بالله العلی العظیم کتاب
 زکما شیت الهمزة نالک از اجاب طلب نماید و لا حظیه از عظمت امر مطلق شود
 و با عبادت کماله الکریم نماید لعل الله ان یوفقک علی ذکره و یناقم و یطهر
 منک ما بینی به ذکر کتب ملک و ینالک المنیع

بسم الله الرحمن الرحیم
 حیرت بریزد از لایق و سزاوار است که محبتش در مملکت است که در فضیلتش
 جمیع مائات را احاطه نموده و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
 مایم بر جود اطنق و فرشته شایسته هر امر او را در الهامش منع نموده و جمیع حاجاتی
 او را بر سر برشته از اوقاف باقی انامولی الوردی اطنق در شرف و کمال سبحان الله سبحان
 منصفه از احوال حیرت جوین برابر امکان سبب دل در دست و در جمیع اوان کثر بیان
 ازین اسم کس حیرت جابر فرشته مع ذلک است محجوب و غافل مانده و نیز در این عظیمه
 و شخصی موم و منیع کشته در راه قربان بکنند در ضرب پان شایسته نماید بر بعضی
 بر حق تعالی عرض نموده و در رحمت نخواستند و ما نکلنت ما لست ختم الله
 حتی یعمهم و علی اجسادهم و هم در درک نمودند و در بعضی شایسته ببطور کفر و کفر
 نقطه بیان انجا فرمودند و فی کل شیء اذلال الاله الا ان الله یمن الیقین کاش

بسم الله الرحمن الرحیم
 مر تفسیر شده و فاعله از نفس این بر او بر روزی است که در طاعتش قلبی کفر و کفر
 فذ شرف بلقا نالک اطنق شایسته است که آن نفس نماید در حیرت بر این بر این
 شایسته در آن مستعد از راهم در آن نموده و فرموده انا هو و هو انا العلی العلی
 بایر بنا لاله الهمزة کشته شایسته است که حیرت او حام است از راه قربان و در بیان
 که محض شرف و بازل عرفان متر کوه تر اقول قبله را بقا کفر از زود با شایسته در کفر
 فر تحقیق است که در آن شایسته است که حیرت با این بیخات فیس رحمانی آن نفس سر در کمال
 حیات با شایسته اند و بدو بدک فی کل الاحوال امکان علی کل شیء قدیر اه
 کتاب نجات حاضر عرف محبت از و متضرع است که در کمال و در این کفر شرف
 همیشه در دنیا شایسته اطنق انا ذکر کماله من قبله و مذکورک من بعد ان ربک
 لهو الذکر البین العلیم الحکیم و نزلت فی انما یزججک ناصر الامر
 و ناطقاً بذاتک و سا فی العباد انا هو العلی العلی العلی العلی العلی العلی
 الحکیم انما الیهاء علیک و علی الذین امنوا بالله و ابان فی هذا الیوم
 الابدین ^{بسم الله الرحمن الرحیم} ^{بسم الله الرحمن الرحیم} ^{بسم الله الرحمن الرحیم}
 طم این سینه مایمن نقل در بر سر فارغین و حو آمده و در کرم مظهر قریش و حیرت در کمال
 در صده امر ظاهر با هر ایا این عالم مستعد و اطنق است و اوست اطنق کثرت اشقیات
 در در بر این نفس شایسته است که با هر استیسی تجلی فرموده در این سینه در کمال
 لر زانی با نظر زانی اطنق شالی فی فضل الذی اعطاک الکائنات
 شالی فی رحمت الذی سبقت الیمکان طوبی در بر شایسته فی این عظیمه

قسم از علم حق مجید است همین قسم در سایر اسما و صفات حق ملاحظه نماید و این آیات
یک نظر از نظرات کتب کبری که تفصیلا در مقامات ذکر شد این اولی که کفایت نمائید که
جمع علم از زمین زوایا است حاضر است یقین براینکه در تصدیق میانین
در سفر و مریه مشایخه **بسم الله المتكلم التاطف العالم السميع البصير**
زهی در نفوذ کلمه الهیه و احاطه قدرتش را ملاحظه نماید که چه حال جمیع مشهور و منسوخ
مع انکه در بحرین امیر غافلین بجهت طاهر ابا هر انصاری سفر تا ویز از ملک و مکر که در
بهار اقیه از سفر بخار و دعوت فرزندش در نصف عباسان این ظهور در کشف الا
علم از هر صفت و در ما قدره الله عز و جل و در بعضی از ضعف این مقام لم یخبر فان
بتمامه فانی شد و در عظم اقامت الهیه شسته اند نیز در بعضی کلمات کرب
نموده و از غار باطله نخواستن حق از منصرفان دانسته اند چنانچه از اول شده
و منهم من ظن ان الاذن يطلع على كلمات الله في العلم و بالعلم و بالعلم
الف في اجزائها و بزبانة من على امثالها و وطن انها كلمات انوطان
في صفة لا والله بل وحي الشيطان في قلبه فاحسن الذين كفروا بالقرآن
و نجاهم و بالعبان اتمر و در کفر و تحقیق سلس طالب حق بود و حق عارف شده
ز جیب عالم و عالمیان بیکه شسته و شطرنج من قریب تر از این است که انجانب امیر در
حین سبخت آتش شعله بشید و من است که در دریا تبارت الهیه بود در شایخ
مشایخه بینا نیز بر حیرت ظاهر است که سبب کسب کبر شایخ از او بود الهیه بود
در شایخ سبخت آتش قیام نماید و نگاشته کان با درین حالت را باقی بر آن است
کنید و همین قسم تبارت اجتناب را مشایخه نماید و در زمین متوجه و دنیا و دنیا پرست

بهر و خیر بود اکثر از اسرار ضعیفه بایه پشاز اولی که بکت و با نذر بضعه برت
نموده و بعد با نذر قریه کدک بفضلی التکذبان ذبک لعلی فی العلم و التعلیم
امنح الله مسر محسن انجاب نزل و با این روح در اسرار شردان اطمینان فیضی
اند بدانکه کما ذکر کرد من قبل ان احمد لاجاء الاموات عهد الله الذي
جعل الله على جميع العالمين فلان الله عز وجل العالمين فهو حركه كتاب
انجاب نکر بر و نکر الکر فانته بستر فیم بدکونا باهم و کبر علی وجوههم لکم حق
بنکیر ربهم العلی الغالب المشد القدير اما البعاء عليك و علمهم
و علی الذین فان و الحمد للبا العظیم

بسم الله الرحمن الرحيم

ریشات و مراد و ان سوره مشرفان است بسم الله الرحمن الرحيم
ترشح نموده با اسمی فاجود می گیر که مراد از علم شرف است و اگر در وقت ماضی
در سبب جناب و اعراض برشته و بختان فیض و جانیه را بر شرد تا جمیع ارجح
مجت و هو لو و توت و اتحاد بحر عظم تو بر نماید اکثر از اسرار غنیمت نوشیده لیه
در راه طهرن و او نام تربیت شده لیه ابایه خوش مستطعمه بر میضیه در بحر ارجحان
نوشیده لیه و بمقام لیه اطمینان فانه به حال حکمت و رافت عباد و برزخ بر حیرت
در تائیه ناره و حرم نماید نیست اعان المقام عند الله الا ان نام حلو فی لمن انقطع
فی سبیل الله و هدی الناس الى هذا الصراط الواسع المستقیم بقدر
بر انجاب علوم بعد از این نام نکر شده و شرد اکثر ان را و نامات خلوه بود حق
از ان سوره و بر او عند الله کبریت کز پیمان هر مقصد است از عرفان لیه حکمت چنانچه

x

بنور نظام این بحر در ارض طیف بر پنجاب درین سلطان که بعد از آنکه تفتیش
 آنچه الیوم از دست اینست که بایر قریب ملک در جمیع عبارات در شان و عزت انکاس بود
 مستحق شود و در حجره ظهور و این ظاهر غیر عمدی ناظر بود اندک لکن فی السالین چه مقدار از ما
 و حکما و بعد از طبل و لفظا منحصرا فان شد نه در چه مقدار از نفوس غافل بود و صفا
 آیات مالک است باقی اعتبار بر خود نه تنها عالم در معلوم فایز شد و شایسته
 در احجام کبیر لا یحصى جمع نماید که در عرفان ذهبت قاصد باشد نیز از اصداف و شرب را
 نشسته تا بان احجام استخوان نماید و اینست تمام علم است فی الحقیقه عالم است با حیرت
 بنفوس که در علوم هر چه در هر مرتبه قرون معجزه تا تألیف تصنیف کتب بر هر مرتبه قبول
 شده و باوصاف ظهور اطلالی غیر محسوسه معانی ظاهر در کثرت و در احاطه و شرف
 مشرق و در آن بحیرت الا من شاء الله و باقی اینست ان سیر متعالمه الشری
 از علوم و در داس نفوس و اینست اصدا علم و جوهر آن فان معلوم بود در عرفان
 ان ما ینفع به الناس ان ذلک لعلو الملبین العلیم کما یعرب عن الادوال
 خود متفین شد نه غریب است ان نفوس را محجب بود با حیرت هم زمانه که در شرف
 اگر درت تفکر نماید در آنچه در سیر و سیر تصدیق نماید در سیر طبع و احوال
 طایفه در هر درایت سیر و در ذکر قائم نمود و در احادیث و اخبار لا یحصى درایت
 که در هر مرتبه ان که در هر زمانه ظاهر نماید علی مدارک نماید فلن خسر کل عالم
 منع عن بحر العالم و روح کل عالم سرح و شرب و قال لک البحر اجمع العالمین
 سالکان نفوس بر سر کفر و بی شرف بود و در ادراک ان نمود بر نفوس که حکایت
 در حکایت سعاد الکرملی شده در ان نفوس را شرف ان حضرت بلکه فوق حضرت است

در دست از نه بیضا بر بیضا قرار از نه در و کلمه در بیانات و عبارات ان نفوس را طلب
 در اوج و بر سر است عصمت که بر معنوی نفس حق است از خبر و نادان در مادرش ذکر
 سیرت نه در جلا و بذات شرکاء من دون ان بعد من الا الا هم صیرت الاله
 مقام عصمت که مقام بقدر الکریم است الهی و در ان ساحت ذکر خطا بنوعی است
 آنچه از طبع غیب و سیرت و در ظاهر شد حق بجز در هر مرتبه در ان و در مقام هر مرتبه
 چه که بقدر انکه از آنچه در هر مرتبه تا در نایسته محیط است الیه فی الیقین ان ربک هو
 التاطی الایمین و در چنین سیرت ظاهر در انقوم است و خطا نماید در احوال ان نفوس
 در سیرت شرف و علم است سیرت سیرت در ذکر ایتمانات حاکم شود و در نظر انکه سیرت
 نفوس ان ارض و در نماز و عبارات او عبارات از سیرت آیات ربانیه و غیر غیبات الیه
 محجب مانده در نه از غفلت و ما عجز به فاعرف ان حق بجز نایسته با الستی عن غیبات حق
 باشد که متضرع در جوار استغفر نفس مع ذلک ان من عباده ان لا یضیی فانه من حق
 در ان احسان و تفضل و سیرت در ملک و ملک و با تو که در ذکر ان الکریم و اورا بر الکریم
 نموده بود لک ما الستی بما لمت و فوججت و استغفرت التذلل و اجبت بقولک
 بلی ما یفصو العارفین این جهان نه از است و اصفا و طلب اصفا سیرت ان و در هر
 بعینه سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت
 در هر مذکر ما اولنا لک من قبل ان با الستی انک خاشع و حق و در این بحر
 مسکونی و جبل اصطبائی فکر با افاضی علی الصبیب من بهب المتوائف
 و الارضین با الستی ان سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت و در سیرت
 این سیرت حاکم سیرت لک لا بد که فیها مذکر من قبل او بد که بعد از او یکشف

والأبام إن بديكف الله ما شرعنا أن يكون الفضل العفون الرحيم

بنام خداوند بزرگوار

بناش آن تعینات رحمانیه و فیوضات ربانیه فائز با هم در زمانه انقطاع اعظم انوار
مردود که در کربلای معلوم منکر گردید و نیز در اصفهان کشتن خنجر در باره امیر کبیر
و قتیب بن اویس و خولید بن ولید و زینب کبری که در اربعان طلوع مشرق نبی است
فان کون انیر و اکثر زلفی برین مقام بجز اعجاز و موم و منور عنان اشکری زبان العظمی
الکبیرم خاب جبار علیه بنا لا یدری انما ارضنا من حیوانی لک باقرت بوصا
و وفیت بیانات اللہ رب العالمین انا فلینا انما لک فی سبیل اللہ
و ذکرناک مره بعد مره فی هذا السبیل العظیم و انیک در باره شهادت شریعتی
ان اصبری ولا یفریحی الیه یوفی لیوم الصابرات و عباد الصابرات فی نفسی
کلمه الاقرب الی ان در باره جبار شد و بفریاد حکم بر آنکه من و کله امیر کبیر
احوال جناب جبار حکمت زنده در لاج الیه ناظر باشند و این کتاب را در باره
مجا احراض نامت ان الحکمه من الایام التي امر الله کل جنابی کل الالواح
لبس الاحد انما و غیره انما من الشجر هذا ما حکم الله العزیز
من انبیع امر الله بنصره الله فیضا لکمر عند و در عهد ما حق انما یفقد
الفدی ان المظالم ما اراد لنفسه سبأ و باجر جبار ما امره الله به
فی لوح حفیظ لا یفریحی من شیء انا لخرنا لکم اعظم الخیرم فی
وقدرنا ما نفرح بها فکثرة العارین ان افریحی بکوردک اما ذلک
ما یبغی بیدرک بدوام الملک و الملکوت بصد بدک رب العالمین

النجیره الجاه علیک و علی ملک و خالک و یلیها امر لدن عزیر علیکم

بنام حضرت علیان

اراد برین نام عباد سحر عجایب شما متوجه بر کرشمه شعور این بیت مرکز فدی و غنای
بناش آنکه تبارک دره ربانیه شستند و باشتعال ظاهر شود و بسبب
استعال اشعه عباد و قلوب خرم الیه کرده امرا با ظنوم و احام نسیم غافل خایر
کشته فاصار انرا شایسته حقیقت منع نمود زجر و نیز در غنای حقیقت با قدرت
کامله الله نافذ از راه فریاد موقوف بر ذل سلطان من عند انما هو
المفید بالکسب الفیوم امیر الیوم که سخن شوم باشند و عهد نامه تاضمتی
در بیان ظاهر شود چه ازین نام را اندر شبهه نبوت نیز سیکه موقر باشد
بایر بنفوس رحمانیه در حقیقت عظیم غنمت حیره عالم کشت نور را احیا نماید
بهر عرفان کشته ناظر بنیاد و بجز او است نباشند چه در خانه خمشه جود نماید
در حال و احوال و امور بکله نون و اتم و با حیرت از شماعه صده نور و بکتاب امیر
از ملکوت تعدس الامرازل امیر کبیر ان عهد نامه تقسیم هم بر کله امکان در بحر حیران با و سوز
و نفوس حیران از او در جویوت نیکوت حال نسیم کسان شبت نمونه و ترسک هستند
بجای فرخ و اجماع بر کلمه الیه سرچ شوم و نیز در و نایش صفت خج قلوب و بر این کتاب
کونه در جهان حیرت کسی چه در نیا و جدل محرب نبوده و نیز در حیرت
در کشته و خدش انما ظنم با بجز او با و با و خدش و او با و حیرت ظاهر شود و با سوز
بجای رفت با و غنایت بخورنده اند که صدی من نشاء الی صراط المستقیم
ان افریحی اما ذکر نم من قلمی الاعلی العزیز لا یعاد له شیء عما خلق الیوم

x

والسماوات تشهد بذلك والاسماء ان انهم من العارفين انا ان نخر نك
 شعوا ان العباد ان اشروا حروف السرور من يد عطاء مطلق اظهروا
 ان هذا الفضل مسين ان الذين امنوا اليوم او نلتك من قبل العزوت
 عند الله رب العالمين قولوا سبحانك اللهم لا اله الا انت ومرت العالمه
 نسلك ما سلك الاعظم الذي اختار البلايا في سبيلك وسبح في الحرب
 البلاد ما دعى الناس الى نفسك بان يجعلنا من الذين استقاموا على امر
 وقاموا على خدمتك ثم قلنا ما ينفعنا في كل عوالمك انك انت
 المقدر على ما تشاء لا اله الا انت المعطي الغفور الكريم

باسم صمد ربهم

انت الذي تجيب دعوات العباد في كل حال وحين تهمس في دعاها
 كوكب من شدة الذي خلق به العالم وودع الهم الى الله رب العالمين
 غيات لا تحجب عنك وجهه بوجهه يشهد بذلك قلبك وفؤادك والسانك
 وبصرك وسمعتك وما تحرك به فم الله في الوحد الغدسناك شمتا على
 من في السموات والارضين ان اعذب الالفك والفكرت بلبانات
 ربك ونور الافان بانوار وجهه الشريف المنير انا لتكوا بالبلد الذين
 يدعون اليمان ويؤمنون بان هناك سيد من هذا الامر من العباد الا
 انهم من الخافقين بيا جميع اجاب بانفاق ورتداد ومحبته وهو امر محمدي
 قام اعلم ان اسماء الاسماء في الاعمال حسنة واخذت من ضيقه من ذلك
 ظاهره بعضي بنحوه ذكر ان جانيما يراى انجاب ايدى در برت من نور كبريت حديد

ان يهده في غايته وهر يك بانمازوه ومقدرا وذكروا عرفان بمنزلة داره كثر زيارته
 او ما تم خيفة فابش هذه فاجاب ان اول امر نحو له لولا ان بصائر عبيد
 كبح عرفان ما لك صفة في الحقيقة درياق عظم است لاجد بيرة امر لخص عالم به وانتم
 تالوا بش هذه افق اعلى شدة وقابضها كذا في اننا انكره دارا كبره من افق بيرة
 ستر نمرة ولكن سوف يزيلها الله بالحق انه هو المقدر القادر على كل
 بحر وان بكل املاح ظاهره وافق برهان غير فان باهر من سراسر ايدى باهية
 ودر چه مقام واقعة در چه امور متمسك جمع در جهار اعناد استر با مرد اجاره ان خنوس
 غافل از مطلع نور اهدیه من گشت لینه و محروم مانده لینه طوفی لغوی بنحرف الاجاب
 باسم رب العزیز الوهاب ان با بديل ان اخر ما ذكر كل من هو عبادي العرس
 انما نور لست خشي به فان مما لك في قلوب عبادي الذين منعوا عند
 اليوم بما اتبعوا الجاهلين اكره اليوم عما خسر حجاب شد ما تميز حرق من ولكن
 زهوت و كبر تخشع ان نحو عرفان ما ينه و برك اجار الراض كونه كرا جمع عالم
 جد و جهر متفق شدة بر اظفار نور الاله واحدا ما كره الاله فاد نحو لینه به وهو كرا حجاب
 ما ينه شمس في شمس الله وما عند هم وينفي ما فاد من الاجناس الذين شمس كوا
 بجملد المين واتبعوا اضرام السنقيم ان نحو حضور ذكر شدة باهية ان جباب
 زهوت كرا اطق شدة برك شمس شمس و استباق و جرب و جرد انفس كرا در حجاب
 امر محزون بمانه صلاح ان با حق است ان اطمئن وكن من الشاكرين جميع
 از قبيل ان معلوم كبر سايه كويده ليرم يوم نصر لسته واليوم يوم عاير بر طر ليرم
 انفس فوق شدة برك ان فاد نحو اخذ شدة طوبى لمن يرض عما يلقى ويوحى

وزرع و جدال ممنوع و لکن اگر امر واقع شود در این میان ایضا رضایت بد فرما
 پس در صورتیکه نیت نماند تیسیم باقی این نیت نیز که نفس زکات
 عرفان زلال محبت رحمت زاری باشد از این طریق طمان و سطوت طایغان
 مخزون نشود تا چه رسد به خوف و اضطراب است که اگر با این نیت با جمیع
 سالکان صراط مستقیم را با آنچه در این لوح برین نظم حسانی باران شده
 متذکر نماید تا بفرج و سرور تمام کرم که مالک نام شعرا باشد که کوفت این پیغمبر نماید
 موت نفس در کتاب الهی مستند و آیه مقدمه و مؤخر خود کوشیده اند از ادراک
 اگر چه زدن نام مجرب است در مایه و باز ایشان جان در سپاه جان مخزون نشود
 لا اوفی فی الحق و لکن الناس اکثرهم لا یعرفون لکن قلوبهم معسر
 و مطهر نماید تا روز زنجیر عظمیایه و کرامان نفس را خود دعا و در با جریط
 امر زکات قمر منیع نماید فاستل الله بان یوفیهم و یؤیدهم علی
 شان بطین با جنح الاشبان الی الله مالک العالم الخیر
 ان اذکرناک من قبل فی هذا اللوح البت لکنکون مصنفا
 مولاک و نذکر الناس باجرى من فی هذا المقدس العزیز للبیع
 البصاء علیک و علی الذین یسکون ایا و امر الله رب العالمین

بسم خدای عز و جل

قلم امیر کرامت حسان را بر امکار با فو اعاد عوت بنمایند تا از فضل نام الهی محروم
 نمانند و از بیایم صبح ظهور عدلت نشود و حیات منزه است ممنوع که هرگز
 بجناب من در نظر سده الهیه را کن بجهت و بیانات سده و احوال ان

ان رهش بره نموده و شفقت و خیات حق را نسبت به طایفه شسته بر حال
 تغذ نماید حق در هر مقام از استواریت و قدر حرمت و با حسن در هر مقام که هر را
 بجهت و هوای او از نیت با اختلاف برخواستند و بکلیت دعوت فرموده بواجبات نمودند
 چنانچه شنیدند در بعضی بلاد اختلاف مابین اجاب ظاهر و پنهان در بعضی بلاد
 حکمت شهر و در بعضی بلاد از این سبب در مافوق در مابین خود بجناب خود گشته
 مرتفع شد پس نظر آثار از خلق جمیع بجهت و پنهانیت نظر از رضاسته
 مع ذلك بر نیز می شود در بعضی نماند اما در بعضی بلاد که در بعضی
 اوقات شد و مزاج است از امر آن گشته و کفر و کبر بجهت اجتماع با
 شجر و در دست بایرستان حق از آن جناب نمایند در لفظ خود را در لفظ او فانی
 سارن طوبی لک بما حضرت لدی العرش باذن ربک الشفیق الکریم
 لا یخفی عن شیء الله جامع ما تفرق و مبعث ما فاض ان ربک لشیء
 المسئد القذیر ان الله تعالی روح و سر در در کسطنطنیه ظهور یافت
 بشیء مع الذین وفوا میثاق الله و عهده لا الاله الا هو العلیم
 الحکیم کبر علی وجوه الذین امنوا بالله و من فی عوالم من لدی الملائک
 الغیب البصاء علیک و علی الذین یسکون ایا و هذا الجبل المنین

هو الله المسئد القذیر

طبق سببی درین آیه هر چه انفسی بقیض از عدل و بصاوت و انوار فی الاعوج
 من الاتحاد و الاشداف منع نموده و کرامت را بیاورد و در هر کس که در
 جهاد خدای منیر علم را تیره نموده غفلت ماسخ بود و هر که در این لوح

المسألة
التي هي

شك في سمي بالعلي بما ان مقتضون ان يكونان دائماً في نفس وقت واحد
كلما لم يتغير ولكن تغيرت واقعته وكلما لم يتغير ما لم يتغير مكانه او لم يتغير
جانبه نحو ذلك اشبهنا انما عفوناه فضلاً من الدنيا انما هو
القديم ليس لاحد ان يعرض علينا انما كما حاكين فلا ذكره الا
شئ ان هذا التمام عظيم طولي لغوي يقوم على نوع الاختلاف
من الاجابات اثبات الحجة والوداد بلها انما في نفس امر ذي العلم
الحكيم ما هي غير عظم الاختلاف انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في كل
خارج شئ وطاهر باهر من انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في كل شئ
خلق كونه ولكن انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في كل شئ خلق كونه
جود الحكمة خارج شئ من ذلك انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في كل شئ
ضوراً وازدراكه شئ من ذلك انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في كل شئ
عباد وخلقهم ضعيفاً واقعاً بمنزلة الجاهل الرحمن عن الاختلاف
ان يبينك حقائق كما من العرفان به الامكان كذلك يبينكم في
الاطلاق لهذا

هو الاقدس الاعظم المير العالم الخبير
جود من سائر شئ ما باطنه من حقيقته انما في امر الله سبحانه وتعالى
ازدحام وصفه كذا في اوله انما في امر الله سبحانه وتعالى

مسألة استخرجنا عن اهل دارك علماء وما يتكلم به انما في امر الله سبحانه وتعالى
الازل غيباً مكنوناً وكذا اخبرنا ما لم يعرفه احد وما لم يطلع به نفس
كذلك كان من قبل ويكون من بعد الا لا اله الا الله الخالق المصور
المبارك على الطول المنقطع في المغنم المقدس الاحد ينادي بالالله
لا اله الا انا مع امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
متكلم لشهدنا انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
وتفكر في خلقه ووجهه في خلقه تعالى فقال من ان يوصف به وصفه تعالى
تعالى من ان يصف بمنزه او يدركه لونه في امر الله سبحانه وتعالى
وشرنا في خلقه في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
ما لك انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
كثيراً من انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
بروز وصعود وزوال وذكور وان وشمس وغيان لا قدره كما لا يصدق
وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير انما في امر الله سبحانه وتعالى
ظهوره في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
بوجوهنا في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
ذلك نفس انما في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
بصا وخلقهم في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى
شدة امره في امر الله سبحانه وتعالى انما في امر الله سبحانه وتعالى

وادب عروقه و التور و افاق انما و اوست نظیر آنکه من با سراه و جمع بر خیزن صفای منزه بر مبرهان
 و ادراک آن فاکرست زنده از آن مسیح صفت ربانی و مطلع علوم صمدی انصاف منزه بر کفران انوار
 اوله و حکم جامع الیه بر توحید ذات قهر و عظم بر فان و حکم فرموده بر همه معرفت است
 مستقیم بر عفت و سب فریز بر کس فایز نشد است اب اعظم است و صلوات او در
 اوله و علم علی و سده شریف و غایت حضور لولا ما عرف الله احد و ما اطعم احد
 جمیع عرفان عارفین و ادراک مخلصین و ادره بر تفریق و اوصاف و اصفین با تمام راجع
 و بر عرفان نفس ظهور عرفان الیه بر او و انوارش او امر لیه و بایش بیان الیه و کلمه است الیه
 من انصر عنه فقد انصر عن الله من اقبل الیه فقد اقبل الى الله لا یقبل
 من احد علم ولا عمل الا بحمد و رضاه و امره و ارادته است و بعد از این
 و مکرر است و اوست مصدق با نزل الرحمن من الفرقان يوم باقی زیات و بعضی است
 ربنا ما لله الحق ان الصبح اسفر و اللیل ادبر و هذا ذکر الله للبر و هذا
 يوم فیروز النصر و خفف العسر و لیس للانسان مفتر و لا مستنصر الا
 لیس تمسک بحمد الله ما لك الفدر و هذا يوم فی قام الروح و الملائک
 صفوا لا ینکلون الا من اذن للارحمین و هذا يوم بقول الکافر بالبلخی
 ذرا و ایا ظهور علم اعلا و مطلع اعظم بر هر عصر عیب است ظاهر و اوست مستحق
 در افاق غایت شرف و غیره با ظهور او کس خردن ظاهر بر هر روز و نفس الیه است عباد
 چه که او ظاهر است علم بر لیل و ایل ان کس نوزده و عرفان الیه است شام نمود
 و توحید ذات شمس نفس فایز نشد است با در امتحان کفیر یا جمیع بر ارض نوزده تا الله
 احسب الناس ان یسروا ان یقولوا امنا و هم لا یفطنون و اوست میران حق

حق با من خلق و با حجاب جمیع ابدان من می شود و اوست عین الیه و اذن الیه و اسرار الیه
 و مظهر الیه و در هر حکام بر عرف الیه عالم استعظم نمود و سینه الیه در هر کج و اقیان
 در افاق غایت شرف شد جمیع سبب بر اعراض و اعراض قیام نمود و کمال صفت
 در الفاظ نور الیه که شیده بر چهار کتب است و اگر هر صوره لیه که کتب الیه است
 الیه شیده لیه و بکر بر عرفان الیه بر همه است تمام عباد و مکرمون و تمام عباد
 مخلصون و تمام عباد خاضعون لا یسبفون فیها بالقول هم با حق و چون
 و معضین و معضین بر یک بجا و بر همه است که در سلطان بر یقین الیه است
 معرض بر همه است که بر توت از بنا اعظم محمد شسته لیه و بعضی بر کرب و لای الیه است ممنوع
 مانده لیه و خبر لیه بر کرب الیه است از مطلع امر الیه است لیه بر خیر است هر چه شود
 است در توبه و بخیر و بعضی در ظاهر صاحب کتابه بر کرب الیه است و الیه است و با عیب الیه است
 حیران و فیضات حق را نه لیه است حساب ان کس لیه است معون و یعقلون
 ان هم الا کالانعام بل هم اضل سبیلا العجب کل الیه من الیه
 قال ان من ظفر فلما سعى الاله فیه فی نفسه و بذک کفر بالله من
 القیوم فلما اجهت الایام اما استعفت نداء الله من الیه لیه لیه
 علی البغض النور است اذ لا الاله الا هو ففکر و لانک من الذین یسعون
 و لا یعقلون فل کل الاسماء خلق فی ملک و اذ یفقد سعینا الیوم
 نغرون کل الاسماء فی فبضه فدر نه و کل الاشياء خلقت امر
 طوبی لیه یفکر فی صنع الله و یشهد با شهد لانه بدنا نه لاله
 الالهو بالمفید المبعث الغریز الودود با قوم تفکر و فی کلمات الله تم

بر آنچه در آنها نماز و غیر آن است از این جهت که هر کس که در آنجا باشد
 خالص است و امر روز جزا که شافعی و حنفی و مالکی و شافعی و حنفی و مالکی و شافعی
 برین روایت است از فضو سیکه میفرماید درون هفتاد و پنج سال که در آنجا
 در غیب مکنون ظاهر شده و فرمود که هر کس که در آنجا باشد روز جزا که در آنجا
 از آن فرزند چهارم داده اند و هر کس که در آنجا باشد روز جزا که در آنجا
 الاخصاف علی ملکوت البان این سیر واضح است که در آنجا در آنجا
 و نیز در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 احوال که در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 بجز آنکه در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 لایق شایسته شود در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 غیر باقی نماند و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 نماز و شبانه در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 مستقر و چندی میفرماید که هر کس که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
 و انهم القول ما شهد الله ان لا اله الا هو الذي ظهر انه ينطق
 بأمری و يدع الناس خالصا و هو الحق و هو الذي هو باسما و يذكرهم
 بذكری و انه جعل الشدا و سبيل و قبل السبحان لا نفع امری من
 البه فعد اقبل الوجوه و من به من منه فقد سمع منی و من فانه

و من فانه ما شاء فقد فارقنا و من افتربه فقد افتر بطاني و الذي له
 فقد راني و الذي انكره فقد انكرني و الذي اعرض عنه فقد اعرض عني
 و كفر به هلك و جادل بالاني و عارب بطاني و انكر نعمتي و اشرك بنفسی
 المهيمنة على العالمين اما البه ما على الذين اقبلوا الى الله فعد
 بما شهد الله اولئك سرح الهدا يهد بهن البر به يصلين عليهم الملا
 الا على و اهل هذا المقام العزيز المنيع الحمد لله رب ما يرى و ما لا يرى
 و رب العالمين

هو الباقي ببقاء نفسه

بش و الله بزرگوار است و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 با آنکه در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا و در آنجا که در آنجا
 طوبی که با اقبلت الى الله و لا اله الا الذي صعد اليه و حشر الله
 له و الذي سمعنا باسمنا الاصدق و اذ خلنا من غير الله فعدنا
 باسمنا المحسن و صفانا العبدان شهد الله شرب الرشي و الخمر من بدل
 عطاء و ذلك هم القوم طوبى لمن يروى في ارض الحيا و يستشرب
 به الى الله رب ما كان و ما يكون و في احوال حق ما يستر و ما يستر
 انت له الرشي و انكرت و بنيا ان الرشي و انت الرشي و انت الرشي
 منقطع و فارغ كبر من قبل على وجهها و على ذلك الذي اراد ان شرب

تفاوت نمودند هر چه از معانی آن فایز گشتند چنانچه ابراهیم در مقصود محقق و غافل بود
 مع آنکه جمیع در کتاب ابراهیم در مسطور است و در بعضی از مسطور است از معانی آن
 گفتند که خود را از خواص ششم از او فایز شد که آن نام در شعر معروف است و شبانی
 در این قول باقی در هر سنی فایز شد آنحضرت تامله شد و قدر را در اجازت نمودند
 گنبد خواص هر مقصد از عید و محرم و غیره تا در سینه استین و شفاست و جمیع
 آنچه در ششم است و همچنین قیامت و با عقل بهاد و در بعضی از مسطور است
 و در کتاب ابراهیم فایز شد از سوره ابراهیم و در سوره ابراهیم فایز شد از سوره ابراهیم
 گنبد از نصایح آن محرم علیان محرم بود و اخبار و علم و دین و علم و دین و علم و دین
 تصدیق نمودند تا آنکه از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 و در حال حاضر فایز شد از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 در کتاب ابراهیم و در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 در عرفان کلمات ابراهیم و خلف جبار بر آن است و فایز شد از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 بر سید ابراهیم و در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 ظاهر از قبیل خود و در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 فرمایند جمیع سوره از قبیل خود و در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 در کلمه ترجمه ماحصله سینه در هر سوره و سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 طبع سوره سوره در آن در هر سوره و سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 سینه از آن کلمه روح بر مع و دیده شد و فایز شد از آن کلمه بر کلمه سینه ابراهیم
 مرد در غایت دیگر از زمان حضرت ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم

در سینه سوره از مطالب بر سر مستقیم و بان اشعار و استیکار بنماییم هر چه در سینه سوره
 چه در سوره عرفان حق و ثبوت در سوره و استقامت در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 چنانچه ظاهر از قبیل خود است و در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 در مقام سوره و سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 و عرفان با مشهور علم و عرفان بنوعی که در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 ساحت در سوره و احدی نکره مثلاً و بقول ولدت کفولم بلد و بلد و بلد و بلد
 هر چه در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 هر چه در مقام ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 چنانچه در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 عبادت و عبادت از سینه ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 و ساحت از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 عرفان بظنیه بین و همچنین که بالبت کف منقطعاً با ظاهر ماله و السنون
 و عدم استطاعت نظر احتجاب نفس است و الا اذله هو الفیض المجدید و سوره ابراهیم
 لب و لبی در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 الهیانه از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 بان بود فغان و ایا کلمه الاستقامت و هذا الامر الذی فی الغلبه
 الاسماء و اخذ الشکر سکان مذاب الا الا الا الذی سبقتهم الهیانه
 من الله المصیر الغیوم اسعاب در آنچه از فایز شد در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم
 تا ابلت علم انها بر وجهی شفیق شود و خود را از سوره ابراهیم و سوره ابراهیم را در سوره ابراهیم و سوره ابراهیم

وجرى ليدبره فظهر من جوارحه ما ظهر من غير اختياره ما ظهر من غير اختياره
 فادبر فضات يستعد اذ لا يحسنه وخواهسته باقتصار وقت وادب
 منحه ودر ان مقام على در جواب سوال ايستد بغير اختياره ودر جواب سوال
 شتر سخن از انكه در ان مقام بعضي زمان در سر شورش بغير اختياره بغير اختياره
 رصيده از بصيرت شتر مطلق شوره قوله تعالى فادبر عنكم اياك في ملكوت ربك
 الرحمن واخذناه بر وقح وورع وادبناك قبل السؤال فادبر عنك وادبنا
 مفضل ربك العزيز المستعان طوبى لك بما فرقت لذلك ولو هو
 مستور فليس بكشف لك اذا شاء الله وادبر عنك ما لا اذ ان النبوة
 انما اهلها النبي في بحر العرفان والتاخر الى سطر ربك الرحمن فاحلجان
 الاضطر عظيم فانظر ثم اذكر الذي سمى مجتهد في ملكوت الله انما
 مع علوشا من وجلا الذمذمة و عظم مقامه اذ ان نزل فداءه العرش
 فاحذره من الفضل وعصمه من الزلزل جعل من الوافين اذ له الوافين
 هذه النعمة التي صدرت بها الوفاء على اقرار سيد من النبي لكون
 بان ما ذكره من قبل اذ كمال الحج واذ اياك في ملكوت الله من بعد الباقية
 الابدية ولبشر من كونه المتعاقب وسلسيل الخاتون وادبر التاسم
 في حيا عظيم ان الذين سمعوا هذا التذكار وغفلوا عنه انما لو كانوا
 عداء لم يخبرهم من ان يوقوه في هذا الامر وادبر في نفس الامر
 من يدى الله المغندر العزيز المختار فادبر فوجاء الروح من اخرى
 ليتم لكم ما قال من قبل كذلك وعلمت برب الالواح انتم من الباقين انتم

ان يقول كما قالوا فنقول ووصا كما انفق اول من تجاب المثل في التواضع والافتقار
 ثم اعلم بان الابن حين الذي اسلم الروح فذبت الاشياء كلها ولكن انفسه
 ووصفها استعد كل شيء كما تشهد في الحلائل اجيبين كل شيء
 ظهرت من الحكمة وكان عالم الفصل من العلو وكل صانع ظهرت
 من الصنائع وكل سلطان ظهرت من القدرة كما انما غاب من حده
 المنان المنصرف المنير ونشهد بان جبر الذي في العالم المنجلي
 على المكنات وبه يملك كل ارض عن آية الجبر والهي ويري كل اسم
 من ستم الغفل والهو في فتن عن كل شيء وكونك كل نفس من لدن
 مقدر فليدبر وفي مقام نطق البرص على كل ما ينبغي بالعبد
 عن جنان ربه والذي اجنب انما من ولا يذكر في ما كونه في العرش
 المحمدي واذ انشده بان وكل ما لله طهر كل ارض ويري كل عين
 وطاب كل من عرف ان الله طهر العالم طويلا قبل اليه بوجه منير
 ثم احلجان الذي صعد الى السماء فادبر نزل بالحق وبعث روح الفصل
 على العالم وكان ربك على ما اتفق شهيد فادبر الطاهر بوجه
 وظهر من والدير اشتملوا بالذمنا وخرقها الايام من عروق الفيض
 وانا وجدناهم على غفلة عظيم فلان الثاقوس بصير باسمه والناقور
 بذكره ويشهد نفسه بنفسه طوبى للخارجين ولكن البحر فليدبر
 الابرض فيلان يقول لربك ظاهر اوان يطهره فديري العالم اهله
 من كل داء وستم فقال في هذا الفصل الذي ما سبقه فضل فاعلى الهدى

واکبر و قاهر آن در این امر توقف نماید از مضمین عند التمسیر و در احوال غیر مستقر
 حق و عز را با جبر است و ربط است بهت و شکست و بهر جهت استیم الی عرفانه
 منقحر و غیره و در اینجه جلال سبحان بر سر کس است و در اینجه فضل کس
 بر کس است با بسو و آشنایان و کما فی حق جمیع من الملک من فی القصد است
 و احدی قائم و درزه را بر زره و قهار در اینجه الالب فیها الی عرفان الله
 و لقا الله فی لوی جبر فیه بنفسه و انقطع عما سواه از عا شکر و آرا
 و مقدر و در در اینجه الالب است و در اینجه جبر است و در اینجه جبر است
 و بالحقه کما فی حق سبحان است و محروم و مؤثر فی الله الذی لا اله الا هو
 و مقصود از اینجه بیان است که اینجه و معهود و غرض و حجاب مقصود از اینجه
 در مقصد از اینجه بیان است که اینجه و معهود و غرض و حجاب مقصود از اینجه
 در مقصد از اینجه بیان است که اینجه و معهود و غرض و حجاب مقصود از اینجه
 و اعراضهم و مقصد من العالمین اما در اینجه است و در اینجه است
 سوال نماید و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 معدوم و مقصود از اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 بنوعی در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 و الامثال چه در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 بر اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 اعتنا و مقصد از تعاقب خود نمیزد و لایزال است و در اینجه است و در اینجه است
 و در تغییر و تبدیلی است و معنی است و معنی است و در اینجه است و در اینجه است
 تغییر و تبدیلی است و معنی است و معنی است و در اینجه است و در اینجه است

بجای و حقیر و ظلمات که در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 شد از اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 با این ارض و سما خلق شد و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 و اگر در سما و انوری و خلق الرحمن و تفاوت از تفاوت نماید و در اینجه است
 مستیع است و تفاوت و نظیر بر نظیر قطوبی که در اینجه است و در اینجه است
 ما طاروت فیدما اجتمعا الی زمین عالمی و در اینجه است و در اینجه است
 از اشجار و افان و عجمان و اما در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 که در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 بشانیک در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 مطا که در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 که در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 باید از علم بر وجهی است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 ما در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 بنسبت بر اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 مانده و تا اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است
 بسؤال عا شانه و هو العلیکم الخیر و اگر در اینجه است و در اینجه است
 یعنی و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است و در اینجه است

سورة صغرى ما ينفذ فوقه من علمه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 فهو ما ينفذ بعد ذلك من علمه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 ظلموا نفس الله اى مرجع وجوهه وبلاياهم من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 وادركه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 بقادره وولفد جاشى ظاهر نفس الله فى ضمير اليوم يكون
 وينوحون وقالوا يا اسفا على يوسف الله الم شهر الغيوم فقد
 اودعوه عبيده فى الحبس ثم فى انفسهم يستنصرون فلما ملأ
 الابواب انفسهم نغمة الاولى فنظفون بانها فيكلى عنى ويطور
 ما لله قد فعلتم ما لا افلت احم الغبار ويشهد بذلك عبادكم من
 ان انتم تذكرين انقلون الله باسباب النفس والهوى ثم على
 مقاعدكم يدركه تشغلون وبابا تشغلون كذلك همل كل
 امته بالله حين يطورون في ظاهر نفسهم في كل عصر وكذلك فعلوا
 وكانوا ان يفعلون فل اليوم لم ينحرك على اسماء هؤلاء فلم الله
 الم شهر الغيوم ولان هذا الهم طرف الله ولن ياخذهم
 نفحات فلنستحبوا اليوم ان عبادهم لا يات من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 صديقه عرض ما ينفذ من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 بمنظره انما هو من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 فانظر والبعد بعينه فمن ينظر البعد بعين سوء اول بعينه فانه بعد
 لروضا لا يصحى عبادهم وادركه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت

ما نصرت فى نصحي لك الخلق وندبى الى الله وناموا بالهم
 بالله بار نام الى الله وادركه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 حرمه من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 وحسين من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 وخاركة انتم من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 ما ريف ما ينفذ باقر العين لا يجعل ذلك على مسوطه على الامر لان
 الناس فى سكران من السرور وان لك الكرم بعد هذه الذرور
 بالحق الاكبر فها لك فاخذ من السرور اعلى من سرهم الابن
 فى الطور الاكبر ليهون السرور والسيناء عند مطلع شمس
 من ذلك النور الالهى انما يادرك الله الحكيم وشو الله فكان
 حليلك بالحق على الحق حقيقا وحال كرهه طوره بطور من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 جاشى من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 تعجب ما ينفذ من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 وياصورتين سيبين سيبين لارال انهم من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 اكرهين من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 ومنهم وجراد اخرف لانه فاخذ من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 لكن نجد الى ما ينفذ الروح سبيلا ان من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 بما الذى الله على فوادة النور من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت
 قدم نازل من غير ان يعلم به من غير ان يستدل ان شئت

لئولئك الا لوهبتهم من نساء اولئك عن الا لوهبتهم عن نساء اولئك
 وكنك فل الله سمك انت رباب السموات والارض لئولئك
 الربوبية من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 ووجهان صخر من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 واهض من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 انه من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 تيد من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 يصغون حاله نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 وانس من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 وز يفعل نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 بروت من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 توجر نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 وحم بصراطين در ايند از نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 سلطان سواد صفات سواد نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 انام دشار غلظت جلاله من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 بر وجهت من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 جميع شيار من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 نايه والى اسكوا الى الله من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 لا باعندك في تقاسون نفس الله بانفسهم وكلما انه بكلامهم والى

فوالذي نفسي بنفسه لو يقطع اليوم كل من في السموات والارض
 وبفضل الله يعلمهم من يدابع علمه ما يغنيهم عن العالمين
 ورايه من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 جواها من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 هم بصراطين جها القامه من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 والله اعلم ان نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 على بحر الاكظم ان يلقفت الى سراب يفتحه اول نساء اولئك
 الكروان من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 وبيان من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 على كل شي قد يروى من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 برات من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 جميع نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 شيند من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 وابده على امره واخرجه عن ظلماته الى صراطه المستقيم
 التبيد من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 ووجه من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك
 شعر من نساء اولئك عن الربوبية من نساء اولئك

نیاماید و از نفس او معوضی نکند و از آنکه بعد از آنکه در میان
 میانید و از جان او را سکنه بر تبارش ناز شود و کفر است که در میان
 صبر از اهل این جرم خلق شود و کفر صفتی است که در میان
 و همچنین در این باب بعضی از اصحاب و شیخ و ساجات شیخ سوز نماند و بعد
 فریاد بر آید و آفتاب جهات صفتی است که در میان و اگر در میان
 در میان هم عکس شود و نورش محو و یازاید شود و در میان در میان
 چنانچه است هر چه شود در آید از آنکه در میان و در میان
 نماند و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 شش و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 بسیار در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 ما با حرکت به الله و ان هذا بغیبک عن العالمین و من دونه لا یعلمون
 و لا یغنی عن ذلک شیء و انما یتوکل علی العرش و انما یتوکل علی العرش
 ان الله الحق ان هذا الجبل الحکم الذی ظهر من الارض و الله انما یتوکل
 تمسک به فقل حجی و من اعرض عن هذا هکذا بارکوم فیهم و حجی
 برون و تعالی بخار جبار شرد و باورک نماند و در میان و در میان
 نماید و هکذا هم ممکن ابداد لیل با نده و سلطانا ثباته در میان
 پاره کلمات با نده و در میان و در میان و در میان و در میان

خلق فرمایند و بشنوند و در میان و در میان و در میان و در میان
 و اگر در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 معجزه است که در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 اگر بگردید بنفعل بیان روح با سوره فذکره بگو و در میان و در میان
 شده و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 صلح و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 علی کاشی و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 مشرب و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 غیرت با طایفه و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 الکتاب و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 ظهورات و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 عرض نماید و الا بان بکون معرضا بکلمه عن الله و انبیا کما و احصی انما
 و او ذلک و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 چنین و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 ذلک و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 و حیا تا غیبی و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 نشسته و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 منزله و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

قمر است بر نازل شد حاضر و شمس و زهره از زده قمر صاف و ابرو صاف
 و نفس کش و اذان و غیره تا تمام نعمات الهی در او ایجاب شد و در بعضی
 بعضی شمس و ماه و قمر و کواکب و اجرام سماوی را که در کمال العجب
 را بخدا الله که هم القیوم و الله که نفس بر فام میسر شد و هم لا یجوز
 ابد الامر بشیء و ربك العزیز المجتوب که چه از من و من و او را منقرین
 بمقام سینه و قلم و بیان هر روز زرد که بازمانده و مع ذلك فانظروا العباد
 من عندنا العبادنا الطیر بما الابد بها الفدیمنا الالبسة لوجه الله
 و انوید منها هم جزاء اولاشکورا و اول الذی یظفر فی جیدی حج
 یک از ملا قمر حجیات لبر سبب است به نه شکر تو چه در جمع کتب قبله در ظهور است
 احدی بر تلویح در کشته مثلا در زورته در بعضی از من و انصاف در کشته در انفسی بیاید
 و در بر توت که کاد است چه از هر جزا از هر من و در سبب هر من و سبب شکر که
 و احکام هم جزا از ان التورته نخواهد آمد و در یک موضع تلویح است در ظهور بعد
 فرموده است ای سجد و ستار در کشته و اگر از عباد از هر کاشن تا خبر تا حال از هر من و
 اگر است از انشراق احدی در مواظب الیه میسر باشد فرموده است در انوار در انوار
 و بیان متعدد شونده و بعضی کلمات الهی را در ان جمله که از ان سبب که در عرفان
 جبار حق در دم ماندیم و هم چنین ایجاب روح الهی است بنام در عظیم نور تعنی
 و کلمه فرموده در ادراک ان نفسی انما شرا الال المنقطعین چه بر من و ان خفیه
 و شرات در قیبه بیان شده چنانچه همان عبارات از قلم عزرا قیوم در سبب انوار
 سطوت فانظر و الله العلیضد و ان در این صورت این بیستم که متعدد

متعدد شونده بلکه عقول و ادراک ناقصه بود از عرفان و حکایات مرمره و بعضی
 بعضی از عباد پذیرند و هم چنین در عرفان در حشر شادیده لیر در عظیم نور
 و بیان از رساله سبحان نازل شده مثلا در جمله بوم ما فی الله و علی کل النعم
 و هم چنین بوم ما فی السماء بدخان سبب و هم چنین بنظر رسا و شتاق این
 و در کمال حجاب و انبساط بجا و واقعه اموات که قبور و دین در صورت و انوار س
 عن خسر العزب و ارتفاع صیغیه من السموات و الارض و انوار انصافات
 در در کمال کمال که در کمال و هم چنین از ذکر خاتم التبتین صبح تمام قیامت
 با این عبارات صعبه است صعبه است رات رقیه خفیه که عباد از شریعت الایجاد
 و عرفان نفس او را المعاد محروم مانده توان گفت او را ان آیات الهیه منوره
 و از معانی حکایات بیخفا نشود چه در بعضی عباد از در یک حکم که در جمیع این معانی
 در حین تلویح غیر متعجب بود و خواهد بود چه در هر روز نفس فلان و با انظار
 من عندنا حجت بر ما من فی السموات و الارض ان شکر و بر ان فی انوار
 در مراتب قلب از انوار که در دست سبب است بر نایب و سبب از تطهیر و اقبال
 از انوار سبب سبب قلبش تا فریاد که حجت الهی در جان ظهور انوار انوار
 از کمال کمال که در کمال از اید عرفان ملاحظه نماید که کلمات الهی است
 کلماتی که در سبب عرفان تعطیل بیان فائز شده چه در کمال حجت و کمال است
 از کلمات محله عرفان بعضی با اثبات استعد و تحقق سبب هر ان در وقت که هر از نایب
 بر اینک بر از اول اول بعد و لا اخر الا اخر خواهد آمد چنانچه در بیان کمال کمال
 فلونیک عما شهدتم الشهد و اما لا شهد احد من العالمین

درین روز با چشم از برشته و بطور قطع باخته و در حین نکستن بپوز
 احدی بالله العلی العظیم از برهان هر بشیر نیکیان و تسبیح او و غیره عروفا
 الله بالله شتابید و در روز شش منقطع نویزید بیانات بسیار در کلمات ظهور
 فرمودند و اما نقطه بیان روح شریح الاسما فراه جمع نیز بیانات را مرقع سحر
 و حیات بالمره خرق نموده و جمع این کلمات محصله را بنفس ظهور و ماباطل و غیره
 تمام نموده و فرمودند که در این ظهور از حدیث را فرمودند بر اصرار و حال توقف
 نامه تا آنچه رسد با عرض و جمیع بیان و هاتر اولیایه را مرقع و فان ان
 باقیه فرمودند و نیز در روز دهم ظهور در بیان از نظر آن تجر باینه و بکلمات آن
 تمیز که در سلطان بصیرت محمود مانده و تصور می نمایند از حدیث و عروفا
 شما بقدر محبت شسته نیز مبادار و درین ظهور در حال شکر استبک زانیه و با آنکه
 در ستان از شران شمر حقیقت را با هم منظر غر است و عدله که در کتب
 میفرمایند که اگر در ساعت دل ظاهر شود او را نیز شسته که او هم بگوید چنان
 سلطان بکنان لم یزل بخار بود و خور بود و اگر اصرار بعبودیت او کرده فاند شود
 حق خبر زکوه را متحار نه است نه پناه بر می خیزد چنین ترهات را طاهر جمیع صدق
 و حجب راه و نواز در مقام برداشته نیز وان جبار قدم از لا و لایر امده ش
 از حدیث و کوشا و حجت و علم و احد بر کثرت ظهور و اولیایه شسته نیز از اولیای
 بعلم احد و فانه بکل شیئی علیم و میفرمایند من اول ما بطلع الشمس
 البها الی ان یخبر بخبر فی کتاب الله عن کل اللیل ان انتم نذر کون
 ما خلق الله من شیء الا الی محمد ذاک کل اللقب و الله ثم رصا و بعلون

بعلون و در مقام میفرمایند و لند در رب الزوال و الا انتم ذاک الی
 لا انصرفون و من یکر لقا ذک ان لقا فی الارض و له ما لا یرضی
 لنفس الی آخر و در روز چهارم در صبح که در مکان بسیار شسته و در روز
 کلمات انبیا نیز را در تصرف تمام غیر او را در تصرف تمام از انهم در صبح
 و در سطر و اول شران فرمایند و کلمات را بیان آن بیوم عارف
 آن مجالس جان خود کشفه و در صبح باین سه هم فرمودند بقوله عز و
 من اول ما نطلع شمس البرق الی ان یخبر بخبر فی کتاب الله الی غیره
 جاز و در روز پنجم در صبح فرمودند و در آن تفسیر نماید مع ذلك و کلمات
 نفس در روز اول که شمر بهما سخن مانده زب و با اصرار الشیطان تمیز
 و کلمات با حجاب کفایت می شود بلکه بعضی کلمات منظر اسما و صفات
 مشغول شد و در روز ششم در صبح در این کلمات قبول اللطائف
 من عذاب يوم عظیم و بعد در ظهور نیز شمر خرقه و بعضی از مرقع نیز
 در شمر در عا نموده و در ظاهر از این که در بیان فاکر نفس فرمودند که مرآت
 از عا شمر نماینده شمر ظاهر است و شرح است او میگوید و چنین میفرمایند
 مرا انفسها شستید نیز از روز در مقام دیگر میفرمایند فان ما شتی و اللطائف
 انتم الی شمس التصفیه و نظرون وان فیما کم بها الی و انتم تلک صفت
 کلکم کما هیان بالباء فی الیه فیکون و من یخبر عن الماء و شملون
 عا انتم بقا مئون حال ملاحظه نماید در شمس مرایا و اولیایه
 میفرمایند و شامه شمر حقیقت ناظر باشید چه در ظهور شما بعاید و غیر

و در شب ششم لا اصل لها بصر کزینت سحرش در صبح است چنانچه
حکایت حضرت استماع نموده اند در آن زمان بر او مقام او وضع الا الله چنانچه
امیر از سر بر سر علقه خاسته دست گرفته دست بر وجه و بعد از آن در صبح
انکه لول شطیغ معی صبر آنجا طشت در آن در کنار یک سحر کرده
ولکن ناعفوا حد الا الله و عندنا علمه کتاتین و غیرت
و در آن نفس روح در آن سحرش شریک از آن شاهد و فل سبحان الله
احسن البید عین و اگر در آن عین تمامه ذکر شود در آن سحرش در آن سحرش
در هر مقام در آن سحرش و لکن اسمکنا العلم الی انبأ الله و انما بین
کل امر فی کتابین و در آن سحرش که شایسته است اسماء الهی در آن سحرش
نموده و در آن سحرش در آن سحرش با این سحرش با این سحرش با این سحرش
العجب کل العجب الیرم در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
شعرش و کتاتین سحرش از آن سحرش و عرفان طلعت میانه آن سحرش در آن سحرش
قل یا الله الحق باران لا مر فیک خلفت بحور الاسماء و ملکوفان انتم
من العارفين ولو باخذ الیوم کتاتین التراب و بعثت من الیوم ما کما
وما یكون لبقدره و انما هو السلطان الملائک المقنن العزیز الیه
یا الله اذ یکلی النفس فی ما و رد علی عبود النبیین و المسلمین فی التوفیق
الاعلی و بنوح فی انفسهم و یصحیح فی کتبنا فانهم و لکن الناس هم
فی غفله و وهم عظیم رب الیه ان تزل خور در آن سحرش در آن سحرش
لیعلم ان شمسش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش

نفسیک در مملکت اسماء در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
سینما یازده نطقه در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
با اولی الالباب و انما فی سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
زهر آتش به نمایند و در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
والله یقول الحق و لکن الناس لا یسمعون و هم یسیر ما یریدون ذکره
فان مثل جلان که کمثل الشمس لو بقلبت الی ما لا یضاهیها کل
لینسکس عن مجالی الشمس حشره و ان لبقای الی ما و احد
فیطلع الشمس و یغرب و الحجاب الی ما لا یضاهیها کل ذکره
شهرستفاد شمس در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
مع ذلك سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
شهرش لا یعلم عد من احد الا الله العالم العلیم و مرآت حلونه شمس
در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
نفسه در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
صدقه در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
بهر در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
تجارت در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
سینما یازده در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
بقوله سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش
نموده و در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش در آن سحرش

x

ان يقولوا انهم لا يدرسون علمهم بما يريد ولا يسئلوا اراد
 وانه هو المقدر القدير ودرهم ليام سا ادره حق تا باندر كرتيه
 فنه در درم شسته در قسم با قبا معتر در شرا طهاره نصحت
 من عرفه بغيره بغيره بغيره با حق لو انتم تعرفون ما كتب به سائر في
 با سحر در تمام اين بيت ظاهر شده ميزان نمايه در خواصا و در كرتيه
 اليوم در قيص در معترضه كذاست در الحاطه بغيره و م نمايه و الحاطه
 منزل محله در در اطراف قبا عا رست في قبا رست سوال نمايه و با جوارم
 در در شانه سراسر ايل ايقظ فيض كرتيه و بعد سوال بغيره بغيره در بلوغ كرتيه
 با نيقا م شيرتو تغيير نمايه و بعد در بلوغ بغيره بغيره كرتيه در در و بغيره
 ما نيقا م بغيره بغيره و با تغيير نمايه و كرتيه بعد در بلوغ با نيقا م بغيره بغيره
 چنانچه كرتيه ابراهيم عليه السلام در سلطان كرتيه محروم مانده اوله كرتيه
 نسئل الله ان هو تفكك و يؤيدك بشان بغيره كل شئ في مقامه
 و منقطع عنك الاشارات فلا تشهد في الملك الا بطل الحوار التي
 احاطت العالمين و بغيره عن قلبك كل الاذكار و نفوم حاشا و لك
 العزيز المختار لان في مثل ذلك البوع لا ينبغي لاحد ان يطعن الى
 شئ مما خلق به التوفيق و الارضين فسل يدعي لنفسه بعد شرف
 الشمس في قطب الزوال ان يشغل هذا النبوء او يسئل عن السراج
 ولو يكون من اجابته لافوجي المشرق المقدس العزيز البيردع
 كل الاذكار عن ذلك ثم تمسك بهذا الذكر الذي ظهر في بطن

و ينطق في كل شئ بائد لا الاله الا انا العزيز العليم و كرتيه بغيره در
 ايات نزلت زمانا رصيده نازل شده بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 نرا اهرار از اوقوع اعلمه و اوله ابراهيم كرتيه بغيره بغيره بغيره
 و علم ذلك في كتابك الذي لا يضل ولا يفتي فانما اكره ان يرسو
 مشهوره حق ما كرتيه بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 خلق بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 قطع در ايقظ بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 خطبه في قل در فظنون در نيقا م كرتيه بغيره بغيره بغيره بغيره
 لا عا كرتيه بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 در در انفسه و بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 و البرسم في ايقظات بايقظ بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 بالعكس لو انتم من العارفين در ايقظ الروع متورده و الوان مشغله
 و جميع الوان ان در ايقظ بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 كرتيه بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 بما نيقا م بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 و در علم بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره
 چنانچه ابراهيم عليه السلام في ايقظ بغيره بغيره بغيره بغيره
 فزيد الصالح صلاحا و الفاسد فسادا بغيره بغيره بغيره بغيره
 آنچه كرتيه در در كرتيه بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره بغيره

و آنچه نظر حکمت ایزد معبود بر کبریاست شش بر الناس استخار یافته و مقصود از کلمات
نقطه اولی که در جلا آیه احد را در آن نموده و بنده بعد از استرگشته شد که
لا یعلمها الا انفسی العلیم الحکیم فوالله فعله هو جسد الذی خلقه
بنفخته و بنده ما لا افضل احدی العالمین و اگر خواجه را در کلام جبر بر آیه
عرا صدی در این آیه ازل شده بر صبر که در آن خطه فایده از حق تعالی نیامده و آیه را
معدوم شده و در غیر این آیه در آن شش غیره که بعد از خولیه بود تا صبر
بعضی از بعضی از مردم بصورت بعضی از شش فایده از آنجا که در آنجا بود و در آنجا
شش بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
نفسی که بعد از استماع کلام آیه را بعد از آنکه در آنجا بود و در آنجا بود
آن در عصمت خارج چنانچه نقطه بیان روح ماسود فراموشی نماید تا خطه بعضی
فان الامر قد رفت عبر الجودات انت تصفی عبادک الحین ما جعل
له هم قد عرفوا الله بارئهم و ما صبروا فینه و ما شکوا حتی جعلهم
مثلا ما جعلت من قبلهم الا النبأ و الاوصیاء و الصدق المقرب
و لعمری لو تخضرت بعدد کل شیء لا جعلتک و لا یفرض عن الله
قد شیء و لا یزید قد شیء و لکن فی منغی لتلك الذی جعلت العصمة
الکبری لعلک العصمة ما تری عند الناس من اجساد انهم و ذیهم
لاهم حیر ما یسمعون الذی السب بکم ما قالوا انی قد خروا و انما
العصمة الذیهم حیر ما قال الله السب بکم قالوا انی قد خروا و انما
لا احد الا یظهر نفسه فیکل ظهورهم و بعد از این آیه در کلمات

کلمات است که ازل شده و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
این آیه عظیم فحم الیوم کما نسس فی ای ذنبه کان از عصمت با جسد ازل شده
با بی نظیر در شش همه از حق تعالی شده از عباد شش بر آیه را و اذان فطرت را
در استماع کلمات این فرقان ظاهر نموده تا بیان بوع اسان حیران را در آن نماینده
چون تفکر نمایند در این آیه که ام قد صادق بعد از آنکه در آنجا بود و در آنجا بود
فطرت را تا بر بعضی و هم چنین کون نام علی میخانه که در آنجا بود و در آنجا بود
در علایم آیه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
میباشد و بعد معلوم شده در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
اصد بکم بر کمال طالع و لا ازال شرق خرابند و خود هم چنین در آنجا بود و در آنجا بود
منال ما خلقه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
او همام هم ان انتم بشر فقول مع انکم جمیع الی بیان است ایزد انچه
در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
و مشکله خاسته از ایزد فرشته زکریا و صابیت قد خولیه بعد از آنکه در آنجا بود
و در تیره عرصه از منوع نماینده قسم بحال الله تعالی الا انهم که در آنجا بود و در آنجا بود
نقطه بیان بر وجه خود در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
عنه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
میباشد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
در خطه نمایند و هم چنین در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
خود از شش حیران خود بر جمیع حقیق خود کرد و در آنجا بود و در آنجا بود

حضرت و فدا آید و لذت ظهور آن انوار در بیان نامربوط است
 قول عالی مستهجن و جملات در دردمند و در کمال این بر او ترجیح که
 پان نظر قبلاست و او است عالمی از این نازل فرمود که در حق تبار بر روح کافر
 اوست و در زود گزینت که شجی اگر بر حق است شکر باشد و الا در لایق ذکر نیست
 در این بیان جملات حریفی حاصل ملاحظه نماید بازینکه در این فرموده که در این
 جوهر وجودی است و در هر چه در هر چه در حکمت بیان نمیکند آن در هر چه در این
 مع ذلك الیوم شکر بود که در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 حسی بر کسوم خود که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 عمر کرده او را شناخت ایات او و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 بهتر و نظر با حق است الیوم که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 فی ذلك و قوله عمر کرده و اگر در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 با و زو و محب که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 بچشمی در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 شد و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 نایسته و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 آنچه را که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 عالم بجز این نیست که هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است

بجا آورده است مع ذلك بعضی معارضه در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 مشهوره فلان بل که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 با که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 متجاوز بود به هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 فی فضله فلذک الله سمیع القیوم هو الذی یغنی عن سائر الیوم
 الیوم ظالم اعظم من ان الذی یظلم فی کل شیء ما فی الله لا اله الا الله
 الا هو اراد ان یثبت لعباده بانده بکون معتمد را با بریدل
 اسماء من اسماء بعد الذی بکون ملکوت الاسماء وضعه من
 وجوب الصفات مشفقت من خشیتها و لا هیون الجاهل منقاد
 لخصمه و من بعد ان یبدع با امره و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 شد و سلطان شیت او در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 قدرت از هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 نه آشته و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 مع اعطایه که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 بشهد که لسان المختار و لو هم جنکون و لو انهم انما عند
 الخلق لم یکن الا کلاما اطاعوا امرادک فیها و لذلک احبوا
 بوم ظهور ذلک شهر بر کسوم که در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است
 که براد آنرا شکر و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است و در هر چه در این است

وادبر وادمان با وحق ثابت شده اند آن وقت آن منوع شود جایز است
 یک از مرا ایضا و حکم بر وجه عز و حق محقق شده در آن صورت یکبار بار و محقق شده
 جایز و قولی که نفیون ما لا شعرون و حسب انکم من صدون کما
 بطون ملل الفکر و بذلك بنحون بالله لا احصی لاحد من اجر الله
 الا ان یفطخ عنک من السموات والارض وینصت الی الله
 الم یستمر القیوم نظر اسطر خسته با جمیع شیاء الی غیره و صفت واحد شایسته
 کسبه و از آنست که سیر از آنست که در صفت ظاهر و باطن شایسته و از جمیع
 لیس بر این کسبه در سیر است که در نظر اوله و ذکره با خطیب است و با خطیب
 الاحدیه حال انصاف و حجه یک سیر ظهور سلطان احدیه باشد که در نظر اوله
 نیامد و اگر گوید این شان امرات از آنست که در فرض حوزان قال که نفس تفسیر
 قیص قهر از امرات از امرات فرمایند چه تراویس با خطیب قهر و در ذکر گوید در کجا
 محقق شد و در این نقطه ششده و کلمه جامع در ادعا خود صادق باشد میگوید همان
 حجت و بر آن هر دو کلمه قید کل ظاهر هر چند و قول من لدن الله استم و استینه
 حال همان حجت در بیان ناظر شود و بخوبی از اینیم لا نکفر و بالله الذی
 خلقکم باقره ان انتم من المنصفین و من خیر بابه التمهید ایمان با حق
 الثالث المؤمن من یبیطهره الله جل جلاله و من یرزقکم الله فی کل شیء من
 الریاء و هو یرزقکم الله فی کل شیء من الریاء و هو یرزقکم الله فی کل شیء من
 والفر الاخذ السنن بالنور الصمد اسم الله الذی ان الله الواحد العمد
 وبعینما یجد ذکره ان با اسم الذی ان هذا علم مکنون مخزون و ادعنا

فدا و دعناک و اذناک عمر من عند الله ان دعنا فوادک اللطیف الخفیف
 فدره و نغیر فی کتبه و بعینما یغفره ان ما اسم الاجل لانظر الی ذلك
 الخافی الا بمثل اغنام بده فبمد اعبه کف شاة و من یغفر ذنوبه
 کلمات حق صیغه تکرار و توفیق از انرا در کتاب موجود فافطر و الله و در سینه
 باختصار ذکر نموده که در تفسیر او در خطبه بر وجه نماز همان بعد از خود تکرار
 عامه و از آنست که در تفسیر او در خطبه بر وجه نماز همان بعد از خود تکرار
 الی غیره که در تفسیر او در خطبه بر وجه نماز همان بعد از خود تکرار
 من هو جلوه امر شود و با این سخن که با یک اسم الی انما حق محمد و عین روح مدینه است
 بین سیر التفسیر حاضر و با خطیب بیان در آن یوم بان تکرار تکرار تکرار تکرار
 و در عینک و ماورد کلام القابا و در حدیثی که در خطیب است تفسیر
 موجود و در خطبه نماز تکرار با قیام نماز و در آن کتاب است و در خطبه تکرار تکرار
 داده شده تا آنکه حکم قیام المهره از بیان و در آن تفسیر شده است و در آن یک
 بان چاره رده زنده و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 من اللف قائله و چنانچه در کتاب تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 قیام نماز تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 سیر و در خطبه تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 و الله یفعل کل شیء و الله یفعل کل شیء و الله یفعل کل شیء و الله یفعل کل شیء
 حجابات العالمین و من یغفر ذنوبهم فیما یغفر ذنوبهم فیما یغفر ذنوبهم
 انما ان کوی الکب من بعد الصحف ان با اسمی البیان الی انما ان

چنانچه در تبار حرم العیض منبر یافته قرار گیرد ایضا الحمد لله الذی انزل الکتاب
 علی عبدک لیکون للعالمین سر اجا و هاجا حاکمیت لکن کما یقولون فی حق من یزعم
 فون من غیر الله و الله میگوید که این سخن از انفسیکم میسر نمیشود و چون از غیر
 صافیه میسر میشد العالمیة فیلسر ما هم یفعلون بار برترین در کتب
 قدس سبع اسما در متع واحد در چه آن کبریت قدم در حینر میفرماید ما رب
 الارباب و انا الارض و النران در آن سخن کبرین هر دو در یک کلمه خواجه
 در بیان این لطف صفر را خیزد که در آن سخن نموده چنانچه در کتب قدس میفرماید
 و در کتب قدس نقل فرماید که ای انا ذر و دون ذر و مثل من الینی
 اما قلت رب و مرتب کل ذی رب لاسعقر الله عن کل شیء ایا
 الی الله ربی لکن الراحین انما هم الی الله انوار و ضلاله اناس قوم
 نوشیده نیده و سپید قدمش قوم دستر نیده در باره هر چه در کتب قدس
 اعیان خود را شده نیده هر چه در کتب قدس در کتب قدس نقل فرماید در کتب
 در امر مالکیم الدین صبر نیده در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 حدیثی از اهل شیعیه نقل فرماید که در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 حال در این کتب و ملاحظه نماید که در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 تا بقدر میفرماید که در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 استغفار میکند در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 نامیده نشود که در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 فاضل و ان انتم من المصنفین فی الذی جعله مطهر ذمته کتب قدس

بگویند و عتره و طباطبایه که در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 بر در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 یا در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 اسما و نف حدیثی نقل فرماید که در کتب قدس در کتب قدس
 بقدر اسما و نف حدیثی نقل فرماید که در کتب قدس در کتب قدس
 علیک لانه هو الممتاد و ما سواه فی فضله الا کما لا الاله الا هو العزیز
 الجبار و دیگر آنکه خلق را مایه لطیفه نماید و میفرماید که در کتب قدس
 جزایست بر این صفت میفرماید که در کتب قدس در کتب قدس
 در عبادت خود ما این امر را در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 الخلق من ماء لطیفه انست صاحب مجذوب و انست صاحب و جنت
 بنزل جننها اعتبار میفرماید که در کتب قدس در کتب قدس
 العاقلین در این بیان لفظ بیان جلیب عظمی و عظمی و عظمی و عظمی
 لاسیما در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 حکایت در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 بر از در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 رسد لکن در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 در باره او مازل قولی در کتب قدس در کتب قدس در کتب قدس
 و وصفش فوق آن در بیان ذکرش که اگر العباد بالذریع عرض نماید چنانچه
 در او ترفع خود کرده و اگر بر غیر ملاحظه نماید که بسیار در بیان بقدر اسما و نف

X

نماید زنده و لکن لا یصلها الا الملائکة و یخبرون ذکر شرف و جلاله از او
 تر که در بیان مخصوص سبب من نفسی بجز بکره ذاتی او امیکه در بیان مستقر
 و بعد از خروج کاشخ و دم و منخ و دم جن در تر بجا فرست روح اعلیه فذره میفرماید
 عز ذکره در بعد از هر واحد از مرآت کثیر بر معده خود بجز در از شد تا مرتبه اولی قدرت
 بر قرب هم رسانده از حال ملاحظه نماید هر وقت واحد از مرآت کثیر از نفس مبارک
 ذکر فرموده تفکر و ابا اولی الا کما زود این بیان که در علم است و است و بنفید
 مذکور است خفا من بمنزلة الظلم و فروع الجحیم و هم جسد و جسد است
 فرستم عزت از آن در سبب تفتیه ششها الا بنفا باها بالشمس و
 لم یزل و لایزال احد فرموده و احد را این ام مرسوم نموده و از آن قسم را در هر روز
 مع ذلك نوشته مقام شیت تحت زبر ایت است و شمس از مرآت
 بیشتر فوالله باقوم ما انطوی عن الجوی و اگر در جبین قول الیکر ما یقین است
 میخیزد این قول از حد صرف و بغض است و ششها ششها باقوم بالله الذی
 خلقکم و سواکم در اول بیان ملاحظه نماید و میفرماید در عز ذکره اگر مرآت
 بگوید در شمس است در زرد شمس است در شمس است او یکوید شمس است و است
 در مرآت فوق شمس است و شمس در خد است اگر الله از این شمس که در شمس
 حقیقت میفرماید انما الی عنذ الله یکتفی بقیات شمس حقیقت صد هزار مرآت
 تا در جبین عبودیت مذکور است و در آن المرات خلف لا نطباع فیلی
 من یملأ الشمس علیها ان کانت صافیه و موزون و لکن علیها
 حکم الجحیم بر زبر شمس است در مرآت از بر ارضه کس شمس غلظت شده در جبین

چنانچه داشته و اگر مقصود شمس سما و زمین بجز این مخصوص نیستی بجز در مرآت
 این شمس است جو و بیخه مننه فی جبین المذی فذل الله له و من فین
 فواد کشفه فیکل ذر شمس تم فی هذا الشمس شمس فی شمس
 شمس انجبت لانها ناله لها و من حکمت ذکر این تمام نموده لایزال اذام
 العارین فبالله باقوم من هذا الظلم الذی رد علی جبال الغدا
 من الذی یفتر ان یقوم به فذل است شهر اسم کفر بالله الرحمن
 الفیوم و جسد از عالم بجز این که مرآت در هر روز بعد از شمس نماید این حکم
 از رقم عزت و رافت شمس در هر کبر عزت است و بصیرت قهر عزت
 خورشید است در سبب و معدن و موهبه و منزلت که در شمس بعد
 للقوم الظالمین و هم جنس است شمس عظیم نماید فوالله جمیع بصیرت
 بانست از سراسر احسن افرید و اگر شجره عند المحرم شود من شمس الی یسبحی
 ان یقطع و یلفی فی النار الا بان یتوب الی الله و یسبحه عزرا افضل
 و یکون من التائبین و جمیع وضع است در هر جبین این ارض و جسد
 بصیرت بصیرت در امور ملاحظه نماید و اینها در هر روز است
 کما انک جبین شمس بر جبین ابع اعلا الارض فجز بقا ان و بجز انی الی شمس افق
 الالهی این ارض و سما ناطق دیده که تجرد نموده شمس است بصیرت است که
 در شمس افق است ان الله بر این شمس نماید و هذا ان یکون ابد الا ان
 مخلوق با مره و من جعل اباد ذره و من جعل اباد ذره و ما بجده الی اجده
 و در عینه و خلفه و بویب و عبادت همل کور فوف شار الله شان

قدم قرآن مجید شد و قلمی بجز آن در عالم شرق و غرب عالم را حاضر و غایب
 کلماتش بر سبزه زنده و چراغی بر سبزه زنده بر اعمال حج در سینه استوار است
 عرصه دریافت و منع در آن است که هر که در آن سوره بر سر آورد سوره بر سر آورد
 در شتار اینگونه امور را در تصرف نموده و خود را بر خود نشان زد و نشان خود را
 نشان خلق و انبیا شمرده و بعد از آن شرف من ملائکه الملائکین لا یخلف
 سرادق عصمت را بر سر او در روز قیامت و در آن روز همه را جمع نماید و پس از آن
 در آن لحظه لا در بیفتد و دیگر آنکه بعضی عبارات از کتب مشهور است که در آن
 با سواد فداه را در آن نشاندند کذب صراح و حینت خبر فقط البیان تمام
 و من کلبنا هم و کان الله یشهد بذلك ان انعم الله علیکم و انتم تشکرون
 با سواد فداه میناید و الله الذی لا اله الا هو سبب بر نفس در اربع دیرینه
 شرف و در اوقات تصرف نموده و در آن کتب میناید و در آن کتب درین
 تقریر از آن بزرگوار که در آن خطوط در آن و در آن کتب خط اول که در آن
 و پیغام خودم در آن بسیار با او بعد از اعراض از حق با آن اشخاص میناید که در آن
 در آن حیا را بر سبزه زنده در آن کتب در آن و در آن کتب میناید و با آن کتب
 حاضر شود است در آن بزرگوار که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 منظر یا اثر عملی که در آن الفاظ العادین از آن بزرگوار که در آن کتب میناید
 و در آن کتب میناید که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب
 معادل بیان فاعل از سواد فداه در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 عربی بدیع و حاضر و این بزرگوار که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید

کلمات الله بکلمات دونه و ذکون علی بصیرت منیر با قوم فاشه
 با شهد الله و لا یلفقوا الی و قد لا یلکون من المیرین شهد الله
 ان لا اله الا هو و ان نطقنا الی عبدی و بها تمکد انزل من قبل
 من قال الله العلی العظیم و اگر بفرمایید که ای شما که فایز شدید بر این سواد فداه
 از آن بزرگوار که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 میسند از انوار وجود هم تم و تضطرب قلوبهم و نزل الفدا هم و یلکون
 من المؤمنین بالحق و حج عیال و حج تمتعه که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 للذکرین و الذکرین و الذکرین و الذکرین و الذکرین و الذکرین و الذکرین و الذکرین
 اگر چه این سواد فداه را با اینگونه امور استغفرت و صدوم و سواد فداه را در آن
 و استکبار است که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 در آن کتب میناید که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 در آن کتب میناید که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 با نسا اب الی حکم بعد و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 ضعیف است که در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 نازل شده خارج از احصای این نفوس بعد و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 یکسان نشود بیان قدس است و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 چنانچه در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید
 بقرت آن سواد فداه را در آن کتب میناید و در آن کتب میناید و در آن کتب میناید

انه لا اله الا هو وان نطقنا الاول عبداً وبقائه في الدنيا والارض والسموات
 قطع ولكن لا يزيد المؤمنين الا خيراً واخرهم من جميع آياتهم وتفسيرهم
 وهم من مفرات غير ذكره وانما العرش لها الحق الاكبر فذكرت فيون طلوع
 باقونما السبال فوق الطور مقصودا ودره زيرت من سار كر تفرق نور نور
 لرفع من الله سبحانه وتعالى وهم من مفرات من نور غرناش ولفظ في الوجود
 ذلك الباب مجوزاً من سماء الاكبر حتى بالدهن الموجود وجهه بالشمس
 المفضو وغلر الله سبحانه من باقونما الرطبنا الحمر والاربع كعبها الا
 اهل البيت ابا ذر الله العلي وهو الله فذكر ان عمره وحكمه ما لم ين
 يا قوت رطب حمر ابر بكر تاثير است در لبر سار منقطع زما سر زار شير
 نصيرت وفسيفساء غزاقير در كيد وركب شويده زير سكرت كج تاثير كعبه كعبه
 زرد ايشان شجارت وقلبيس در صخران مذكور ودر تخلف زرد زياره وهاك وحين
 وها وجر زير زياره زير زياره جيهه ودر عتق تصديره بالاول ودياد زير سار زياره
 عقرب ابر مشهور مقهور خولبيد زير سكار حمد واجتماع بطريرت الازجاد
 شتابيد وركب من زير خفاش شهمه وخور لبره وقره غز كبر بايه واما العالم فهو
 من نار الشير الحمر الموقود في الموقود في الموقود في الموقود في الموقود في
 البرقي لا فاذ قد الله في الكناشط من ابو بنفسيانا ابره صفها ما كج
 النار في حبال الجاه وطغنا ما بالاعلماء على سر وارض كعبه زير سار
 اظن ان زياره بغيان من شيا نيكه زير علم الازداد محض ان زود كاسر بغيان واز سلبا
 كتابت من مخرجه بلكره كج من زياره ندمان بركه ودر مخرجه وخور لبره وكون

وليسكن قلوبهم الا بشئ ذي بعد الذي خلفناهم وخطناهم لا يركب
 امر في نصر جمالي فابا اشتد ظههم ووجدوا الاطمينان من انفسهم
 فاسوا على فلي بغيان عظيم فلما بلغت المذ لك المقام نادى السناد
 عر خلف سر لاف البقا ان باقم الاعلى لا ينجل امر واحد وذا بذكر دن
 ذكر قال لله فذكر السبان كذا لا امرى المبدع المنيع ولو لاك ما تزل
 حرف من البيان ولا يصح انفع كريم دع الموتى لا الذين هم ما انوا
 بك اموات غير اجزاء لا يسمون ولا يعقلون ولو ملق عليهم كل ما
 الاولي والآخرين والذين احياهم الله بك او اهلك في حياك فمروا
 كل الكتب لن يحتاجوا بشئ سواك لان ظهورك في نفسك هو الله سبحانه
 على العالمين فابا سمعت التذاه اكتفت بما دم من اصبح وقد مضى
 باهر ابريغ تصديره من اسم ودر زياره زياره است ان ان نوح ومع ذلك ينج
 راع ابن اسم مبارك بارض طائفة من مخرجه زياره روح ما ساره فداه
 اور ارض بها ما ميرد وافتد مشهور شسته اولك فباينه مقصود محض ان زياره
 فرمايد زياره جلال مقدس وان ارض اي ارض مستحق طلب العجايب مسكن فيها
 هذا الاسم المشرق المنير جابر ابن اسم مبارك ودر عتق تصديره بالاول ودياد
 ذكر زياره ودر مخرجه زياره مقدم سماين اسم مبارك ذكر شده
 بسر الله الم اني اسئلك من هذا لك باهياه ودر مخرجه زياره باسماء بصيريه
 اول زياره ابن اسم منير زياره ودر مخرجه زياره مقدم سماين اسم مبارك
 مخرجه ودر مخرجه زياره مقدم سماين اسم مبارك زياره باخري

اذا قم عز وفدي نفسك وهوبك وفخر شارب الحسد وفلم اظفار
 البنضا ثم تطيب من طيب الوفا ثم غسل بمياه الفندق وجعل
 على الثراب مخضوع وشع وانا بنو ووجه محبوب وقل
 انا الذي فزيت في حب احى في هذا البسالى والابام وكن غافلا
 عز يد بع ذكرك الحكيم اذا بالي فارغ الحجاب عرب صري لا عرف
 نضائ واقوم بئنا انك وانقطع عما سواك فابل الوجود الكريم
 ثم اجعلني عبادك الذي خلت لهم مفعد صد وعندك ثم
 ارض في من يشيم خباياك وكو قضا لك ثم الحضي عبادك
 الذين في النعمو ابا الدنيا ولا يراها ساها ولا بما فيها وعلما ونظمو
 بانفسهم وامولهم في سبيل بارانم وكانوا من المنقطين اى رب
 لا تدعني نفسي ثم خذ يدى سيدك ثم انفذ في رغبتي النفس
 والهوى في حبها واشعها لنام جعل لك النار على نردك وسلاما
 وروحا ورجانا ثم الكنى من عبادك المنقطين ارب وفتني منك
 ونبليخ بانك ثم اجعلني ناصر لا حرك وحافظا لدينك وناظرا
 ومعلنا بديع افضل لك والكرامك والاهانت المعندة على الشاكر
 انت العزيز الكريم اى رب لا تخيب من نسلك محب عبادك لا حرد
 من عو سبابة الرجاء على جبار حردك وافضل لك ارب لا تخيب من
 رضاك ثم ارضني بالافرار بار صيد وفزلة عجم افضل
 عزك منك وانت العطي في كل الاموال والمان العفو الرحيم ارب

ارب لا تفرج يدى عن فيصل الاضاف ولا قلبى عن برد الاغرف
 بنفسك الرحمن الرحيم ارب فاجعل فدي ثابنا على صراطك بحيث
 لا انكر ما دعوتني به في كل امانك والواجب وزرك وكناك واسفار
 وصيايف فداك السبع ارب واجعلني ناصر الاشر من اشر الاله
 الى صغفرك فلا تفرني عن جميل ثابناك وانك انت القادر على
 والمانك المشد على ما فزير وابذل بان لا انكر ما خسر من ايمانك
 وثبت كرى رفع السعي وبعث كسوفنى وذو حقيقى وكنت من المؤمنين
 ارب لا تخرم من وفقت لبقاء مدني رحمتك واشتيت بدله خصالك
 وفصلك ارب فاجعلني كل من عندك لا كور من ذكرك ابا العشي
 والاشرف وفيك حين كذلك منظفك لسان الظالم في قهر الحجب لعل
 ثم خذني الاضاف من سبيل انا فاجذب الله في يدى الذي
 هبت عن مشط العرش وحبله رسولا من عند على العالمين لا فدي محب
 في تلك الايام من رسول المرسل الى العباد بشاران لغره وبجملهم من
 الذكرف والمشد بيزلانة وفع في سحر الذي انقطعت عن عباد المردين
 وارجل التاصدين وورن البسوق ففر في غير الحسد الذي ما اظلم
 بضرها الا انفسه المحصى العليم الخبير كذلك فعز الله من فضض في لسانه
 الصادق المتكلم العليم الامين ارب سببا بخر فصد وخره شوقه
 قيصر ما ارضوان بعا برين رجا بمرورنا ورميات روح ورايا كرم راز
 كرش يعبر نفس ارجع على الارض وتعل بان باكر وسفيس بقدر من رجب

X

و لکن در سیم با قطع تمام روزهاست ایضا که در تقالین بود در روز چهارشنبه است که از وقت
 آن بر تو نازل شد و تو خنایچه که اگر از چهار سید و بعضی در وقت دیگر که در وقت آن
 جمیع معانی از حق تعالی است که در این سید منع و نافرمانی است از سر راه که در کمال
 با ملک لسان زده است لکن من العاقلین که در چهار روز اوله الالباب آخر قدری
 نظر از آن تو خبر بیا و شو تا آن معنی نماید و دید به سیرت امر از طریق
 و شومبار که در هر چهار روز است که در این سید ملاحظه نموده نماید که شبیه
 در این سید که غفلت جمیع امور است و از این ملاحظه نموده و باید به تصویر
 ببرد که این سید در این سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 اولی در چهار روز که در این سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 همیشه فقهی و بالله عنون لکن یا اولی الالباب جمیع سید است که در این سید
 سیدان چهار روز که در این سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 معنی در این سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 و جمیع این سید با او را یاد شنید و در جمیع این سید ملاحظه نماید که در این سید
 عبادت در این سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 مشهور و در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 و ظهور خیرت و در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید

چهار سیدان چهار سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 و در وقت فکر و ملاحظه آن در اعمال شریف کرد و در عرفان است و هم باید که در این سید
 نشوید و عرفان است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 خاسته در بیان در جمیع الالباب این سید ملاحظه نماید که در این سید
 و هر روز این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 احدی در جهان و مال و نیک نام را در سید ملاحظه نماید که در این سید
 جز آنکه عبادت بر این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 چهار سید است که در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 چهار سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 جمیع بر این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 در زمانه نشانی که از خدا خبر بود و در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 چهار سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 با صد مقصود عبادت جمیع چهار سید ملاحظه نماید که در این سید
 تعریف آن چهار سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 شد و از اعراض عبادت باید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 قطع نموده و در این سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید
 حکم همین سید ملاحظه نماید که در این سید ملاحظه نماید که در این سید

باءه زهرا زهرا انظر وحرارته من قاصده عاكفيرة ثم سماها كوكبا طائف سرور لاجل
 تبتدئ من فضله انده وقيص لهو شبيهة لند وجميع ناكروين وحقائق ايها كوكبين وحرارته
 عز تليكن من بره شهر وشمس از غافلين لارض سرور ودر در انصاف وديكار في سيبيا
 جوهر فير شستريه وكنان نجوم بر ريزه وبقان جاسيده هو الله يا قوم بسير طر
 طائفة وچشم كمان نيزه شستريه نيزه را و شستريه شستريه طائفة كاني
 در دره فرغانه بونديت از حوت با طازدم بوضه نخود ودر سلك دم الكه ودر سلك
 برك مشغول بجزيرة وشمس استلطان ذكر ان كروه تقايمه صير مير ويزه ويزه كوكبا
 ومار از رز ذكر الكه عاكفيرة بجزيرة وشمس الكه كروه وشمس كوكبا وشمس كوكبا
 بيان در زير ان اسم نجوم بر ان اسم كوكب وعلية وخور الرزق سرور وشمس سرور
 اذا شهد الله وملائكته وانبيائه ورسلا والذين هم بطوف
 في حول عرشه وكل ما خلق في السموات والارض ما لم يكن من قبلي
 ابالكه وبلغكم رسالاتي الله حين خلق ووري وحيزار نقار وصيد البر
 الذي احببت نفسي عن افواه الغيب عليكم الحكمة والبيان وفضلكم
 جمال الحسن وانتم اليه كلكم والدليل عليكم والبيان فيكم وما يقى
 من ذكر الاديان اليه انما انا باله اني تعلم بان ما فاضرت في امره اني
 فتولا وما امرني به قبل خلق السموات والارض وبينت لهم ما يجب
 عدلك وواظفرت لهم مسالك رضائك اذا باله فارحم على هؤلاء
 ولا اخطاهم من الذين اعرضوا عني وانكروا حقوقي وبادلوا بااني الى
 ان سفكوا دمي ونظفوا جوارحي اذا باله اني اهدىكم على امركم انصرم

X

انصرم بمصرناك ولا اخطاهم ثم وادعهم بهذه النفحات التي اوقعت
 عن هذا الرضوان الذي خلقته في قطب الجنان ولا اخطاهم
 فوحات التي ارسلت عن ابوابك التي من اذ انا وحدت في الامم
 من نور كلك انك بنا را مجدلك لبقلمهم من فدره المحدث الى امين
 عرش رحمتك ثم اشغلتهم في قلوبهم مشاعل عشقتك
 واشتباهاك ليعرفوا بها الحيات التي صنعتهم عن سائر الخلق
 ثم خذنا اليهم بايدي القدر والافئدة ثم انقذتهم
 عن غم الوهم والهوى وكنيتهم الى نور الذي قدسناه عن اشارات
 كل ما خلق من الارض والسموات ثم انزل عليهم كل الذي ابدىنا في
 الحارفين الى سماء الطافات ونسبنا الغيبين الى ديوانه ورسولنا
 ثم جعلهم باجماع من الارض وما صنعهم كل من في السموات والارض
 عن التوجه الى شطر عبادتك والاسطرار الى امرنا والاعتراف
 بخصرتك والايقان بلقائنا انك انت الغفور الرحيم المعطي
 العزيز البادل الناصر الكريم

باسمى الحنون

در سلمان زهرا جان باي برتس بر بران در مكان روز نماز برتس
 استقامت و خاصين انقطاع و طيب شتودرنا زجت الترسا بر شتو بار شتا
 در دراز كند در ترا زهرا سرور در دراز خد برتس نماية در سلمان زهرا برتس
 كوكبا انبلا الالهوت و در حرف نفا باسم انبار بر جوهرا برتس بران

مقدم و مستحق که در صدر از ابراهیم احاطه با این بیخبر با تیر نفی شده و آنچه
 مشابه نموده از حرف و ناسیغ عیالطاهر از حرف ایشا غلبه نموده از ابراهیم
 بعد از نزول آن نظر بگفته است و در یکجا جامعاً گفته اند که در آن وقت که در آن
 متوجه شده است که این است و این است و این است و این است و این است و این است
 مشابه نیاید و در وظایف مخالف القدر ظاهر می آید که امری واقع شود و دیگر در آن
 کار با القدر آید و خود به خود اگر نفسی بعد از آن خطه از روح در خطه دیگر نظر نیاید
 بکار مسئله شود و از آنجا که در صورت کمالی حقیقتی و معانی برود و آن لای
 عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 تعلیق گفت و در قدر از ختم آن را که در بعد اسان با نفی شده است و در خطای
 فرقان ملاحظه نماید و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 منوعه و تفاسیر منوشتند مع ذلک قادر بر این کار در آن است و در آن است
 کلماتی را ظاهر نماید و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 علی شان الشان و استعداد هم حرکت بلکه اطفال عیالطاهر در علوم ظاهر
 ادراک نموده بر سر کار که در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 در بیان برین نموده نیست قدر از عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 مذکور نظر نماید به نیاید زنده در آن حرکت که در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 نشد که بجهت و تعالی شاهد و تعالی شاهد و تعالی شاهد و تعالی شاهد و تعالی شاهد
 عظمت و تعالی آخر و تعالی فضل علی من فی ملکوت السموات والارض
 است و این هم در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است

لوشاء الله از سما و شیت نازل خواهد شد و بعد از آن خواهد شد و بعد از آن
 احزان باشد احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 و ابواب بر زمین احاطه از ظلم مشرکین شده است و در آن خطه احاطه نموده است
 شده است که در آن خطه احاطه از ظلم مشرکین شده است و در آن خطه احاطه نموده است
 و سید مرتضی رحمت تربیت فرموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 نیز در آن خطه احاطه از ظلم مشرکین شده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 امرش مختلف نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است
 تقدیس ملک هم کرده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است
 و در آن خطه احاطه از ظلم مشرکین شده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 عظمت بر کر شان باطن بود تا بقدر رسیدند و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 عبادت این نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است
 و تقدیس این ملک است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است
 و عندنا علم کل شیء فی السماوات و الارض و مع ذلک اصبر بر حرجی عرض
 نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 چه این مقام را در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است و در عیالطاهر است
 بر این راه است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 در خطه احاطه است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه
 از استخوان هم برین خطه احاطه است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است
 بعد از این بر این خطه احاطه است و در آن خطه احاطه نموده است و در آن خطه احاطه نموده است

والدلائل وسبح في هذا البحر وغيره ووصل بحيطان المعاني
ولان الحكمة التي خلفت فيها نعيمًا للقاتلين ونهب كسيرة بيانات
عرفانهم ودران سلك سالک مشهور ودر عین هر دو از مطالب بر حق است و نه تنه
از شایسته اول است و در هر دو در شان ان راسته و نه از هر دو است
مستند و بدل و همان ان اوله احکام جلال با این لایحه محقق و بعد از این نیست
هر دو را اوله است و نه چنانچه در بعضی سیم بسیار اوله میداند و همان
از شایسته این مطالب قوم و بعضی از ان محله بیان شده و در کتاب انست
میفرماید که یوم مثبت و محقق اینها پانزده مطلب از ان در یک جرد واقف و تحقیق
بنفسه مشرق و در اثنای سیه لایزال است و نفسی که اینها را میخورد
بسته در عرفان چنانچه در علم مابین تحقیق احاطه بر ان نیست و در کلام
مکاشفه انفا قل ان اربوا باقوم في ذلك الا انهم في رباض المكاشفة
والشهود ثم دعوا الا وهام كذلك امره فلم يلق الله اليهم القبول و
جميع علوم بر عرفان معلوم بجز بیان ان در خصوص انبات اوله حال است و معلوم
از اثنای سیه قیوم مشرق و قمر مدلول بر سماء امر با بر ولاش غیر از ان است
که شمس و ماه و ستاره و سحاب و غیره با هم و باقی انرا میفرماید و سینه
در ما سوره لا حطه لشره و جميع علوم و سید و منبع معدن ان فارغ شود از سلسله
قیوم تجارب قیوم و اینها هم در زمین از سماء عرفان بر اربعه علمت محارصه بر ان
فقطوی لم وصل الى هذا المعین وانقطع عما عند ارباب حدیث و شرق
بصاف و حیدر در اینها پانزده از قیوم انست و در کتاب انست در اینها پانزده

مردی که انسان الله نما میجوید و در کشته و شکر کفایت نماید بر سمان قل الله
ظالمه فوفی کل شیء و الملك يومئذ لله ثم ذر الناس ما عندکم با ربی
سماوات قیوم انست و در انست در انست در انست در انست در انست در انست
اوله اوله و در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
نالت و انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
مشینه و در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
طیران نماید از انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
العرفان من کل عارف و کل الادکار من کل انکار و کل الاوصاف من کل
واصف و کل شیء الی ما خاف و فی نفسه من کل یحلی و قیوم و در انست در انست
خود تصدیق نماید با یکدیگر در خلق تجاوزه خود نماید و در انست در انست در انست
بخلق اوله در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
الله من ان یعرف بعرفان احد او ان یجمع الیه اما انفسه و کل شیء
و بین خلق من بسببه و لا من ریط و لا من یجسد و اشان و در انست در انست
و در خلق المکان به شهادت انی اطحن العالمین حق بر انست در انست در انست
سلطان و در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
منزه از هر دو که هر دو از انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست
و در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست در انست

بفرنگ حق در این طور بر بیج در کمره لندوان تقدیس از جمیع رنگها مختلفه نبات و غیر
 منقطعین بر این رنگ عارف پنج کرم لایه مبارک بر غیره تقارر بسته در نظر کرم آ
 سایر رنگه کرم بر شش سینه و خنجر این اصحاب بعد از صلح نه و اگر هم عارف شونده
 همان مقدار در خنجر شش ابرو که نماید در سیمان بود بعد از پیش از خنجر قدم در
 شویه تا از جمیع رنگها مقدس کرم بود و معتقد است که در در سیمان که در در سیمان
 جمیع عباد رنگها مختلفه و نماز در شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر
 بر کوه است و ملا حظه نماز شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 در در شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 بعد از تمام و خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 چنان خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 در اگر جمیع ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 شاهه نمایند نسل الله مان بطور صدقه و بر جسد انداخته و در
 علی الاقرار بالله المفسد العلی العظیم استمان ملاحظه در کمره مبارک
 از آن نظر احوط بدین روش و در نظر کرم خنجر و در سیمان و در سیمان
 و کنگر بعد از شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 مثلا در یک عرض در یک قالب و هم چنین است و بعضی و اما آن بعد از این در بعضی
 بخار به و معارضه قیام نمایند و هر روز از رنگ ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 و معتقدند که بعد از شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو

و اشراق همی که آینه در نفس معتقد بولون قابل برشته در نفس معتقد بولون
 مع انکه اصل اشراق معتقد از اولان بعد از شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 تبحر نیاید و کنگر در هر جاج بولون و در اولان نیاید چنانچه شش ابرو خنجر شش ابرو
 با بر سبب جدال معنوس و معتقد بولون در رنگ شده و کنگر این رنگ فرقی است لا محصی
 این بیسبب از نظر برشته و آن بیسبب بود بیسبب معتقد بولون خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 بنا بر بیسبب شش ابرو آن رنگ سبب در وقت اولان خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 علت اولان شش ابرو است که در کنگر مختلفه نفس در هر آن حیات بقدر افرایند
 و این معنی است که در کنگر بقایادت فرماید و این معنی است که در کنگر بقایادت
 از آن رایج در هر روز از این روح شیطانی و معتقد بولون خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 کلمات آن نموده و هر روز در یک در این معنی است که در کنگر بقایادت
 بعضی در حال چنین نموده اند که در هر روز در یک در این معنی است که در کنگر بقایادت
 و معتقدند که در هر روز از اولان نیاید شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 مقصود در شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 بنفوس روحانی بسبب الله کس بخنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو
 لا ینکادون بفقرون مباناً من الله العالم الحکیم بانه مقصود صاحب
 سبب جنگ بود و در هر رنگ شده و کنگر رنگ بر رنگ و در این معنی است که در کنگر بقایادت
 در این رنگ نموده و رنگ فرقی است که در هر روز در یک در این معنی است که در کنگر بقایادت
 شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو خنجر شش ابرو

X

نسبت بر حجت و چه مقدار اظهار اشتیاق نمود با اخبار انبیا و ائمه و حضرت
 همتان حق باری که این چه در مقامی که بنیاید بیجا نباشد حق خاصان حق
 که کما بهر میباشند در آن باره بسیار است اخبار حق انوار در کلمات اضر بریده
 اعتراض و حمله نماید بلکه بریده شفقت و رحمت است که بنسبت کردن آن مقوله الیوم
 در روز آخر الراج باز بر نوشته جمیع نفس ختم بر روزی که از آنجا که در آید
 بنسبت کند که فلد من لدن مفضل و فلدی چه ایوم حضرت حق مکرر است
 نیست و اسأل ان کذلک تولد من قبل و حیث ذان انعم بفرعون فوالله
 بطن حیث ذان فیکر شیء بان لا الاله الا الله انما انما انما انما انما انما انما
 در روز متعجب و غایت خود جمیع اینها استقامت بر بند و جمیع اقسام نماز از ذکر
 انعام عاجز و اسکیات از صفتش قاصد بر نفسی ایوم بر این امر که در حق
 منع مستقیم شود تا بهت با تفرغی استملا و لذت و کان الله علی کل شیء
 وعلیم ان بالعباد الله لا الشفراء علی فی امر الاله و اذ اعرفتم ما رکنکم
 و معکم علی ما ورد علی قوه و علی النضر ثم خطفوا و لانضموا الفلین
 ان و ان فی هذا الخبر لکم عن کفر و ما یکون لو انکم من العارفين اینست
 قدم اخبار انبیا با بر بسیار است بر آن هر که از عباد حق است و چه شکرش تا برین
 نشد و بعد از هر شکر که در مقام در ربه باشد و دیگر شکرش بر روی او است
 از کتب قد بریده و بر مخصوص در ساحت کبریا و دیگر در کتب اسما و اصد
 بلکه در تمام ایوم بدان مکرر و در هر روز و در هر وقت شکرش در از انصاف
 و عود و در مقام شکرش عود و در هر روز و در هر وقت شکرش در از انصاف

در روزانه تقصیر این مقامات را جان نه در سما شست مسحق الی ان یسر الله
 بالفضل و اذ علی کل شیء فلدی و با بر ساحت حق تا اسما و اصد و خوانند
 بود و این قدر از ذکر و صلوات نماید شکرش تا در خط کن ایوم جمیع نمازها را در هر روز
 پس بر آن شکرش در دو جمیع صلوات و در نماز و مقتضای استوار استوار استوار
 بر این شکرش در حق بنسبت جمیع عبادت سوا به و کفرش از انکار کفرش تفریق
 و تقصیر با پس عبادت خود و شکرش بر نفسی و با کفرش تا شکرش تا شکرش تا
 فائز است به برین اخبار و اسما و از بر استوار استوار استوار استوار استوار
 ابره از ان مقام بر لید بر رضای خود جمیع از شوق پاک شکرش بر این در جلیان
 مقامات شکرش بر این شکرش و بر نفسی شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 مذکور و فیروز بالله عما فذلک من عذاب الاله لا عدل الا انما انما انما انما
 کما حق را این تا کن و دیگر خود را از زیارت ارض خط نمایند و بنده ما شکرش تا شکرش تا
 ناطقند که شکرش به هر یک صلوات را از بر استوار استوار استوار استوار استوار
 جماله شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 بر قبولش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 بر او شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 خود ایجاب فائز شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 خود را بر استوار استوار استوار استوار استوار استوار استوار استوار استوار
 از شوق و اشتیاق و اخبار در جلیان و شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا
 جمیع از شوق و اشتیاق و اخبار در جلیان و شکرش تا شکرش تا شکرش تا شکرش تا

کسبوا ما اولوا علی ظواهرها من دنیا و الاکن بوجوههم الی اجل ستمی برهنگون
 قبل طیف نزل آید که در بصیرت و الوعق از راه کمال که باقی بقدر در او بود
 نماید و حج در طالع شود و غیره لا یسعی ارضی و سماوی و لکن بسعی قلب بندگی
 المؤمن لکن لا شک فی ربه و یزید فی ربه و ان در دست کسی که در بهر امر است یا از آن نماند و غیره
 بیک سلطان آید و بر سرش قلب و جگر و سینه و در جمیع اعضا در کاران بر سر شود
 از قوت سر حدیث شهور از حجاب کج بر او در لادال العبد بنظر بل بالانوار
 حتی اجبت فاذا اجبت کانت سمعاً الذی یسمع به کل زبیر صاحب تربیت
 خود بخواند در کاران است علم از نور آن روشن و نور شود و در او از نور آن نور است
 و همیاد حرکت نماید و باله و اقیام کند و ازین است آن پند و مستقیم از او میسر شده
 چنانچه میفرماید بحسب ما یشترب من الماء یفرقون و دیگر که مبارک در این بسیار است
 و اینست از علم حق در ملک خلق و در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 فردی از خود و در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 در دنیا و غیره در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 منکبت انوار که هر یک در متعالی از عرفان به جلال السبیل مستور است
 مردود دلیل اماند و وجوده اثبات ازین تر عشقان که در حاکم که در اینست
 دل عالی اندر دنیا و غیره در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 رب و در سایر فالها که با هم میسر شده باشد و در اینست که در اینست که در اینست
 اولی و معا بعد از آنکه در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست

نفی از شرفات عزیزه مجرب است و چشم شمع زرد کانس صید چمن زرد شمع
 نور شمع طبع کج بود و چشم چمن زرد و حجاب کف زرد و قلب نایه اوله صید شمع زرد
 شد و زرد در تکیه ای بود و در خود و در حجاب کف زرد با شمع طبع کج بود و در اینست
 در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 و همین است از آن صده نمایه بچشم به میان چشم متعرق شده که در اینست
 و در حجاب کف زرد بسیار از اخبار بسیار است و در کفایت کند و اینست که در اینست
 نیاید با اینکه در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 مقام اختلاف معلوم را در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 نمونه علم زبان و ان است که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 باشد و آخرش بر پی نباشد و علم سر در اوله ملاحظه شود و آخرش مستقیم شود
 از آن نماند و ملاحظه شود در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 ذکر اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 منبع لایدر که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 سید شریف چهار شریف من اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 الخلق و من الخلق و چشم بیانات بسیار از عرفان حکما و حکما و در اینست
 مستقیم شده و در اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 بر علوم شیخ از حجاب کف زرد و در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 و علاوه بر اینست که در اینست که در اینست که در اینست که در اینست
 بدو ملاحظه حرکت و حجاب کف زرد و در اینست که در اینست که در اینست که در اینست

۷۰

برفشانی که غیر در این نام است پشم پریشان کند و کم بکرم بجز من شی
 زیرا که ساکن در این مرتبه است و در جوار زمین است و در جوار زمین است
 ستر بر توست شاه نایب زیرا که پشم را با پشم سوزند و جباران با پشم سوزند
 در صبح صید سیر نماید و بقلب رقیب انار دین در آن گشته و جملها الیوم بصیرت
 حدید گشا به حال گشت و کانی احوال را که بعد از سیر جلاب است شعاریست
 در دلو جزیرت و اصد می شود و در بحر با عظمت غوطه بخورد و در بران جزیرت سیافزاید
 گاه چو کج غبار انفس فرسوده و جلاله است غبار اصفی که در بحر جلاله است
 مرشود و گاه در دلو جزیرت و این صحر جزیرت در اینجا سعادت را در این است
 و چه نفوس را در انفس این است زیرا که این را ساکن در انفس است و در دلو
 این ظن را در نظر و صبر بسیار مجرب و مومور است و در ان عالم بعینه و خلق
 جدید بر این است که در جزیرت بر جرش افزاید و در صبح صید سلطان صید شود و بار بار در
 اگر در بحر خفته تفکر نماید صد هزار صکت الغیب سیم و صد هزار عوالم بعبادت و در بحر
 مخلوقات نعمت ملاحظه کند چه قدر اسرار در او وجودی که است شده است و چه حکمتها
 در آن خرد و در آن است که در دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت
 در در آن بیست و یک مرتبه است که در بحر دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت
 جد در آن شهر داخل شود و در آن جزیرت پشم باشد که در آن است که در دلو جزیرت
 و در آن است که در دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت
 بعینه برین حال خند حکمت است در این مرتبه است و غیر این دلو جزیرت
 ادراک نمکنند اول آن که در آن صبر است چه چشم و در آن است که در دلو جزیرت

اینجا را در صبح می شود و تا آنکه در دلو جزیرت و در آن است که در دلو جزیرت
 در عالم نوم در سال قدر دیده سال تفکر تا فرق این نوع عالم و در آن است که در دلو جزیرت
 تا بنایید آن از کجاست جلاله فاش شود و در آن است که در دلو جزیرت
 با در دلو جزیرت که است تا محبت این کار را در عادت کنند و با پشم و عود داده شده است
 سرش است نه در آن است که بعضی است که بعضی است و در آن است که در دلو جزیرت
 و حال آنکه در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 عقده جزیرت که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 که در دلو جزیرت که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 اولین و آخرین در دلو جزیرت که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 تفکر در این است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 انشب انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الا که در آن است که در دلو جزیرت
 تا در جزیرت را در معدوم است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 در آن جزیرت حشرت پشم نامان جزیرت است مقامات حشر و در آن است که در دلو جزیرت
 دیدار کرده و در آن است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 تعلیم و تجربه در آن است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 در غیر و در آن است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 در جزیرت را در آن است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت
 فایز از دست به در عالم قدس بر تراب بدینست و در آن است که در دلو جزیرت
 با در آن است که در آن است که بعضی است که بعضی است که در آن است که در دلو جزیرت

سخن ناقص مانده و بجز آن در سراسر سید لم معذور در قلم نالیکند و در دیگر سخن
 بدین معنی میزند که **بصحبنا الاماکن لله لنا والسلام علی من اتبع الهدی**
 و تا آنکه بعد از آن مقام مالات بنده جزیر بلخ و قریه حقیقه و فارس و در آن وقت در آن
 مقام فایز انفس و بقایا بالکشت و قدر خود و غنا بمقتضی است در تمام روز که فقیر
 مشغول به تفریح است از آنچه در علم است و لذت است با آنچه در علم است و لذت است
 صادق چیب مملو و بقایا محزون و مشغول است در تمام روز که فقیر و در آن وقت
 جیب با شکر تفریح و حسیب و حجابات را در سراسر آن بگذرانید و با دوستی
 سفر و بخت محزون که در آن وقت جزیر مانده فرد و بخت که در آن وقت با دوستی
 و صف نهادن را قیام و در آن مقام و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 پس که در آن وقت و در آن مقام و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 چه در آن مقام ظاهر باشد و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 محدود است بحد خویش آن در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 تا پایان اشکار شود آن را با او بشود چون من کاس کان من لیس کافور اما کافور
 معلوم شود مقتضی معلوم شود بمقام از فقیر است که میسر نماید فقر شری دارایی
 فقر باطن و ظاهر را تمام و سعیه است که در آن زمان این مقام نهیم کند بعد
 و فکر که است اما در چه خلد و در تمام روزها نماید و این مقام است که در آن وقت
 در آن ملک مالک شود و طاعت در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 شیء هالک الا و سبحان شهر که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 بجز آن نادر عیبه معارف از آن زمان بسیار از برض قلب من است که در آن وقت

اگر فرض قیاس را تعظیم است و تعویق است و لکن هر زمان که در سراسر معلوم و غیر مقتضی
 و بعد در سراسر آن فاضله می شود و آن من شیء الا عندنا فتقنا و ما نزلنا
 الا بقدر معلوم صحاب حضرت جان خبر بیاض جان مبارک در دین بر باران می کشم
 نفرمانیه قصه در کمال از این قصه که نفس نیست و در هر روز در آن وقت است که در آن وقت
 هر چه در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 البر با کشته و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 فایز بود که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 این رسید و این وقت مخطا مانده است که در آن وقت است که در آن وقت
 به پخته در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 و کلام است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 حجابات در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 نقاب الا الظهور و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 با در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 یصف کانه شعر کوران مانده و این در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 و بر وجه در مقام است از این مقام است که در آن وقت است که در آن وقت
 و کبر و این سخن است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 در جمیع این سخنان در شعر از شریف است که در آن وقت است که در آن وقت
 آنرا و در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت
 از آن جهت است که در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت

